

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Εφημερίδα των **μαθητών** του Λυκείου Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Δασούπολης

ΜΑΪΟΣ 2021 | ΤΕΥΧΟΣ 23

Υμνος εις την των Ελλήνων Επανάσταση

Της αυγής το φως ηρέσασε το βύθρα
κι η ανήλικη τώρα γέροντα σούδα,
φα β' απροκάλυπτη λατρεία καταρανό
το χέρι του λαβαντή του
ενν ο άνεμος εφυρίξει στα σφισμένα ηνιά

ελάττωσεν η νύχτα εφράζει τη λαγνεία,
ασημέντος κι εγώ κι ο κυβερνήτης
μέσ τη μέση της Σφαίρας αιταρξίφραξ

Κι απρόβλεψη μελωδία εσει την ορμήνα των καιρών
ενν των χαρακωμάτων τη βουλή ή των αξιών την αλλη
εξίτη μοναξιά και τη εση ανέντητα τους άλλους,
το σκοτάδι φύλαξε τη θύρασή σου,
ετούτη είναι η εσώτη του ανθρώπου
των ορμημένων ψυχών η θαύραση
Τα κορμιά ηνιγωμένα αγορούσαν
η ινίφρα θρηνούσε με ένα χαμόγελο Ιησούτο
κι ο ορμημένος ηολιμιστής γάιτηξε στη νόση του αφηροδία
αή τα χείρα μιας Ιδέας βεθυρασμένης, μιας Ιδέας ηαντοταύς

Διο αίνες σου μελόνε και βρω ηα, στον όρφο της Επανάστα
όων ο στοργασμός σπαταρή τούτη εν' η ώρα ηου όλοι
γέρον στην αφρόρητή τους με στοργή

Εφημερίδα Έργος Μαρία Παπαδόπουλου 661
Σελήνη Μαρία Παπαδοπούλου 424

Το βύθρα έχει διαφύξει ενν διότι διαφύκει ηνιγωμένα ελλοιφά γέροντα, των Ευρωπαϊκών Κόσμων Πόρων & Εργασίας των Παπασταφών των Αποστολικών Πατριστών Κρήτης ενν Ευρώπη
με βύθρα Έλληνας Επανάστασης - 2000 Έργων

ΔΑΣΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

Τεύχος 23

Γιοκτέτριο-Υπεύθυνη κατά νόμο
Δρ Μαρία Γεωργίου, Διευθύντρια

Αρχισυντάκτρια
Ιόλη Νικολάου Γ11

Συντακτική Επιτροπή
Μαρία Κυπριανού Α24
Αλέξανδρος Γιοσμπής Α22
Άγγελος Παπακυριακού Γ32
Ταβιθιάννο Μιχαήλ Β34
Άννη Τζισακούρη Γ33
Αίμιλη Γεωργίου Γ61
Νικόλαος Μεταξάς Β34
Έλενα Μαρίνα Τζούλιου Α11
Θεσσαλία Αικατερίνη Παροσκούδ Β34
Άρθουρ Ταρασιάν Β11
Μαρίλυ Κυριάκου Γ51
Άντρι Παπασταύρου Β32
Μαυραλίνα Χρυσοστομίδη Α22
Σοφία Ξωαννίδου Β34
Ειρήνη Ερωτακρίτου Γ11
Νεφέλη Αγκαστινιάτη Β11
Μαρία Κράνου Β21
Αντωνία Χορλαρόπουλος Γ51
Ναυσικά Ελευθεριάδη Β11
Μαρία Καζάρια Β11
Ανθή Γεωργιάδου Γ31
Μάρκος Παροσκειός Ξωάννου Β34
Μαρία Γιάνκου Α24
Χρυστάς Καλλής Α22
Χάρης Κανάκη Α24
Πέτρος Κωνσταντίνου Γ32
Έμιλη Χρίστα Πάππη Γ31
Μαρία Χαρίτανος Β34
Νίνα Ραχίμ Ζατίχ Γ51
Κωνσταντίνος Κωνκιάδης Γ32
Μαρία Περισκέυος Β61
Λουίζα Βασιλειάδου Α31
Βίκτωρας Καζάριας Α31
Μόνικα Κίτση Α31
Δήμητρο Πορτίου Γ31
Ιωάννα Ανδρέου Α12
Κυριάκος Κατζητάββας Γ11

Εικαστικά έργα

Μαρία Περισκέυος Β61
Ελισάβετ Γεωργίου Β61
Κατερίνα Μαυρού Β61
Αίμιλη Γεωργίου Γ61
Σοφία Φουλίδου Α12
Κωνσταντίνος Πάππη Α12
Χρυσάνθη Κυριάκου Α12

Υπεύθυνη Έκδοσης

Μαρία Χατζηταυφά Β.Δ.

Επιμέλεια Ύλης

Βαρβάρα Μιχαήλ

Ευχαριστούμε τις καθηγήτρες
Μαρίνα Καφούρη, Φργένεια Ποντίκη,
Παντελίτσα Αντωνίου και
Δέσποινα Μνήσμανος
για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Θερμές ευχαριστίες στον Σύνδεσμο Γονέων
και Κηδεμόνων που κάλυψε το κόστος για την
έκδοση της εφημερίδας μας.

Σχεδιασμός και Τελεδοποίηση
Crazyhouse Design Studio Ltd

Εκτύπωση

As Soon As Possible-Design & Printing Ltd

ISSN 1986-0366

Εικαστικό έργο: Ελισάβετ Γεωργίου Β61

Σημείωμα αρχισυντάκτριας

Η φετινή έκδοση της εφημερίδας είναι μια ακτίδα ελπίδας σε μια αναπάντεχα δύσκολη χρονιά. Οι μεγάλες αλλαγές δεν μας επέτρεψαν από το να φέρουμε τις πέρας ακόμα μία έντυπη έκδοση του Δασουπολίτη. Κάτω από τη δορόλεμο σπύθη της πανδημίας, η ανάγκη να εκφραστούμε έγινε ακόμα πιο επιτακτική. Οι σκέψεις των μαθητών έχουν γίνει αράδες, για να αναλύσουν τη σύγχρονη πραγματικότητα μέσα από τα δικά μας μάτια.

Η εδραίωση της υβριδικής πραγματικότητας έχει επηρεάσει τη σχολική μας εμπειρία. Οι τελεόφοροι, θα ολοκληρώσουμε τη χρονιά μας λιγότερο πανηγυρικά. Ωστόσο, σε μια πιο θετική ερμηνεία των πραγμάτων, η πανδημία έχει τονίσει τη σημασία της υγείας και της παιδείας για την ευτυχία του ατόμου. Ίδανικά, αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι πως περισσότερη προσοχή δίνεται να δοθεί στους παραπάνω τομείς. Οι πολιτικές εξελίξεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό έχουν δώσει το έδαφος για αναθεώρηση όσων, μέχρι πρόσφατα, θεωρούσαμε κεκτημένα. Οι προβληματισμοί για τη δημοκρατία, την ισότητα και τη δικαιοσύνη εκφράζονται με ιδιαίτερη έμφαση στη φετινή μας εφημερίδα. Η δικαιοσύνη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, ταυτόχρονα, λειτουργεί ως φάρος που μας θυμίζει τις βασικές αξίες τις οποίες πρέπει να επαναπροσδιορίσει η σύγχρονη κοινωνία.

Σε μια κατάσταση συνεχώς μεταβαλλόμενη, ο Δασουπολίτης είναι μια σταθερή για όλους τους μαθητές. Όσα μας εκφράζουν συντίθενται επιστολικά, αφενός επικινύζοντας την παμπόνηρη κοινωνία στην οποία ζούμε και αφετέρου υπηρετώντας την ελευθερία του λόγου. Με γνώμονα πάντα την αντικειμενική ενημέρωση του αναγνώστη αλλά και με διάθεση για κατόρθωση φυσική, σας παραδίδουμε το 23^ο τεύχος του Δασουπολίτη.

Ιόλη Νικολάου Γ11

Γράμμα από το παρελθόν

Αγαπητέ μου Δασουπολίτη,

Το να είσαι Δασουπολίτης είναι μεγάλη τιμή! Το σχολείο μας, μέσω των δράσεων που αναλαμβάνει, λειτουργεί ως εφάπτερο καινοτομίας και πολιτισμού και θεματοφύλακας της ιστορίας. Να αγωνιστείτε κι εσείς γι' αυτό το σχολείο, που τόσο νοιάζεται για σας και πάντα να το πρώτο με τις δικαιοσύνης σας.

Κατόρθωντας πίσω στα όμορφα χρόνια της πορείας μου στο Λύκειο, συνήγαγα υπέροχες στιγμές και μοναδικές αναμνήσεις. Το αγαπημένο Λύκειο της Δασουπόλεως μου έδωσε αρκετές ευκαιρίες να συμμετάσχω σε διαγωνισμούς και ημερίδες, εθελοντικές δράσεις και να επισκεφτώ θεσμικά όργανα της δημοκρατίας και της Ευρώπης, τόσο στη χώρα μας όσο και σε χώρες της ΕΕ.

Δυστυχώς όμως, η απροσδόκητη εμφάνιση της πανδημίας του κορονοϊού μίς κράτησε μακριά από τα σχολικά θρανία και το αγαπημένο μου Λύκειο, από τον περσιό Μάρτιο μέχρι και το τέλος της περσιόνης σχολικής χρονιάς, βοηθώντας έτσι τους μαθητές και ειδικότερα εμάς να ολοκληρωθούμε σε ένα κύκλο αβελόνηστας, ενώ βρισκόμασταν στο πιο καθοριστικό σημείο του αγώνα μας. Ανέκαθεν, η περίοδος των Παγκόσμιων Εξετάσεων, ήταν μια ιδιαίτερα αγχωτική και πιεστική περίοδος για τους εκάστοτε τελεόφορους, πόσον μάλλον όταν μακροχρόνια μάλιστα και μια πανδημία, η οποία κινεί μέχρι και σήμερα τα νήματα της ζωής μας.

Θέλω στο σημείο αυτό να δώσω μια συμβουλή στους φετιούς τελεόφορους Δασουπολίτες: όσο αβελόνη και αν κόνερα το μέλλον, εσείς να μην διαμαρτυρήσετε στιγμή να ερμηνείτε στον αγώνα σας και να προσπαθείτε να επιτύχετε τους στόχους σας. Εάν πραγματικά πιστεύετε στους στόχους που θέσατε και έχετε θέληση, τότε τίποτα δεν θα σας καταβάλει. Όπως τους Έλληνες -τι 200 χρόνια από τον Αγώνα των οποίων γιορτάζουμε φέτος- οι οποίοι κατόρθωσαν το ακατόρθωτο, κάνοντας τους στόχους τους σημαία και τις αξίες τους λάβαρα αγώνα και ηρώα. Πάντα να θυμάστε ότι «αγαθά κόποις κτώνται» και οι σκληροί σας κόποι σήμερα, θα σας αναμείψουν σίγουρα στο μέλλον!

Να'στε ανεξαρτητοί
Στι σφύρα και στα όρη
Να νικάτε το κακό

Σε σχεδία με καλήρη
Να πλέτε πάντα στα ληάνια
Που κρόβουν της επιστάς το μουσικό

Καλή επιδόδρομία
Ελευθερία Ξωβίση, Δασουπόλη 2016-2020

200 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση

Εικαστικό Έργο: Κατερίνα Μαύρου Βέε

Γιορτάζουμε φέτος τα 200 χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση σε μια περίοδο με τόσο διαφορετικό πθικό κώδικα, λόγω της πανδημίας αλλά και της γενικότερης απομάκρυνσης από τις αρχές που αυτή πρέσβευε το 1821. Εν έτει 2021, όπου κυριαρχεί ο ατομικισμός, η απαξίωση και ο εφσουκασμός, οι μεγάλοι απελευθερωτικοί αγώνες των λαών και των εθνών πρέπει να λειτουργούν ως φωτεινοί σηματοδότες.

Η Ελληνική Επανάσταση μάς υπενθυμίζει πως οι ανθρώπινες αξίες υπερισχύουν ακόμα και στις χειρότερες των καταστάσεων. Ο Ελληνισμός υποταγμένος για τέσσερις αιώνες στον Οθωμανικό ζυγό επιβίωσε κρατώντας μέσα του αγέρας το ιδανικό της πατρίδας και της θρησκείας. Η ανάγκη των Ελλήνων για ελευθερία παρέμεινε δυνατή, έγινε σύνθημα, λάβαρα και ΠΡΑΞΗ. Επτά χρόνια μετά την έναρξη της Επανάστασης, γεννήθηκε το πρώτο Ελληνικό κράτος, κληρονόμος των αρχαίων Ελλήνων και κληροδότης των επερχόμενων γενεών.

Η Επανάσταση αποδεικνύει περίτρανα πως τα υλικά αγαθά κάνουν την αξία, όταν απουσιάζει η ελευθερία. Οι αγωνιστές με την αυτοθυσία τους και την αυτοπάρρησή τους, αλλά και οι άμαχοι, τα γυναικόπουλα, οι γέροντες... επέλεξαν να υπερασπιστούν και να διεκδικήσουν τις αξίες τους, αδιαφορώντας για τις στερήσεις, τις κακουχίες, τις σφαγές, τις λεηλασίες από τον Οθωμανό δυνάστη. Η εξέγερση των Ελλήνων έδωσε το έναυσμα στον «Αιώνα των Εθνών», τονίζοντας πως η δύναμη του λαού μπορεί να συντρίψει ακόμα και αυτοκρατορίες. Αβίαστα, λοιπόν, συνάγεται το συμπέρασμα ότι ως πολίτες έχουμε τη δύναμη να καθορίσουμε το μέλλον του κόσμου ολόκληρου, όταν λειτουργούμε συλλογικά. Οι σύγχρονες συνθήκες καθιστούν το παράδειγμα της Ελληνικής Επανάστασης πιο σημαντικό από ποτέ. Παραμένοντας προσηλωμένοι στις διαχρονικές, συλλογικές αξίες που πρέσβευε ο Αγώνας μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις του σήμερα. Το παράδειγμα των αγωνιστών του '21 παραμένει ζωντανό, καθιστώντας μας εισυδοφόρους για το μέλλον της ανθρωπότητας.

Βίλη Νικολάου Γκι

1821 - Ελευθερία ή Θάνατος - 2021

Μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας συμμετέχουν στον Παγκόσμιο Μαθητικό Διαγωνισμό «200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση του 1821: Αναδιφώ το παρελθόν, εντινίζω το μέλλον».

Η εικαστική δημιουργία παρουσιάζει φηγούρες απλών ανθρώπων, γυναικών και ανδρών, αλλά και αγωνιστών, που συμβολίζουν τη συλλογική θέληση και τον αγώνα όλων των Ελλήνων για ελευθερία.

Συμμετείχαν οι μαθητές, μαθήτριες του Γ6ο : Φαίη Βασιλειάδου, Δημήτρης Αύβρι, Ειρήνη Κοινού, Μαρία Ασίζοακη με συντονίστρια τη Σιμόνα Ογκονόβα.

Ο νόμος των Ισχυρών

Το δίκαιο του ισχυρότερου αποτελεί μία κοινωνική και πολιτική θεωρία περί επιβολής του ισχυρού στον αδύναμο. Σύμφωνα με τη θεωρία, ο ισχυρός διαθέτει τη δυνατότητα να επιβάλλεται στον αδύναμο, όσο του επιτρέπει η δύναμή του και ο αδύναμος υποχωρεί, όσο του το «επιβάλλει» η αδυναμία του. Η αντίληψη αυτή παραγνωρίζει κάθε ηθική αρχή και την αξία του δικαίου, ενώ υποστηρίζει πως αυτές οι οικονομικές αρχές αποτελούν προϊόν μυθολογίας και ρευστά επιχειρήματα, που επινοούν οι αδύνατοι, με σκοπό να παρασύρουν και να επιβάλουν το συμφέρον τους στους ισχυρούς.

Ο νόμος αυτός κυριαρχεί και στο σύγχρονο διεθνές πολιτικό προσκάνιο, π.χ. σε διακρατικές σχέσεις, όπως της μικρής μας πατρίδας Κύπρου και της ισχυρής Τουρκίας, ενώ δεν παύουν να τον χρησιμοποιούν ακόμη και διάφορες οντότητες σε εγχώριο πολιτικό επίπεδο, όπως πολιτικές οργανώσεις ή κομματικές παρατάξεις (για παράδειγμα η Χρυσή Αυγή στην Ελλάδα), αλλά και διάφοροι πολιτικοί ηγέτες ή θεσμοί. Το φαινόμενο αυτό αναπτύσσει ο Θεουκιδίδης στο παγκοσμίου φήμης έργο του, «διάλογος Αθηναίων - Μιλίων».

Ο διάλογος αυτός διαδραματίζεται κατά το 416 π.Χ. στη Μήλο και αποτελεί μία διπλωματική συνομιλία μεταξύ του πανίσχυρου Αθηναϊκού Κράτους και της μικρής Μήλου, εντός άνοιξης αλλά ρεαλιστικών πλαισίων, στον άξονα της σοφιστικής επιχειρηματολογίας. Ουσιαστικά, ο διάλογος υπήρξε η δεύτερη Αθηναϊκή εκστρατεία κατά της Μήλου, με πρόαγμα την υποδούλωση της νήσου, η οποία θα ενίσχυε πολιτικά και στρατιωτικά την Αθήνα αλλά και μια προσπάθεια των Αθηναίων για υπεράσπιση του φιλετικού τους γόστρου, που είχε θγει από προηγούμενη άρνηση της Μήλου για υποδούλωση. Οι Αθηναίοι, λοιπόν, καταφθάνουν στη μικρή Μήλο κατά το έτος 416 π.Χ., φέρνοντας μαζί τους τον πανίσχυρο τους στόλο - ενδοκρινόμενος αποσκοπώντας στη σύγκρουση κατάκτηση της νήσου - ενώ οι Μήλιοι τούς καλούν σε συζήτηση, διεξαχθείσα μόνο μεταξύ αρχηγών. Οι Μήλιοι ηγεμόνες σκοπimus αποφεύγουν την παρουσίαση των Αθηναίων στον λαό του νησιού, φοβούμενοι πως ο τρόμος και το ένστικτο της επιβίωσης των πολιτών θα υποχρέωναν άμεσα τους ίδιους να παραδοθούν στην ισχυρή Αθήνα, καθώς θα αδυνατούσαν να εναντιωθούν στη λαϊκή επιθυμία. Οι Αθηναίοι, σαφέστατα αδόφοροι περί ηθικής ή της μεταξύ αυτών και της Μήλου ιούτητας, αρχίζουν να παραθέτουν σοφιστικά και ανήθικα επιχειρήματα, βασιζόμενοι στο συμφέρον τους αλλά και στην υποκειμενική αντίληψη της πραγματικότητας. Ο διάλογος είναι στην πραγματικότητα ανούσιος, αφού οι Μήλιοι αδυνατούν να πείσουν τους Αθηναίους να εγκαταλείψουν το νησί. Τα ηθικά, δίκαια και αντικειμενικά τους επιχειρήματα ισοπεδώνονται από τους Αθηναίους, με αποτέλεσμα το τραγικό τέλος της Μήλου, όπου όλοι οι άντρες θα θανατωθούν και τα γυναικόπαιδα θα σκλαβωθούν.

Καθ' όλη τη διάρκεια του διαλόγου, είναι ξεκάθαρος ο απασμός της σοφιστικής επιχειρηματολογίας από τους Αθηναίους, οι οποίοι χρησιμοποιώντας την αριστοτεχνία της υποκειμενικής προβολής και διαστρέβλωσης της αλήθειας, επιχειρούν να υποδουλώσουν τους Μήλιους. Οι Αθηναίοι επανειλημμένα αναφέρονται στο συμφέρον τους, το οποίο υπερισχύει της οποιασδήποτε δίκαιης συγκυριαρχίας και της ελευθερίας ενός ολόκληρου λαού, ενώ κλιμακωτά, η ανηθικότητα αυτή των Αθηναίων μετατρέπεται σε παραλογισμό

και μάλιστα ύβρη, αφού γίνονται «φωνή» των θεών και εκλογικεύουν τη δράση τους αυτή, ενώ την παρουσιάζουν αποδεκτή από πλευράς Ολύμπου. Τυπότεχρονα, αναφέρονται πολλές φορές στον απόλυτο γι' αυτούς ανθρώπινο νόμο, το δίκαιο του ισχυρότερου. Όπως οι ίδιοι ισχυρίζονται, η δύναμή τους αυτή τους επιτρέπει να επιβάλουν το συμφέρον τους, νόμο που δεν επινόησαν οι ίδιοι αλλά προ-πολλού υπήρχε και απλά χρησιμοποιούν. Η όλη αυτή στάση των Αθηναίων παραπέμπει στην υπέρτατη αλαζονεία και την απόλυτη θόλωση του νου, αφού πράττουν άκρως ανήθικα, καταρρίπτοντας την ανθρώπινη δυνατότητα της νόησης και προβάλλοντας τη ζωώδη συμπεριφορά υπερίσχυσης του ισχυρότερου ως κάτι λογικό.

Η συμπεριφορά αυτή των Αθηναίων και η χρήση του προσναφερθέντα νόμου, εμφανίζει κομβικές ταμές με τη θεωρία του πολιτικού ρεαλισμού, που εφαρμόζεται σήμερα στο εγχώριο αλλά και ευρύτερο διεθνές πολιτικό προσκάνιο. Το παιχνίδι της εσωτερικής ή και διακρατικής πολιτικής σκηνής δεν επηρεάζεται από ηθικές αρχές, καθορίζεται μόνο από τον νόμο του ισχυρότερου, συνεπώς αποτελεί ένα στιγνό παιχνίδι αναστάσις. Πρόκειται για έναν αγώνα επιβίωσης, όπου ο ισχυρότερος επιβάλλει την ισχύ του στον αδύναμο, χωρίς αυτός να προστατεύεται από κανένα νόμο. Η ηθική είναι ρευστή, υποκειμενική και περιορίζεται στα εθνικά συμφέροντα. Σύγχρονο παράδειγμα του πολιτικού αυτού ρεαλισμού αποτελεί το Κυπριακό ζήτημα. Αν και η Κυπριακή Δημοκρατία και το τουρκικό κράτος, συζητούν επανειλημμένα περί επίλυσης του «Κυπριακού», δεν έχουν ακόμη εξείρει τη χρυσή τομή, αφού η Τουρκία, ως παγκόσμια υπερέδναμη, επιθυμεί την επιβολή των δικών της συμφερόντων. Προσωπικά, η σοφιστική ιδεολογία για το δίκαιο του ισχυρότερου και ο σύγχρονος πολιτικός ρεαλισμός, με βρίσκουν έντονα διαφωνούντα. Οφείλουμε να επικρίνουμε όσους ασπάζονται αυτές τις θεωρίες, αφού καταρροκάνουν κάθε οικονομική αρχή και πλήττουν την υπέρτατη ανθρώπινη ιδιότητα, αυτή της νόησης. Ο άνθρωπος, όταν ασπάζεται και χρησιμοποιεί τέτοιες θεωρίες προς προσωπική του ικανοποίηση, παύει να συμπεριφέρεται ανθρώπινα, αλλά πράττει ως ζώο, αφού αντιμετωπίζει τον απέναντί του ως εμπόδιο κατά του συμφερόντος του και άκι ως ισότιμο σν. Αν και οι ιδεολογίες αυτές είναι ρεαλιστικές, δεν παύουν να περιορίζονται στο εγώ και εναντιώνονται σε χρόνια ανθρώπινου μάχου και αγώνα για ισοτιμία, ενώ, οι υποτιθέμενοι πολιτικοί ρεαλιστές σήμερα ή οι ισχυροί του τότε, πάντα αυτοκαταστρέφονται και αυτοκαταστρέφονται, αφού κανείς δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται τις ανθρώπινες μάζες για πάντα. Τελικά, η καταφυγή στη δικαιοσύνη και η χρήση των δημοκρατικών νόμων, αντικρούουν τέτοιου είδους συμπεριφορές, γεγονός που αποδεικνύει περίτρανα η πρόσφατη καταδίκη της «Χρυσής Αυγής» ως εγκληματικής οργάνωσης. Ο άνθρωπος δεν είναι ζώο, συνεπώς, φέρει ηθικό κρέος προς τον συνάνθρωπό του, έτσι ώστε να συνυπάρξουμε ειρηνικά και να ζούμε σε έναν κόσμο κυριαρχούμενο από ευμεγρία και ευδαιμονία.

Αλέξανδρος Παπαμής Α22

Αγία: Μαρία Περικλέους Βέη

Αγωνιζόμαστε, επανενωνόμαστε, επανασυνδεόμαστε... ΜΑΖΙ

Η δραπέτευσή μας από το «Εγώ» στο «Εμείς» σε μέρες εγκλεισμού

Το κυριακό ζήτημα αποτελεί αναμφισβήτητο ένα ευαίσθητο θέμα για όλους τους Κυπρίους και όχι μόνο. Θα μπορούσαμε μάλιστα να το χαρακτηρίσουμε και ως ένα θέμα ταμπό, αφού όποιος μιλάει για αυτό θα πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός με τις λέξεις που χρησιμοποιεί, για να αποφύγει αυτό που επιθυμεί. Το κυριακό ζήτημα είναι ένα θέμα για το οποίο συζητούν κυρίως μεγαλύτεροι σε ηλικία άνθρωποι, άνθρωποι που έχουν κρούσει αναζητήσεις από το καλοκαίρι του 1974.

Εμείς οι νέοι δεν έχουμε βιώσει και σημνήσεις από την περίοδο εκείνη. Γι' αυτό τον λόγο αποφασίσαμε - στο πλαίσιο της συμμετοχής μας σ' έναν όμιλο Διαγωνισμό - να βρούμε τρόπο να εδωθούν σε ανθρώπους, οι οποίοι έχουν ζήσει τη φρίκη της τουρκικής εισβολής και μέσα από τις δημιουργίες μας να παρουσιάσουμε τα γεγονότα αυτά. Σε μια πρώτη φάση, κατά τη διάρκεια της προηγούμενης σχολικής χρονιάς, μία μεγάλη ομάδα μαθητών του Σωλείου μας ασχολήθηκε με τη δημιουργία του ντοκιμαντέρ με τίτλο «Μία περιουσία μιας η μέση». Ήταν μια πολύτιμη εμπειρία, αφού ως μαθητές είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε συνεντεύξεις από ανθρώπους του Πολιτισμού και της Τέχνης που βίωσαν τα γεγονότα του 1974. Στη συνέχεια, αποκομίζουμε από τις τραυματικές εμπειρίες τους παρήγαγαν δημιουργικό έργο.

Φέτος, μία μικρότερη ομάδα αποτελούμενη από τέσσερις μαθητές και μαθήτρες και μία καθηγήτρια, αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με το ίδιο θέμα στο πλαίσιο του Πανελληνίου Διαγωνισμού «Καν' να το ακουστεί» δημιουργώντας ραδιοφωνικό μήνυμα. Η γενική αρχή θεματική που δόθηκε από τους διοργανωτές ήταν η μετάβαση «από το Εγώ στο Εμείς». Με αφορμή το έργο των Βαρβαρίων από την τουρκική κυβέρνηση του Ρ. Ερντογάν, αποφασίσαμε πως θα μπορούσαμε να ασχοληθούμε με το θέμα της τουρκικής εισβολής και της βολικής επιθυμίας παιδιών, και κατά τα άλλα, διαφορετικών ανθρώπων να συνσπαστούν προκειμένου να επανενωθεί η πατρίδα τους.

Στο ραδιοφωνικό μας μήνυμα εκτός από τους τέσσερις μαθητές και μαθήτρες συμμετέχουν και πέντε ενήλικες, οι οποίοι είναι εμπλεκόμενοι στη δημιουργία του παλαιού ντοκιμαντέρ μας και αποτέλεσαν για εμάς πρωταγωνείς ηρώες, αφού μιλούσαν για αναζητήσεις που πήραζαν από τη ζωή τους στο κατακείμενο εδάφος του ηρώου μας και στιγμές της εισβολής. Με αυτό τον τρόπο διαμαρτυράσαμε μία πιο ολοκληρωμένη εικόνα και εμπλοκή στους ως γινόμενες μας για τα γεγονότα του 1974. Οι αφηγήσεις τους συνθέτουν επιτέλους στην αφήγηση της συνείδησής μας, μιας και μας βίωσαν για μία ακόμη φορά πως το πρόβλημα δεν έει λύσει και πως χρειάζεται συλλογικός αγώνας για να πετύχουμε αυτό που πραγματικά θέλουμε. Με το μήνυμά που στείλαμε στον Διαγωνισμό «Καν' να το ακουστεί» στακόουμε να συνειδητοποιήσουμε και να προβληματιστούμε τους νέους κυπρίες, ώστε τίποτα να μην ξαναστεί και να συνεχιστεί ο αγώνας για την επανένωση της πατρίδας μας.

Σε πλαίσιο εργαστηρίου δημιουργικής γραφής με τον ταλαντούχο σκαυτήρα Σταύρο Σταύρου και την καθηγήτριά μας, κατά την περίοδο που υπαχρυνώτικη μας παραμονή στο σπίτι, δημιουργήσαμε με τις λέξεις, περνώντας με έναν όμορφο, ευρηματικό τρόπο από το «εγώ» σ' ένα συλλογικό «εμείς» και καταθέσαμε στον Διαγωνισμό ένα κυριολεκτικά μαζικό ραδιοφωνικό μήνυμα: «Αγωνιζόμαστε, επανενωνόμαστε, επανασυνδεόμαστε... ΜΑΖΙ»

Σαββάννα Μασού Β34

Εκλογή Ερσίν Τατάρ, και τώρα π;

Το ημερολόγιο δείχνει 18 Οκτωβρίου 2020. Στις 8.00 το βράδυ ανακοινώνονται τα αποτελέσματα των «εφειδοεκλογών» με το αποτέλεσμα του εκλεκτού του Ερσίν Τατάρ, Ερσίν Τατάρ, να αναδεικνύεται νικητής. Την ίδια ώρα ο ανθυποψήφιος του Τατάρ, Μουσταφά Ακτζι, ανακοινώνει την απόσυρσή του από την πολιτική σκηνή του τόπου μετά από 45 χρόνια παρουσίας, ενώ αφήνει αιχμές για την εγκυρότητα των εκλογών αυτών, υπονοώντας πως το αποτέλεσμα παραπαρήκα, για να βγει στην εξουσία ο εκλεκτός της Αγκυρας.

Σημαντικό θα ήταν να δούμε τις ενέργειες του Τατάρ κατά την προεκλογική του εκστρατεία. Με τις δηλώσεις του κατάστημα σφαλές από ναυός πως με την εκλογή του, η πολιτική του-που αντάσθεν ελάττω από την Αγκυρα- θα ήταν η λύση δύο κρατών. Μία τέτοια λύση είναι απεικής για την ελληνοκυπριακή πλευρά, αφού αυτό θα οδηγήσει στην άμεση τουρκικοποίηση του βόρειου τμήματος του ηρώου μας. Το πιο αξιοσημείωτο και ταυτόχρονα ιστορικό συζητούμε της προεκλογικής εκστρατείας του Τατάρ είναι αναμφισβήτητο το άνοιγμα της περιόχου της πόλης της Αρμενιάς, με τις ευλογίες φυσικά του Ερσίν. Κάτι το οποίο αποδοκίμασταν από την ελληνοκυπριακή πλευρά, την Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και μεγάλο μέρος της τουρκοκυπριακής πλευράς.

Το μήνυμά που μας έστειλε ο νεοεκλεγείς πρόεδρος του «εφειδοεκλότου» ήταν ανάσθεν ανασηματικό. Δηλώνει όπως «Οι Ελληνοκύπριοι είναι ροπαταίς και από τους 800.000 μόνο οι 200-300 θα μπορούσαν να συμβάλουν ειρηνικά μαζί με τους Τουρκοκύπριους στόχο έχουν να προεκλέσουν και να δυναμτώσουν την ήδη εύλεκτη στημόσφαιρα... Δυστυχώς, όσο η Τουρκοκυπριακή ηγεσία επιμένει σε λύση δύο κρατών, οι συνομιλίες για το κυπριακό είναι καταδικασμένες να καταλήγουν σε αδιέξοδο».

Άγγελος Παπακυριακού Γ32

Η τουρκική προκλητικότητα έχει γίνει πλέον μέρος της εθνοενογραφικής καθημερινότητας. Η Τουρκία έχει ανακτά μέγιστο ακριβώς με κάθε γειτονική της χώρα και όλα δείχνουν πως αυτή η υπερλαστική της πολιτική θα συνεχιστεί για καιρό ακόμα.

Παρά τις εκλογές της Αθήνας και της Λευκωσίας προς την Τουρκία για να σταματήσουν οι ένοπλες ενέργειες της στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, όπως ώστε να επανακάσει ο διάλογος, η Τουρκία επιμένει δηλώνοντας πως δεν έχει σκοπό να παραιτηθεί από το δικαίωμά της στη «γαλάζια πατρίδα». Αδιαφορώντας για το Διεθνές Δίκαιο, διακρίνει παρκαίες εντός της ελληνικής υφολογητίνος, ενώ αποκαρτέωμα της εριστικής αυτής συμπεριφοράς είναι η δημοσιοποίηση καρτών, που δείχνουν ως τουρκικό περισσότερο από το μισό Αιγαίο φράντιστος μέρι και την Κρήτη.

Παρά την παθητική στάση της ΕΕ, η οποία δεν έδειξε να ενδιαφέρεται την τελευταία πενταετία για την προκλητική στάση της Τουρκίας, βλέπουμε πλέον πως κάποιοι ευρωβουλευτές έχουν πάρει το θέμα πιο ζεστό. Περίοση απόδειξη αυτού του γεγονότος, η κυρία πλειοψηφία με την οποία ψηφίστηκε η τροπολογία στο Ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για την Αρμενιάς, την οποία πρότερον οι ευρωβουλευτές του ΔΗΣΥ Λευτέρης Χριστοφόρου και Λουκάς Φουριά, μαζί με τον Έλληνα ευρωβουλευτή της Νέας Δημοκρατίας δηγγέλι Μειράοη και το σύνολο του κόμματός του, τον Μάεριο του 2020. Θεμελίωση είναι και η στάση της Γαλλίας, η οποία έχει εκφράσει άμπεκτα τη στήριξη της σε Ελλάδα και Κύπρο. Επίσης, η εκλογή του αμερικανού Τζό Μπέντεν ως πρόδρου των Ηνωμένων Πολιτειών ενδοακόπως να είναι καθοριστικός παράγοντας, αφού οι διμερείς σχέσεις Ουάσινγκτον-Αγκυρας αναμένεται να διαφοροποιηθούν δραματικά τους επόμενους μήνες.

Μόλις μόνο να δούμε αν είτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είτε ο νέος αμερικανός πρόεδρος θα αντιληφθούν πως έτσι φτάσει ο κόμπος στο κέντρο. Γιατί χρειάζεται συνένωση δυνάμεων, για να μπορέσει να σκεπτεί στην Τουρκία και να πει φρόνο στην υπερλαστική της πολιτική. Η σωστή απάνωση σε τέτοιες καταστάσεις μόνο συνενάη μπορεί να διαμερθεί.

Άγγελος Παπακυριακού Γ32

Μια Ιστορική Καταδίκη

7 Οκτωβρίου 2020. Υπό άλλες συνθήκες η μέρα θα κυλούσε ήρεμα στην ελληνική πρωτεύουσα. Κατευθυνόμενος όμως, προς το Εφετείο Αθηνών αντικρίζεις μια τεράστια λαοθάλασσα, η οποία καταλαμβάνει τη λεωφόρο Κυρίλλου Λουκαρέως και αρκετούς παράδρομους της. Είναι λες και περιμένουν να γίνει κάτι... το πλήθος δεν φωνάζει, αντιθέτως περιμένει υπομονετικά. Κάποια στιγμή ακούγεται από τα μεγάφωνα μια ανακοίνωση: «Την προσακήσας, η Χρυσή Αυγή αποτελεί εγκληματική οργάνωση». Το πλήθος ξεσπά σε ξέφρενους πανηγυρισμούς, φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα. Λίγες στιγμές αργότερα βγαίνει από το Εφετείο μια γυναίκα. Έχει υψώσει τη σφιγμένη γροθιά της. Είναι μια μάνα. Μια πικραμένη μάνα. Η Μάγδα Φύσσα έχασε τον γιο της άδικα 7 χρόνια πριν, όταν δολοφονήθηκε άνανδρα από στελέχη της Χρυσής Αυγής. Μόλις αντικρίζει το πλήθος δάκρυα απολυτρωτικά αναβλύζουν στα μάγουλά της, ενώ κρατάει ακόμα περήφανα υψωμένη τη γροθιά της. Ο γιος της δικαιώθηκε, μαζί του και η δημοκρατία.

Μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι αυτή η απόφαση καθυστέρησε και μάλιστα αρκετά. Η Χρυσή Αυγή είχε δείξει από νωρίς τις προθέσεις της. Υπόκειτο άφθονο υλικό, το οποίο δείχνει την εξτρεμιστική ιδεολογία της εν λόγω οργάνωσης. Είναι ακραίο να συζητήσουμε για την ορθότητα της απόφασης, αφού οι ενέργειες στις οποίες προέβη η οργάνωση τα προηγούμενα χρόνια (δολοφονία Πάουλου Φύσσα, επίθεση στελεχών σε Αγύπτιους ψαράδες κτλ.) καταδεικνύουν από μόνοι τους το εγκληματικό ποινόν της.

Το ερώτημα που παραμένει είναι, πώς ένα τέτοιο «κόμμα» με τέτοιες θέσεις και ιδεολογία κατάφερε να αποσπάσει το 6,28% των ψήφων του ελληνικού λαού στις βουλευτικές του 2015, κερδίζοντας με αυτό τον τρόπο 17 έδρες στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Κατά τη διάρκεια μάλιστα της κοινοβουλευτικής τους παρουσίας, αμαύρωσαν τον θεσμό του Κοινοβουλίου προκαλώντας αρκετούς διπληκτισμούς, με τους «βουλευτές» της Χρυσής Αυγής να φτάνουν σε σημείο όχι μόνο να βρίσκουν αλλά και να πιστούν, σχεδόν, στα χέρια με άλλο βουλευτή. Ακόμα, κατάφεραν με ένα ποσοστό της τάξεως του 4,87% να εκλέξουν 2 ευρωβουλευτές. Για ακόμα μια φορά η Ελλάδα πρωτοτυπεί (!)

καθώς είναι η πρώτη χώρα που στέλνει στο ευρωκοινοβούλιο έναν καταδικασμένο από το δικαστήριο εγκληματία. Το αξίωμα είναι ότι όλα αυτά τα έχουν καταφέρει με μερική στήριξη του ελληνικού λαού. Του λαού μιας χώρας η οποία πρόσφερε στον υπόλοιπο κόσμο τη δημοκρατία. Τροφή για σκέψη για τον κάθε σκεπτόμενο πολίτη αλλά και για τον κάθε αγνό πολιτικό...

Επανερχόμαστε, όμως, στη βαρυσήμαντη αυτή απόφαση. Το τριμελές εφετείο δεν έδωσε κανένα ελαφρυντικό - πέραν κάποιων εξαιρέσεων - στους καταδικασθέντες. Η απόφαση αυτή είναι μία νίκη για την κοινωνία, τη δημοκρατία, τις αξίες που διέπουν τον άνθρωπο αλλά και για την ανθρωπότητα στην ολότητά της. Η αποθροόνιση σε ιδεολογίες και πεποιθήσεις, οι οποίες σε παλαιότερα χρόνια εξευτέλιζαν στον έσχατο βαθμό τα ανθρώπινα δικαιώματα και αμαύρωναν την ανθρώπινη ιστορία, μόνο καταστροφική μπορεί να χαρακτηριστεί στους καιρούς που διανύουμε. Κάθε καταδίκη τέτοιων οργάνωσεων είναι ένα βήμα προς την επάνοδο της δημοκρατίας στην ολότητά της. Η απόφαση αυτή όμως δεν πρέπει να προκαλεί εφημερισμό, καθώς αυτές οι ιδέες θα συνεχίσουν να βρίσκουν καινούργιους υποστηρικτές, καινούργιους εκπροσώπους. Τώρα απλώς νικήσαμε έναν μεγάλο ξενιστή. Το ζήτημα είναι αν θα ξαναδώσουμε φωνή στους αντιπρόσωπους αυτών των ιδεών ή αν θα υψώσουμε ανστήματα παρεμποδίζοντάς τους να αποκτήσουν θέση και λόγο. Όπως είπε ο ποιητής Μένανδρος «Το δίς εξαμαρτέιν τ' αυτόν ουκ ανδρός σφοδρῶς». Ας μην κάνουμε το ίδιο λάθος.

Άγγελος Παπακωνσταντίνου

Για ποιον κρούει ο κώδων;

Οι τίτλοι των εδήσεων αναφέρονται καθημερινά σε αποκαλιφίσεις περί διαφθοράς, οικονομικά σκάνδαλα, βία και κακοποίηση σε όλους τους εργασιακούς χώρους, πολιτικό οδιέξοδο, ένδεια υλική και πνευματική. Η εποχή μας εύστοχα μπορεί να χαρακτηριστεί ως μια περίοδος πτώσης αξιών και κοινωνικής αποσύνθεσης, όπου φανόρμενα κοινωνικής παθολογίας, όπως η εγκληματικότητα, η ανηθικότητα και ο φανατισμός μάς κυβερνούν. Η κατάσταση αυτή έχει αναμφισβήτητα τραγικές συνέπειες και έχει επιφέρει σσφώς μια πολυπίπεδη κρίση.

Ειδικότερα στην Κύπρη, δυσσεπλίστα και πολυπλοκα προβλήματα μαστίζουν την κοινωνία μας. Το εθνικό μας πρόβλημα και οι κατ' επέκταση επιπτώσεις του, το μεταναστευτικό ζήτημα, αλλά και η έντονη πολιτική διασφορά και το ρουσρέτι σσφώς αποτελούν τρακοπέδι στην εξέλιξη και την ευημερία μας. Τα τελευταία χρόνια το ένα οικονομικό σκάνδαλο διαδέχεται το άλλο... χρηματιστήρια, κούρεμα καταθέσεων, κόκκινα δάνεια, χρυσά διαβστήρια και άλλα τόσα με θύτες ανήθικους διαχειριστές της εξουσίας και θύματα έναν ολόκληρο λαό, που ολισθαίνει σε πλήρη έκπτωση αξιών και θεσμών. Για ανάλυση πολιτικών ευθυνών ούτε λόγος.

Μοναδική διέξοδος μας από τα σύγχρονα οδιέξοδα αποτελεί η νεολαία, που έχει κρέας να μετέχει με έργο και λόγο, για να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα. Αν και αντιμετωπίζουμε ενδεχομένως τη μεγαλύτερη κοινωνικοοικονομική κρίση των τελευταίων δεκαετιών, εντούτοις μεγάλο κομμάτι της νεολαίας παρουσιάζει αδιέξοδο απέναντι στις σύγχρονες προκλήσεις. Μεγάλη μερίδα των λεγόμενων «πολιτών του αύριο» αδιαφορεί για την πολιτική σκηνή και το κοινό. Αντιθέτως ενδιαφέρεται μόνο για την οικονομική ανέλιξη, τα υλικά αγαθά, την ψυχαγωγία, τη φημη και τη δόξα. Αξίες όπως ο αλtruισμός, η κοινωνική ευθύνη, η φιλοπατρία έχουν παραγνωμιστεί πλήρως και αποστέλουν ψλά γράμματα για τους νέους. Μεγάλη μερίδα εκφράζει πλήρη αδιαφορία και παρακολουθεί παθητικά ένα έργο κοινωνικοοικονομικής παραφροσύνης.

Οι νέοι συμπεριφέρονται ως άτομα και μάζα που δεν έχει κρατική σκέψη, γιατί δεν έμαθαν να σκέφτονται και να κρίνουν. Έτσι, γίνονται αβίαστα λεία στα χέρια σορροβόρων πολιτικώνώνων, κερσαγωγώντων εύκολα από κομματικές αναλήψεις και πεποιθήσεις και τις πλείστες φορές εθελουφλοών. Οι περισσότεροι νέοι δεν είναι ενημερωμένοι για τη διεθνή και τοπική επικαιρότητα και αποξοών για το σύστημα, μένοντες σταθερά αμέτακοι. Δίκαιος ο χαρακτηρισμός μας ως

«κοινωνία του καναπέ», λοιπόν; Ίσως... είναι όμως ώρα να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Το μεγάλο ζητούμενο είναι να ξεφύγουμε από αυτή την κοινωνική, οικονομική και πολιτική βαρβαρότητα και καταρραλία. Το μεγάλο στούχοςμα είναι να δώσουμε όλα αυτά τα τοξικά σύνεφρα, που έχουν μαζευτεί τα τελευταία χρόνια και απειλούν την κοινωνία μας οδηγώντας προς εξεφάνιση αρκετά ιθονικά και αξίες. Εμείς, οι νέοι, ας μετατραπούμε σε ενεργούς πολίτες και όχι αρνητές της ζωής και ας αγωνιστούμε οραματιζόμενοι μια αξιόπιστη κοινωνία, μία σύγχρονη παιδεία, δυναμικά εξελισσόμενη που να γαλουκεί ανθρώπους μακριά από τον σκοταδισμό. Ας αγωνιστούμε για ένα αξιοκρατικό μέλλον, ένα εργασιακό περιβάλλον με σεβασμό στον άνθρωπο, ένα κράτος που να διοικείται από καταξωμένους και πάνω από όλα έντιμους πολιτικούς - ηγέτες, μακριά από μικροκομματικά συμφέροντα, με όραμα τη δημιουργία ενός σοβαρού κράτους δικαίου με μέλλον.

Ας παλέψουμε λοιπόν για τη μεγάλη εικόνα, ας γυρίσουμε σελίδα κρατώντας τη λάβαρο του ηθικού μας καθήκοντος για ένα καλύτερο κόσμο και μία ελεύθερη πατρίδα. Ο κώδων του κινδύνου κρούει επτακτικά... για σένα, για μένα, για όλους!

Άνη Τζακίρη Γ33

Απολίτευτοι Νέοι, τις πταίει;

«Δεν με ενδιαφέρει η πολιτική».

«Η πολιτική με βρίσκει παντελώς αδιάφορο».

Τέτοιες φράσεις ακόμη καθημερινά από τους νέους και γίνεται ποσιφανής η αποστασιοποίησή τους από το πολιτικό γίγνεσθαι. Ταυτόχρονα, όμως, η κοινωνία δηλώνει την απογοήτευσή της για τη μη εμπλοκή νέων και ικανών ανθρώπων στην πολιτική. Η κοινωνία, οφείλει βέβαια να εξετάσει τα αίτια της μη πολιτικής εμπλοκής των νέων και να προβεί στις ανάλογες διορθωτικές κινήσεις. Αν ανακαλέσουμε στη μνήμη μας τα γεγονότα του τελευταίου ενάμιση χρόνου, ίσως και να εξηγήσουμε την πολιτική απαξή. Η πολιτική σκηνή περιλαμβάνει τα «ακρυσά δεσμεύομαι» της παρούσας κυβέρνησης, τους άριστους των άριστων πολιτικούς αξιωματούχους που εμπλέκονται σε σκάνδαλα διαφθοράς, «ακρυσά» διαβατήρια στα όνομα της ανάπτυξης, παρανομίες, συγκάλυψη και τελικά το «ακρυσόπρασνο φάλλον» μεταμορφώνεται σε «μπάτε σκύλοι αλέστε». Μήπως τελικά αυτοί που αποξενώνουν την πολιτική είναι οι ίδιοι οι πολιτικοί και όχι οι νέοι; Η διαφθορά δεν θα είχε ανθήσει, αν δεν την έτρεφε η απόλυτη πολιτική αυθαιρεσία και οι υπερεξουσίες της εκτελεστικής εξουσίας, υπερεξουσίες που μόνη της καρπώθηκε. Εκεί που τα κρατικά στελέχη έπρεπε να προάγουν τις αξίες της δικαιοσύνης και της διαφάνειας, όπως άλλωστε αρμόζει στο λειτουργημά τους, εκμεταλλεύονται τη θέση τους και στοκαποιοούν χρήστες των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Αντί να καταδιώκουν παράνομους επενδυτές ή εγκληματικές οργανώσεις, αναλώνονται στην απαγόρευση των διαδηλώσεων. Προφανώς, υπάρχει τεράστια ανάγκη από πλευράς κυβέρνησης, να «κκαταπομάσει» τα αμειλίχτα «παράσιτα» που απειλούν τη δημόσια εικόνα της, με συνέπεια να διαπονούνται σημαντικοί κυβερνητικοί πόροι και ανθρωποώρες

προς αυτή την κατεύθυνση, πράγμα που δεν θα συνέβαινε εάν το θύμα ήταν ένας κοινός πολίτης. Δυστυχώς, θέση στο «πανηγύρι» της ηθικής εκτροπής έχει και ο θρησκευτικός ηγέτης της Εκκλησίας, που αποφάσισε να κατεδαφίσει παράνομα, διατηρητέα κτήρια στην Εντός των Τειχών Λευκωσία. Μετά, λοιπόν, από την εν λόγω αυθαίρετη ενέργεια, το Δημαρχείο, αντί να καταγγείλει την υπόθεση στην Αστυνομία, όπως εξάλλου το υποχρεώνουν τα νομικά πλαίσια, διαλόγησε ένα σωρό πομπόλυγες περί ανασύλωσης των κατεδαφισμένων κτηρίων, αφηφώντας το κοινό αίσθημα περί δικαίου και την πολιτισμική διάβρωση που υπέστη ο χώρος. Στην έκπτωση της πολιτικής ζωής οδηγεί, με ταχύτητα φωτός, η κυβερνητική αναξιοκρατία. Οι θέσεις πολιτικών αξιωματούχων δίνονται σε γλίπαρους και αδιάφορους πολιτικούς, που αρραδιάζουν του κόσμου τα φληνοφήματα, διευθετούν πολιτικές «κάρτες» και προωθούν ημίμετρα ως σωτήριες λύσεις. Αυτά υποχρεώνουν τους νέους να απέχουν από την πολιτική, αφού η απουσία της αξιοκρατίας, της αξιοπιστίας, της εμπιστοσύνης, της διαφάνειας και του οράματος, δεν τους επιτρέπει να πιστεύουν σε μια καλύτερη Κύπρο. Αυτά και τόσα άλλα πράγματα και θάματα δεν αποτελούν λαϊκισμό αλλά, δυστυχώς, την πάσα αλήθεια. Όταν λοιπόν, οι όποιες κυβερνήσεις αδυνατούν να στηρίξουν και να εμπνεύσουν τη νεολαία, τότε εμείς, οι νέοι, κάνουμε την πίστη μας για μία καλύτερη κοινωνία, μία καλύτερη Κύπρο, ένα καλύτερο αύριο.

Αλέξανδρος Γασαριός Α22

Οι Νέοι είναι το μέλλον... αν το επιτρέψετε

«Είστε μικροί για να ξέρετε».

«Όταν μεγαλώσετε, θα καταλάβετε κι εσείς, όπως κατάλαβα κι εγώ».

«Κι εγώ στην ηλικία σας, τα ίδια έλεγα».

Τοιχοτάραχος αντιμετωπίζονται οι απόψεις των νέων από μεγαλύτερούς τους! Όταν οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι υπόλοιποι επιλέγουν να απαξιώνουν τις σκέψεις μας, εμείς μαθαίνουμε πως οι πεποιθήσεις μας είναι ανόητες, στείλες ή απραγματοποίητες. Παρακάτω, θα επιχειρήσω να παρουσιάσω τη μηδενιστική αντιμετώπιση που συναντούν οι νέοι και τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει στο μέλλον του τόπου μας. Δυστυχώς, υπάρχει μία τάση να κατηγορείται η νέα γενιά για τον χρόνο που περνά μπροστά στις οθόνες ή για τη φαινομενική της αδιαφορία για όσα συμβαίνουν γύρω της. Ωστόσο, πριν τη διατύπωση αυτών των θεωριών, καλό θα ήταν κάθε Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης, κάθε εκπαιδευτικός, κάθε ενήλικος, να αναλογιστεί πόσες φορές αγνόησε επιδεικτικά τις πολιτικές, κοινωνικές ή ακόμα και οικονομικές ανησυχίες ενός νέου. Η νεολαία έρχεται συχνά αντιμέτωπη με τα μετωπικά ακάλυπτα των μεγαλύτερων, καθώς τείνουν να πιστεύουν ότι όσο εκφράζουμε είναι προϊόντα «παιδικής σφέλης» ή «παρόθεσης».

Είναι γεγονός πως κάθε νέα γενιά είναι πιο ενεργή από την προηγούμενη. Για εμάς, ως παιδιά της τεχνολογίας, αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο. Οι νέοι έχουμε το μέσο να ερευνούμε, να προβληματιζόμαστε, να ερχόμαστε σε επαφή με νέες ιδέες. Και μια μεγάλη μερίδα, πιστεύει με, το πράττει. Επιπλέον, ως γενιά, είχαμε την ευκαιρία να μάθουμε ξένες γλώσσες. Ως αποτέλεσμα, πολλοί από εμάς έχουν πρόσβαση σε πολύ περισσότερο υλικό από αυτό που είχαν οι μεγαλύτεροί μας. Επομένως, οι απόψεις μας είναι βάσιμες, τεκμηριωμένες και αξίες σεβασμού.

Το κυριότερο όμως πλεονέκτημα της γενιάς μας απέναντι στις άλλες είναι η προσπάθεια που έχουμε σε σχέση με την ιστορία. Εμείς μπορούμε να πάρουμε θέση σε προβλήματα, όπως το κυπριακό πρόβλημα που τόσο ταλανίζει τον τόπο μας, με διαφορετικό τρόπο από τους προηγούμενους. Οι νέοι, είμαστε απαλλαγμένοι από το μίσος, το στερεότυπο, τον φθόνο και την τυφλότητα των ανθρώπων που έζησαν τα χρόνια των Δικονομικών ταραχών, της Ε.Ο.Κ.Α. Β', του Πρωξικλήματος, της Εισβολής. Συνεπώς, οι δικές μας πεποιθήσεις έχουν μοναδικό γνώρισμα και μετρού αυτό που θεωρούμε καλύτερο για τη χώρα μας. Είναι, λοιπόν, ευλογημένες πως η νέα γενιά έχει πιο καθαρή ματιά για μία σειρά από θέματα.

Είναι απαραίτητο, βέβαια, να αντιληφθούμε ότι το όνομα της πόρτας στη νεολαία, δεν σημαίνει το κλείσιμο της πόρτας στις προηγούμενες γενιές. Οφείλουμε, ως νέοι, να μαρτυρούμαστε και να βασίζομαστε στις γνώσεις και τα βιώματα των προηγούμενων. Ακολουθώντας όμως, πρέπει να υιοθετούμε τις δικές μας πεποιθήσεις. Η τυφλή αναπαραγωγή των κεκτημένων δεν μπορεί να οδηγήσει σε πρόοδο.

Ο περιορισμός των νέων φωνών μπορεί να έχει καταστροφικές συνέπειες για την πνευματική ανάπτυξη της χώρας. Μεγαλώνοντας

τους νέους με μοναδικό στόχο να καταλήξουν στο ίδιο σημείο με τους παππούδες τους, δημιουργείται μια αντιπροαγωγική πραγματικότητα. Η αποξένωση, που συνήθίζεται, δεν έχει κανένα άλλο αποτέλεσμα από το να στρέφει τα νέα μυαλά μακριά από την ενεργό πολιτικότητα ή μακριά από τη χώρα τους.

Γι' αυτούς τους λόγους σπουδαία μυαλά καταλήγουν να προσφέρουν τα talenta τους σε χώρες του εξωτερικού. Η αντιμετώπιση, που περιγράφω, από την κυπριακή κοινωνία τους οδηγεί στο συμπέρασμα πως, κάθε φορά που εκφράζουν τις προσωπικές τους θέσεις, εμπαιούνται.

Θέλουμε να έχουμε μία ακολουθία γενιών με τις ίδιες σκέψεις, τις ίδιες λύσεις, τις ίδιες ανησυχίες, τις ίδιες πολιτικές συνθήκες; Αν όχι, οι νέες ιδέες πρέπει να ακούγονται. Οι νέοι πρέπει να μιλούν στη διαφοροποίηση ότι οι αυτοσκοποί, αλλά ως μέσο προς την πρόοδο. Κυρίως, διότι η πνευματική ανάπτυξη, την οποία σφράγισα επιδιώκουμε, επιτυγχάνεται μόνο σε μια κοινωνία σκεπτόμενων νέων.

Εν τέλει, ο τόπος μας είναι αρκετά τυχερός, ώστε να έχει μορφωμένους νέους κάθε πολιτικής πεποιθήσεως. Η νεολαία είναι προφανώςτα ενεργή και παρούσα στις συζητήσεις. Αυτό που κρατάει πίσω τους νέους από το λαμπρό τους μέλλον είναι εν πολλοίς η αδυναμία των μεγαλύτερων να αναγνωρίσουν και να τροφοδοτήσουν αυτές τις δυνατότητες. Ας αντιληφθούμε ότι οι νέοι είναι το μέλλον. Και το μέλλον πρέπει να αφήνεται ελεύθερο να αναδειχθεί.

ΔΙΑΦ(Θ)ΟΡΑ

Λευκωσία, 13 Φεβρουαρίου 2021, μέρα κατά την οποία λαμβάνει χώρα στη Λευκωσία η πρώτη αντιστασιακή πορεία με σύνθημα «εις Δαμόν». Οι διοργανωτές της εκδήλωσης σε ανάθεσή τους στα Μέσα Κοινωνικής Διάδοσης Ψηφιαρίζουν το ποιο είναι και το τι απαιτούν:

Εκαστικό Έργο Αμίλη Γεωργίου Γ61

ΕΙΜΑΣΤΕ:

εργαζόμενοι, άνεργοι, καλλιτέχνες, αθλητές, οπαδοί αθλημάτων

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

- Επενδύσεις στη δημόσια υγεία και την παιδεία. Όχι στην Αστυνομία και τα εξοπλιστικά προγράμματα.
- Τέλος στην πολιτική καινοτομίας που εφαρμόστηκε και παράλληλη προσοχή των ευάλωτων ομάδων αλλά και όλου του πληθυσμού.
- Άμεσα μέτρα στήριξης εργαζομένων και ανέργων, ντόπιων, μεταναστών και απειών ασύλου που επηρεάζονται από την πανδημία
- Λήξη του πολέμου ενάντια στον πολιτισμό και στον ερασιτεχνικό αθλητισμό
- Λήξη στην απαγόρευση διαδηλώσεων

ΤΑ ΠΡΟΠΗΘΕΝΤΑ

Πριν ένα μήνα περίπου, αρνητές του ιού, αντι-εμβολιαστές, πολέμιοι του 5G, και κάθε είδους επιστημονικές προόδου και εξέλιξης- όντας συντηρητικοί και ό,τι άλλο αυτό συνεπάγεται- διοργάνωσαν τρεις διαδηλώσεις (ο αριθμός αφορά μόνο στις κινητοποιήσεις που έγιναν στην πρωτεύουσα). Η πιο πρόσφατη κινητοποίηση έλαβε χώρα στο κέντρο της Λευκωσίας χωρίς να τηρούνται όπως και στις προηγούμενες κινητοποιήσεις - τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης, που προβλέπονται από τον Περί Λοιμοκτόρων Νόμο. Η αστυνομία σε αυτή την περίπτωση δεν επέδειξε κανένα αναστοχαστικό και δεν κατάβαλε καμία προσπάθεια να ανακαταστήσει τη διατήρηση, κέρα από μερικές υποδείξεις για τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης και την επιβολή προστίμων, τα οποία εκδόθηκαν βόσει των δεδομένων που κατέγραψαν drones, τα οποία υπερέπαιναν της πορείας των διαδηλωτών, ενώ ήταν εις γνώση των Αρχών ότι ανάμεσα στους διαδηλωτές βρισκόταν άτομα που σε προηγούμενες κινητοποιήσεις είχαν προβεί σε βιολογικούς ή και είχαν ιστορικό βίαιης συμπεριφοράς.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΠΟΡΕΙΑ

Οι διαδηλωτές ξεκίνησαν να συγκεντρώνονται ειρηνικά στον χώρο ασφαλείας της πορείας, φέροντας προστατευτικές μάσκες και τρώντας τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης. Παρόλα αυτά, οι Αρχές έκριναν σκόπητο, πριν καν ξεκινήσει η πορεία, να σταλούν επί τόπου κλιμάκια, τα νερόκινα «Αίαντες»-που έκανε το παρθενικό του ταξίδι-χημικά και η ειδική μονάδα αντιμετώπισης κρίσεων με πλήρη εξάρτηση και σε μερικές περιπτώσεις καλυμμένα τα στοιχεία της

αστυνομίας τους ταυτότητας, γεγονός που κάνει καταφανή την πρόθεσή τους να επιβληθούν τρομοκρατικά και να κτυπήσουν στο φανερό- αν το επέτρεπε η περίπτωση.

ΤΟ ΚΟΡΤΣΙ ΠΟΥ ΧΟΡΕΥΕ

Ενώ οι διαδηλωτές φώναζαν συνθήματα, έπαιζαν μουσική, χόρευαν και τραγουδούσαν ειρηνικά, οι Αρχές τους επέβηκαν με ρόπαλα, δακρυγόνα και με το νερόκινο «Αίαντες». Η συμπλοκή είχε ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό πολλών διαδηλωτών, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν ζήτησαν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, φοβούμενοι ενδεχόμενη σκληρή τους. Αποκόρυφο ήταν ο σοβαρός τραυματισμός της 25χρονης Αναστασίας Δημητριάδου, που θα μείνει στην ιστορία ως «το κορτίσι που χόρευε»... και το περιστατικό του τραυματισμού της ως μια από τις μελανότερες σελίδες της ιστορίας της Δημοκρατίας στην Κύπρο.

ΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ

Γιατρός, προσπαθώντας να βοηθήσει άτομο που βρισκόταν σε κατάσταση επιληπτικής κρίσης, κτυπήθηκε και τραυματίστηκε. Προσπαθώντας να δομήσει το μένος των αστυνομικών φώναζε: «Είμαι γιατρός, Είμαι γιατρός.» Βαρύγδυτοι, βέβαια, η απάντηση που πήρε, καθώς δεσώσαν τα ραπίσματα στο σώμα του: «Να σβέσεις, γιατί είμαι αστυνομικός.»(1) Και γύρω του να εκκλιόσονται, από τη μια σκοπές τύπου «I can't breathe» και επίδειξη ισχύος από την άλλη.

ΓΙΑΤΙ ΤΩΡΑ/ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ;

Το προηγούμενο που δημιούργησε η έφοδος πολιτών στο

Καπιτάλιο των ΗΠΑ, η «δημοκρατική ανόσωση» που πνέει στην Ελλάδα, οι απειλές από πλευράς των Αρχών ότι η Δημοκρατία δεν εκβιάζεται, καθώς και το παράδειγμα απολυταρχισμού που παρακολουθούμε εδώ και καιρό στη γειτονική Τουρκία - και όχι μόνο - δημιούργησαν την ψευδοίσθηση στις Αρχές του τόπου μας πως μπορεί να γίνετα κατάληψη εξουσίας, να σκεπτεί βία κατά των πολιτών, να φερόνται η όποια προσπάθεια αποκάλυψης της αλήθειας, των σκανδάλων, των μισγών και των διαπλεκόμενων συμφερόντων να καταπατείται κάθε δικαίωμα και ελευθερία, να σκεπτεί λογοκρισία επί παντός, να μας κατακλύζουν και να μας ταλανίζουν χίλοι μύριοι δαίμονες, χωρίς συνέπειες, χωρίς έλεος.

Η ΕΠΙΤΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Οι Αρχές δεν τοπαθιούνται, δεν αναλαμβάνει κανείς την ευθύνη, δεν παρατείνει κανείς - ω του θαύματος, "This is Cyprus"! Τα όργανα της τάξης, σε μια εκδήλωση εντυπωσιασμού, παραδίδουν την εξάρτησή τους, για να απαλλαγούν από το μίσος και τις ευθύνες, όπερ και εγένετο. Κατά τα άλλα, η πρόβα εξεγερτά του νερόκινο πραγματοποιήθηκε, η βαρβαρία του Σώματος εκπονήθηκε και μέσα τους τα όργανα της τάξης κρυφολογούν και ηδονίζονται, ενθουσιάζονται τις σκηνές που βίωσαν στο «πέδιο της μάχης».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Αμίλη Γεωργίου Γ61

Ουδέν απόρρητον στη δημοκρατία

Πού ξεκινά και πού τελειώνει το χρέος του πολιτικού για διαφάνεια απέναντι στους πολίτες; Οι πολιτικοί δεν δύνανται να αγνοούν τις υποχρεώσεις τους στον λαό τους και να διεκδικούν μόνο τα προνόμιά τους. Σε μια εποχή και ένα σύστημα που κυριαρχείται από διαφθορά είναι απαραίτητο να διαχωρίσουμε τα προσωπικά δεδομένα ενός πολιτικού από τις υποχρεώσεις του. Το «πότεν έσκαρε των πολιτικών προσώπων, το πιο καλό κρυμμένο μυστικό, είναι η αποχή της αποκάλυψης της διαφθοράς. Σε αυτό αποκάλυπτονται κλοπές από τα δημόσια ταμεία - που δεν είναι τίποτα άλλο από έμμεση κλοπή από τις τσέπες των φορολογουμένων - κόκκινα δάνεια που εξοφλούνται, περιουσίες που ουδείς γνωρίζει πώς δημιουργήθηκαν. Καθώς η κατάληψη εξουσίας μπορεί να έχει αθέμιτες συνέπειες για ένα κράτος, ο λαός έχει το αναφαίρετο δικαίωμα να ελέγχει τους κυβερνησιαστές. Εξ' ορισμού, οι πολιτικοί παίρνουν το αξίωμά τους από τον λαό. Οφείλουν δηλαδή τη θέση τους σε μας, τους ψηφοφόρους τους. Συνεπώς, οι πολίτες δικαιούνται να τους ελέγξουν, για να διασφαλίζουν ότι δεν κατακτώνται το αξίωμά τους. Εξάλλου, όπως έγραψε και ο Ρουσσώ και φορέας της εκτελεστικής εξουσίας δεν είναι αφέντες του λαού, μα υπάλληλοί του. Ο λαός πρέπει να μπορεί να τους διαρίζει και να τους απολύει, όποτε θέλει. Δεν υπάρχει θέμα να συμβληθούν με τον λαό, πρέπει να τον υποκαύσουν». Εδώ κεινεται οι βάσεις της Δημοκρατίας. Η πολιτική φέρει την ευθύνη της προόδου και προστασίας του λαού. Η ευθύνη αυτή έρχεται με πολλά προνόμια, τα οποία οι πολιτικοί ευτιστούν να απολαμβάνουν. Ως εκ τούτου, τα πολιτικά πρόσωπα οφείλουν να δέονται πως, αν θέλουν να απολαμβάνουν τα προνόμια που τους προσφέρει η εμπιστοσύνη των πολιτών, συγκατατίθενται στο δικαίωμα του λαού να ελέγχει πως δεν κατακτώνται τη θέση τους για ίδιο συμφέροντα. Εν τέλει, η εμπιστοσύνη μεταξύ πολιτών και πολιτικών είναι κύριο χαρακτηριστικό κάθε επιτυχημένης δημοκρατίας. Η εμπιστοσύνη καλλιεργείται μόνο μέσα από την ειλικρίνεια και τη διαφάνεια. Συνεπώς, είναι υποχρέωση του πολιτικού να αποδεικνύει σε αυτούς που του έδωσαν δύναμη, ότι την αξίζει. Εκτός και αν έχει κάτι να κρύψει...

Μόλι Νικολάου Γ11

Αυτή ... δεν είναι η Κύπρος που θέλουμε

Είναι γεγονός πως το θέμα των πολιτογραφίσεων (ή χριστών διαβατηρίων), έχει μονοπώλησει το ενδιαφέρον των Κυπρίων το τελευταίο διάστημα, κυρίως, λόγω της δημοσιοποίησης του αμφιλεγόμενου βίντεο από το αρχαίο δίκτυο Al Jazeera, το οποίο έχει προκαλέσει αντιδράσεις και έχει διχάσει την κυπριακή κοινωνία. Το θέμα έχει προκαλέσει ανησυχίες και γενικότερα τον επανδυτικό προγράμματος ήταν φάλλον, καθώς είχε ασπασαλλήσει στο παρελθόν τόσο τα ΜΜΕ όσο και διάφορους θεαυρούς (κυρίως την Ευρωπαϊκή Ένωση), οι οποίοι «έκφρασαν τον κώδωνα του κινδύνου», καθώς το Κυπριακό Επενδυτικό Πρόγραμμα παρουσίαζε δυολεπαιργίες, κυρίως λόγω της αδυναμίας της Κυπριακής Δημοκρατίας να αποδείξει πως δεν δίδονται υπηκοότητες • όσα και Ευρωπαϊκά διαβατήρια» σε εγκλημάτις. Πώς φτάσαμε στο σημείο μεγάλα επηασεογραφικά δίκτυα να γράφουν το όνομα της Κύπρου στα πρωτοελλιά τους; Ποιοι και τι προκαλέσε τη διαφθορά αυτού του προγράμματος;

Εξ όπας της οικονομικής κρίσης, το 2013, η κυπριακή οικονομία βρισκόταν στο πρόθυρο της χρεοκοπίας. Για να αποφευχθούν τα χειρότερα, η Κυπριακή Δημοκρατία αποφάσισε να δημιουργήσει ένα νέο πρόγραμμα πολιτογραφίσεων, το οποίο θα προσέκλυε ξένους επενδυτές στην Κύπρο, έτσι ώστε να ανακάμψει η κυπριακή οικονομία (μεταρρύθμιση που πέτυχε, αφού από το 2013 έφερε στο νησί 8 δις δολάρια). Απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση κυπριακού διαβατηρίου μέσω του προαναφερθέντος προγράμματος ήταν η επένδυση τουλάχιστον 2 εκατομμυρίων ευρώ από τον αιτητή. Δυστυχώς, το εν λόγω πρόγραμμα παρουσίασε διάφορα κενά, με αποτέλεσμα να τεθεί στο μικροσκόπιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τοπικών και ξένων μέσων ενημέρωσης. Η πρώτη προεδοποίηση ήσασε από την εφημερίδα "Πολίτης", που αποκάλυψε πως η Κυπριακή Δημοκρατία έδωσε στον Μαλαισιανό Τζο Λάου κερσό διαβατήρια, ο οποίος είναι ένα από τα πλέον καταζητούμενα πρόσωπα στον κόσμο, αφού βρέθηκε μπλεγμένος στο σκάνδαλο του Επενδυτικού Ταμείου της Μαλαισίας. Το 2020 αποτέλεσε τη χρονιά του τελειωτικού κτυπήματος του Κυπριακού Επενδυτικού Προγράμματος, σε μια κρίσιμη στιγμή για την οικονομία του νησιού εξ αιτίας της καταστροφικής πανδημίας του κορωνοϊού. Συγκεκριμένα, τον Αύγουστο του 2020 το αρχαίο δίκτυο Al Jazeera εξασφαλίζει πρόσβαση σε απόρρητα έγγραφα της Κυπριακής Δημοκρατίας, τα οποία αφορούσαν πολιτογραφίσεις καταζητούμενων εγκληματιών και πολιτικά εκτεθειμένων προσώπων. Τότε η κυβέρνηση, για να υπερασπιστεί την εικόνα της, αντιπαρατίθει και κατηγορεί τόσο το εν λόγω δίκτυο όσο και την Άγκυρα (λόγω των καλών σχέσεων που έχει το Κατό με την Τουρκία) για προπαγάνδα κατά του νησιού μας.

Και ο Κύπριος πολίτης απορεί:

Πώς κατάφερε το Al Jazeera να εξασφαλίσει αυτά τα άκρως απόρρητα έγγραφα;

Μήπως κάποιοι βουλευτές ή και πρόσωπα της Βουλής γνώριζαν εξ αρχής για τα τρωτά σημεία του προγράμματος;

Γιατί δεν άκουσε η Κυπριακή Δημοκρατία τις αλληπαλλήλες προειδοποιήσεις των διεθνών οργανισμών και θεσμών για τη βελτίωση του προγράμματος;

Στις 12 Οκτωβρίου του 2020, το Al Jazeera επανέρχεται δριμύστερ, δύο μήνες μετά από την πρώτη αποκάλυψή του, ανερτώντας στο You Tube, το βίντεο κατασκοπίας που είχε καταγράψει το τμήμα κρειατιτικής δημοσιογραφίας του δικτύου τον Αύγουστο του 2019. Το βίντεο προκαλέσε σαρρία αντιδράσεων, πολιτικές εξελίξεις, μέχρι και αποχώρηση βουλευτών από τη Βουλή των Αντιπροσώπων.

Συγκεκριμένα, στο βίντεο, μυστικοί δημοσιογράφοι (για να επιβεβαιώσουν τη διαφθορά του Κυπριακού Επενδυτικού Προγράμματος, αλλά και για να εξετάσουν κατά πόσον ένας εγκλημάτις δύναται να αποκτήσει την κυπριακή υπηκοότητα) ήρθαν στην Κύπρο ως μεσοζόντες ενός υποτιθέμενου (κιναζικής καταγωγής) εγκλημάτις, ο οποίος ήθελε να αποκτήσει άμεσα διαβατήρια μέσω του ΚΕΠ (επενδύοντας με «βρώμικα» κρήματα που θα ξέπλενε στη χώρα μας). Όμως, οι υποτιθέμενοι μεσοζόντες, για να λάβουν στα χέρια τους το παλιόπλοτο κρησό διαβατήρια, έπρεπε να περάσουν από διάφορα στάδια. Πρώτο στάδιο: οι μεσοζόντες ήρθαν σε επαφή με μεσοζόντες ακινήτων, οι οποίοι θα βοηθούσαν στην επιτύκωση της έκδοσης του διαβατηρίου, με την αγορά μιας πολυτελούς έπαιλης αξίας 3,8 εκατομμυρίων ευρώ. Δεύτερο στάδιο: οι μεσοζόντες ήρθαν σε επαφή με δικηγόρο, ο οποίος τους ανέφερε πως μπορούν να ξεπεράσουν οποιοδήποτε εμπόδιο, αφού ο ίδιος θα δημιουργούσε έναν φάκελο, με ψεύτικη εικόνα για τον αιτητή. Διαβεβαίωσε επίσης τους μεσοζόντες πως ο πέλας τους δεν θα συνδεθεί σε καμία περίπτωση με το εγκληματικό του παρελθόν. Διηκόη θα μπορούσε να ανοίξει εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, να επενδύσουν συγγενικά του πρόσωπα ή ακόμη να αλλάξει και το όνομά του. Όλο αυτό μας θυμίζει ακινήτες από κολογυνταίνες ταινίες, όπου εγκληματίες με παράνομα μέσα, παραδείγματος κάρη πλαστογράφηση, αλλάζουν όνομα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να το πράξουν νομιμότητα! Τρίτο στάδιο: οι μεσοζόντες έπρεπε να έρθουν σε επαφή με ένα πρόσωπο της πολιτικής σκηνής, το οποίο είχε άμεση σχέση και επαφές με το Υπουργείο Εσωτερικών (το οποίο και εξέδιδε τα διαβατήρια αυτά), έτσι ώστε να επισπεύσει τις διαδικασίες για την έγκριση της αίτησης.

Αναμφισβήτητα, το Κυπριακό Επενδυτικό Πρόγραμμα ήταν μια ορθή μεταρρύθμιση για την οικονομία της χώρας. Δυστυχώς, κάποιοι πολιτικοί εκμεταλλεύτηκαν αυτό τον θεσμό και κερδοσκοπήσαν, εκδίδοντας διαβατήρια σε εγκληματίες. Ακόμη, κατ' εμέ, το πρόγραμμα όλοκα καταργήθηκε, αφού η οικονομία μας πλήγηκε σημαντικά από την πανδημία του κορωνοϊού και σίγουρα οι ξένες επενδύσεις θα βοηθούσαν στην ανάκαμψή της. Επίσης, θεσμοί λανθασμένα την κίνηση του Al Jazeera να βιντεογραφήσει τα πολιτικά πρόσωπα, που λάμβαναν μέρος στο βίντεο, καθώς καταπατήθηκε το απόρρητο της ιδιωτικής τους ζωής. Αφού ήθελε το Al Jazeera να αποδείξει πως το ΚΕΠ παρουσίαζε ανωμαλίες, θα έπρεπε να απευθυνθεί σε μια αρμόδια αστυνομική αρχή, όπως η Ευροπόλ και η Interpol, διασφαλίζοντας πως δεν θα παραβιάζον οποιοδήποτε νόμιμο δικαίωμα των προσώπων που παρουσιάζονται στο βίντεο.

Παρακολουθώντας τα γεγονότα, ο Ελληνοκύπριος πολίτης επιβεβαιώνει για ακόμα μία φορά ότι στην κυπριακή πολιτική σκηνή υπάρχει πρόβλημα διαφθοράς... Κάποιοι βλέπουν το εγώ τους... κάποιοι μεριμνούν για την καλήπρωσή τους... άλλοι κάνουν καταχρηστική εξουσία εκμεταλλευόμενοι την ψήφο του απλού λαού... Αυτή την Κύπρο θέλουμε; Ή θέλουμε μία Κύπρο με τίμιους πολιτικούς που μεριμνούν για το καλό του τόπου και των παλιών της; Παύ, όπως είπε και ο στρατηγός Μακρυγιάννης στα απομνημονεύματά του: «Ήρθε να είμαστε εις το εμείς κι όχι εις το εγώ!».

Κωδικός Μεταξός B34

Διαπλοκή Κομματικός Φανατισμός

Η πολιτική και τα ΜΜΕ λειτουργούν συχνά ως συγχωνωμένα δοχεία, παρόλο που ο Κώδικας Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας ορίζει πως η διαπλοκή αυτών των δύο θεσμών δεν είναι επιτρεπτή. Η αλληλεξάρτηση αυτή διαπιστώνεται τόσο στην υποκειμενικότητα των ΜΜΕ, που οφείλεται και στην οικονομική τους εξάρτηση από διάφορα πολιτικά κόμματα, όσο και στην ολιγοκρατία με την οποία αντιμετωπίζονται συγκεκριμένα ΜΜΕ, όταν αυτά λειτουργούν προς όφελος των πολιτικών και όχι των πολιτών.

Ένα παράδειγμα, που αντικατοπτρίζει πλήρως το φαινόμενο αυτό, είναι οι εκλογές. Κατά τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, ΜΜΕ σε συνεργασία με πολιτικούς αντισυμβατικούς αναδεικνύουν έμμεσα συγκεκριμένα πρόσωπα επικυβερνώντας άλλα. Η χειραγώγηση των πολιτών επιτυγχάνεται με ποικίλους τρόπους, όπως η υπέρ-προβολή ενός προσώπου, η αποσίωπιση άλλων, η αποκάλυψη «σκανδάλων» για την προσωπική ζωή ή η ανάδειξη του «φιλόφρονου» προσώπου του μελλοντικού πολιτικού ηγέτη. Συνεπώς οι δέκτες προλαμβάνουν μία παραποιημένη πραγματικότητα, που λόγω της άγνοιάς τους εκλαμβάνουν ως αληθή. Ως επακόλουθο, ο ρόλος των ΜΜΕ παύει να είναι ενημερωτικός... καθίσταται μάλλον παραπληρωτικός.

Πολύ συχνά, επίσης, τα ΜΜΕ χρησιμοποιούν τις κοινωνικές αναπαραστάσεις με σκοπό τη χειραγώγηση των μαζών. Οι αναπαραστάσεις δεν αποτελούν πιστά αντίγραφα των γεγονότων ή της δράσης μιας ομάδας, ενός προσώπου. Οι κοινωνικές αναπαραστάσεις αντισυνταξάνται, τροποποιούνται, δημιουργούνται από τα συστήματα επικοινωνίας των μέσων μαζικής ενημέρωσης και αποσκοπούν στην πρόκληση συγκεκριμένων νοημάτων και μηνυμάτων από τους δέκτες. Όταν για παράδειγμα τα ΜΜΕ επικεντρώνονται στην εθνικότητα του δράστη, η κοινωνική αναπαράσταση φωτίζει συγκεκριμένη πτυχή, που εκλαμβάνεται ως σημαντική από την κοινωνία. Ακριβώς, επειδή τα ΜΜΕ χρησιμεύουν ως κοινωνικές αναπαραστάσεις, πολλές φορές η πολιτική εξουσία εκμεταλλεύεται αυτό το γεγονός και τα παρατρύνει να τροποποιήσουν γεγονότα, έτσι ώστε να έχουν προσωπικό / κομματικό όφελος.

Μέσω αυτής της συνεργασίας προωθείται και η προπαγάνδα.

Πολιτικές ομάδες καταρθάνουν άμεσα να μεταδώσουν το μήνυμά τους, αποσκοπώντας στη δραστηκή αλλαγή των απόψεων που έχουν οι δέκτες, ώστε να διασφαλίσουν τα συμφέροντά τους. Αυτό επιτυγχάνεται με δόλιους τρόπους, αφού συχνά παρουσιάζονται ψευδείς πληροφορίες. Ακόμη και οι «αληθείς» όμως πληροφορίες εμπειρικών φαινομένων προβάλλονται, γι' αυτό και το μήνυμά τους χαρακτηρίζεται μπερδεύει και μη ισορροπημένο. Η αλληλεπίδραση μεταξύ των δύο θεσμών γεννά και το ερώτημα κατά πόσον όπως έχουμε δημοκρατία...

Αδιαμφισβήτητα, τα ΜΜΕ ωφελούν την κοινωνία και εξασφαλίζουν την ενημέρωσή της. Εντούτοις, η διαπλοκή τους με την πολιτική ζωή επηρεάζει αρνητικά τον ρόλο τους και θίγει τα δικαιώματα των πολιτών. Σχεματιστικά υποβαθμίζεται τόσο η δημοκρατία, όσο και η ελευθερία σκέψης και λόγου, καθώς δεν παρέχονται ορθές πληροφορίες και καταπνίγονται εναλλακτικές ιδέες. Συνεπώς, ποδηγετείται η μάχη και κατευθύνεται από την πολιτική, η οποία αφαιρεί κάθε πρωτοβουλία και ανεξαρτησία στη σκέψη και στη δράση της.

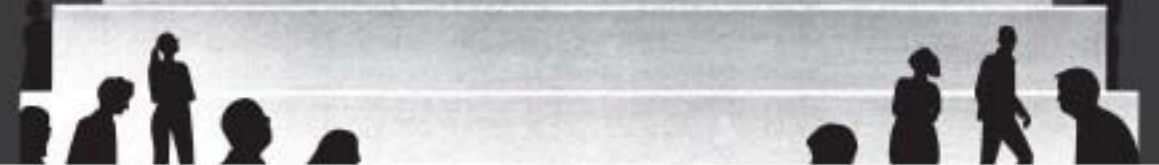
Κομματικός φανατισμός είναι η υπερβολική οφεισμένη σε ένα πολιτικό κόμμα και η ακραία εμμονή σε πολιτικές ιδεολογίες. Ο φανατισμός αυτός τείνει να συνδέεται με οικονομικά συμφέροντα, προσωπικές επιδιώξεις και οφέλη. Ένα άτομο, το οποίο είναι φανατικό κομματικοποιημένο, παρουσιάζεται απόλυτο και προκατειλημμένο στις απόψεις του και ανίκανο να δεχτεί όποια άλλη ιδέα ή πρόταση, αφού είναι προσκλιμένο στις απόψεις ενός πολιτικού προσώπου ή κόμματος.

Ο κομματικός φανατισμός είναι ειδικότερος και στις μέρες μας. Έκοντας υπόψη μας ιστορικά παραδείγματα φανατισμού, όπως τον Κοζιμά, θα έπρεπε να αποφεύγουμε την επανάληψη των ίδιων λαθών. Εντούτοις, επιτρέψουμε σε ακραίες ιδεολογίες να παρενοχλούν στη ζωή μας, από τις καθημερινές ιδιωτικές μας συζητήσεις, όπου εκφράζονται απόψεις μισαλλοδοξίας, μέχρι και τους πολιτισμικούς θεσμούς, όπου εκλέγονται ακραίες εθνικιστικές οργανώσεις. Υποστηρίζουμε την ελευθερία του λόγου καθώς και το δικαίωμα στην εκλογική διαδικασία για κάθε πολίτη. Όμως, όταν άτομα ή οργανισμοί εκφράζουν απόψεις που απειλούν βασικά ανθρώπινα δικαιώματα, αναντίρρηση θα πρέπει να απομακρύνονται από οποιαδήποτε θέση εξουσίας. Οφείλουμε να αφαιρέσουμε τις όποιες παρωτίδες, να είμαστε πάντα ενήμεροι για την πολιτική ζωή, να συμμετέχουμε ενεργά στα κοινά και εν τέλει να παρεμποδίζουμε με την ψήφο μας την εκλογή προσώπων που απειλούν τη δημοκρατία.

Έκοντας υπόψη το Κυπριακό ζήτημα πρέπει να αναληφθείμε όλοι πως ο κομματικός φανατισμός δεν χωράει σε ένα τέτοιο θέμα. Όποια πολιτική άποψη και αν έχει κάποιος, πιστεύω πως θα έπρεπε να είναι αντίθετο από όλους πως η τουρκική εισβολή καταπάτησε τα δικαιώματα όλων των κατοίκων της Κύπρου. Οι συγκρούσεις μεταξύ πολιτών με διαφορετικές πολιτικές απόψεις, τις περισσότερες φορές φανατικές μάλιστα, απλά συνεχίζουν να μας κρατούν μακριά από την επιστροφή στα σίπια μας.

Έκτορας Μαρίνα Τζαλάου Α11

Θεσσαλία Αικατερίνη Πετροπούλου Β34

Κορονοϊός και Κυπριακή Οικονομία

Η πανδημία του COVID-19 έχει πολυδιάστατη επίδραση στην Κύπρο. Τα μέτρα που λήφθηκαν και λαμβάνονται από την κυβέρνηση, με στόχο τη μείωση της εξάπλωσης του νέου ιού στο νησί, είναι πρωτόγνωρα. Η εμφάνιση και εξάπλωση του νέου κορονοϊού άλλαξε ριζικά τη ζωή μας. Βιώνουμε μια σοβαρή και ανασπίνουσα κατάσταση, η οποία επηρέασε την υγεία των ανθρώπων, τις συνήθειες, την καθημερινότητα αλλά και την οικονομία του τόπου μας.

Τα αυστηρά μέτρα απαγόρευσαν και περιόρισαν τις μετακινήσεις, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια επρόκειτο να επηρεαστούν σε μία άνευ προηγουμένου εξ αποστάσεως εκπαίδευση, επιχειρήσεις υποχρεώθηκαν να διακόψουν ή να αναστείλουν τις δραστηριότητές τους, άλλες επιχειρήσεις ακολούθησαν και προώθησαν προγράμματα εξ αποστάσεως εργασίας και κάποιες άλλες μείωσαν σε μεγάλο βαθμό την παραγωγική τους δραστηριότητα. Το μεν κράτος και τα δημόσια οικονομικά είναι ασφυκτικά πιεσμένα λόγω της πολύμηνης στήριξης που προσφέρθηκε σε επιχειρήσεις και εργαζομένους, ενώ ο ιδιωτικός τομέας είναι βαριά πληγμένος λόγω της υπολειτουργίας του. Το δημοσιονομικό έλλειμμα θα αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό και το δημόσιο χρέος θα ανέλθει σε επίπεδα ρεκόρ, σύμφωνα με τις προβλέψεις του ΑΕΠ. Αρνητική φαίνεται να είναι η εικόνα και στην ιδιωτική οικονομία, όπου οι περισσότερες επιχειρήσεις θα βρεθούν αντιμέτωπες με ζημιές, λόγω της μείωσης εργασιών. Όλα αυτά θα εξαρτηθούν από την πορεία της πανδημίας, όχι μόνο στην Κύπρο αλλά και διεθνώς. Η Κύπρος, ως εξωστρεφής οικονομία, δεν επηρεάζεται μόνο από τον έλεγχο της πανδημίας εντός, αλλά και από ό,τι γίνεται στο εξωτερικό.

Ως εκ τούτου, οι εκτιμήσεις για το 2021 δεν είναι καλές, αφού θα είναι πολύ δύσκολο να καλυφθούν τα ελλείμματα που δημιουργήθηκαν, ειδικά στους τομείς που πλήγηκαν καιρίαι. Οι τομείς που επηρεάζονται περισσότερο από την πανδημία στην Κύπρο είναι ο τουρισμός/φιλοξενία (ξενοδοχεία και εστιατόρια), οι τέχνες και ο πολιτισμός, το εμπόριο, οι κατασκευές και τα ακίνητα. Άλλοι τομείς, όπως το κονδυλικό και λιανικό εμπόριο σε είδη πρώτης ανάγκης, οι μεταφορές, καθώς και οι επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας έχουν περιορισμένες άμεσες επιπτώσεις. Πέραν όμως από τις άμεσες, εντοπίζονται και σημαντικές έμμεσες επιπτώσεις σε άλλους τομείς της οικονομίας, όπως η βιομηχανία τροφίμων, οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και οι επαγγελματικές υπηρεσίες.

Παρόλα αυτά, η Κύπρος βρίσκεται στη διαδικασία μιας συντονισμένης επιστροφής σε ρυθμούς κανονικότητας και προσαρμογής στη νέα πραγματικότητα. Είναι απαραίτητο να διατηρηθεί η συλλογική πειθαρχία και να συνεχιστεί η τήρηση των οδηγιών για την υγεία και την ασφάλεια που καθορίζει το κράτος, ώστε να μη διακινδυνεύσουμε με μια νέα κλιμάκωση της κρίσης με ακόμη πιο σοβαρές οικονομικές συνέπειες.

Η φετινή χρονιά, θα είναι χρονιά με σοβαρά προβλήματα για την οικονομία γενικότερα. Βασισμένοι στον επιτυχημένο χειρισμό της πανδημίας θα πρέπει να συνεχίσουμε στον δρόμο της συλλογικής προσπάθειας από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, προκειμένου να δημιουργήσουμε νέες ευκαιρίες, ώστε η οικονομία μας να ανακάμψει σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Μαρίου Κυριάκου ΓΣ

Οικονομικός αναλφαβητισμός στους νέους

Οικονομικά αναλφάβητος θεωρείται αυτός που υστερεί σε βασικές οικονομικές γνώσεις, όπως η ορθή διαχείριση των εισοδημάτων του. Βλέποντας τη χώρα μας μπορούμε να διαπιστώσουμε πως είμαστε ένας οικονομικά απαίδευτος λαός. Αυτό τεκμηριώνει και μία έρευνα που διενεργήθηκε το 2018, στην οποία φάνηκε πως μόνο το 37% των φοιτητών είναι οικονομικά εγγράμματοι, συνεπώς το 63% είναι οικονομικά αναλφάβητοι. Τα τελευταία χρόνια δυστυχώς πολλές τέτοιες έρευνες έκρυσαν τον κώδωνα του κινδύνου στο κράτος, τονίζοντας πόσο απαραίτητη είναι η οικονομική μόρφωση του λαού μας. Η πράξη διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας κ. Χρυστάλλα Πιρκάτζη αλλά και ο νυν διοικητής Κωνσταντίνος Ηροδότου εξέφρασαν την ανάγκη συμπερίληψης της οικονομικής παιδείας στα σχολεία μας. Είμαστε μια γενιά οικονομικά αναλφάβητη, ζούμε τις άσχημες μέρες της οικονομικής κρίσης και πάντα ακούμε από τους γονείς μας για τις «κρυφές μέρες» της Κύπρου, τις μέρες της οικονομικής ευμερείας και ανάπτυξης. Δεδομένων των νέων συνθηκών που δημιουργήσε παγκοσμίως η πανδημία, μια γενιά η οποία υστερεί στις βασικές οικονομικές γνώσεις, θα είναι πολύ δύσκολο να ορθοστατήσει και συνεπώς να αναλάβει τα νιάτα της οικονομίας. Το σχολείο έχει ως στόχο να μας προετοιμάσει για τη ζωή και αυτή τη στιγμή είναι αδήριτη ανάγκη - περισσότερο από ποτέ ίσως - να μας παρέχει τις βασικές οικονομικές γνώσεις, όχι μόνο για να επιβιώσουμε στην αγορά εργασίας, όπου ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος, αλλά και ως άτομα στην προσωπική μας ζωή, με το μικρό μας μάλλον πορτοφόλι.

Χρήστος Τσοροσιάν Β11

“Σεξισμός στον χώρο του αθλητισμού”

Από μικρή ηλικία ήμουν ένα ενεργό παιδί. Στα πέντε μου ξεκίνησα μπαλέτο και στα εννιά μου ιστιοπλοΐα. Όταν έγινα 11 χρονών, ανακάλυψα το ταλέντο μου στο judo. Μου άρεσε τόσο πολύ, που άφησα το μπαλέτο για να το ακολουθήσω. Δεν ήξερα, όμως, ότι η δυσκολία του αθλήματος δεν θα ήταν το μόνο εμπόδιο που θα έπρεπε να αντιμετωπίσω... καθώς θα ερχόμουν αντιμέτωπη και με κάτι πιο δύσκολο. Τον σεξισμό.

Τι είναι όμως ο σεξισμός; Σεξισμός είναι η κάθε πράξη ή έκφραση που έχει ως βάση την ιδέα πως μερικοί άνθρωποι - κυρίως γυναίκες - είναι κατώτεροι λόγω φύλου. Το φαινόμενο αυτό παρουσιάζεται σε πολλούς τομείς της κοινωνίας και φυσικά και στον αθλητισμό. Έτσι λοιπόν, θα μοιραστά και εγώ τη δική μου εμπειρία μέσα από την πορεία μου στον αθλητισμό.

Στο δημοτικό μου άρεσε να παίζω ποδόσφαιρο και ήμουν αρκετά καλή σ' αυτό. Τα σκάλια, όμως, στο περιβάλλον μου δεν έλεφαν, χαρακτηρίζοντάς με υποτιμητικά «αγοροκόριτσον». Δεν είναι μυστικό ότι το ποδόσφαιρο είναι ανδροκρατούμενο άθλημα. Εγώ, βέβαια, συνέχισα να κάνω αυτό που μου άρεσε, κυρίως να δίνω μεγάλη σημασία σε πικράκολα κουτσουμπολιά. Παρόμοια αντιμετώπιση δέχθηκα, όταν είπα στη δασκάλα του πάnu μου ότι είχα ξεκινήσει judo. «Μα το judo δεν είναι αγορίστικο άθλημα;», με ρώτησε ξεφτισμένη. Αυτό το σκάλιο με πείσμωνε ακόμη περισσότερο, αφού θεωρώ παράλογο να χαρακτηρίζεις ένα άθλημα ανδρικό ή γυναικείο. Στο judo προκώρησα κερδίζοντας δύο πρωταθλήματα και δύο δεύτερες θέσεις στην κατηγορία μου, σε μικρό χρονικό

διάστημα, αποδεικνύοντας ότι και ένα κορίτσι μπορεί να είναι καλό σε μία πολεμική τέχνη! Ταυτόχρονα, ένα νέο αγώνισμα μπήκε στη ζωή μου, η ιστιοπλοΐα! Όταν ξεκίνησα ιστιοπλοΐα, στον πρώτο μου όμιλο ήμουν το μόνο κορίτσι. Δυστυχώς δέχτηκα εκφοβισμό από κάποια αγόρια και ως το μόνο κορίτσι δεν είχα κανέναν με το μέρος μου, για να με υπερασπιστεί. Όμως, σιγά σιγά βρήκα την αυτοπεποίθησή μου και δεν άφησα τα σκάλια αυτά να με ενοχλούν, διότι κατάλαβα ότι μπορεί να με θεωρούσαν απειλή στους αγώνες ή να φοβόντουσαν ότι θα τους νικήσει ένα κορίτσι. Τώρα ασκλούμαι με την ιστιοπλοΐα σε επίπεδο πρωταθλητισμού και είμαι πρώτη στην κατηγορία μου Παγκόσμια (Laser Radial U17).

Ο σεξισμός στον αθλητισμό είναι κάτι αληθινό και το βιώνουμε συνεχώς. Είναι γύρω μας, μέσα από φράσεις όπως, «φρίχνεις σαν κορίτσι», προκαταλήψεις, αντιλήψεις παρωχημένες και λανθασμένα στερεότυπα. Για παράδειγμα, όταν

μία γυναίκα έχει ανεπτυγμένη μυϊκή μάζα, η κοινωνία το θεωρεί αντισυνήθιστο. Αντίθετα οι άντρες απολαμβάνουν τον θαυμασμό. Όταν μια γυναίκα θέλει να ανταγωνιστεί άντρες, θεωρείται ότι βγαίνει εκτός ορίων. Όταν θυμώνει, είναι παράλογη και αν εκδηλώσει συναισθήματα, χαρακτηρίζεται ως δραματική.

Συμπερασματικά, τα σεξιστικά σκάλια και αντιλήψεις είναι πολύ επιβλαβή, διότι διακόζουν την κοινωνία του αθλητισμού. Προσφέρουν μόνο αρνητικά συναισθήματα και λανθασμένες αντιλήψεις. Ακόμα, απειθούν τα νεαρά κορίτσια από τον αθλητισμό, όπου πιθανόν να είχαν μεγάλες δυνατότητες για διακρίσεις. Τέλος, σε επίπεδο αθλητισμού, οι προπονητές, γονείς, συναθλητές και όλοι μας ως κοινωνία, έχουμε καθήκον να παρεμβαίνουμε, όταν ακούγονται σεξιστικά σκάλια, για να μειωθεί το πρόβλημα και να υπάρξει τελικά έμφυλη ισότητα σε όλα τα επίπεδα.

Άντρι Παπασιτάου Βγ2

Ποδόσφαιρο: Άθλημα ή πολιτικό έρμαιο;

Έκδηλη είναι η πολιτικοποίηση του πιο λαοφιλέου αθλήματος, του ποδοσφαίρου, παγκοσμίως αλλά και στη χώρα μας. Ανέκαθεν, οι λαϊκές μάζες διακατέκονταν από μια αδέρτη ανάγκη για ψυχαγωγία, καθηλώνονταν απ' τα θεάματα και ανενδοίαστα, διακέτευαν το πάθος τους σ' αυτά. Το πάθος αυτό, όπως κι ο μεγάλος αριθμός του πληθυσμού που προσελκύει το συγκεκριμένο άθλημα, το καθιστούν για τους πολιτικούς ένα από τα αποτελεσματικότερα μέσα επιρροής και χειραγώγησης των φιλάθλων, με αποτέλεσμα την εμφάνιση πολλαπλών ακροτήτων.

Σε αρκετούς ποδοσφαιρικούς αγώνες παρατηρούμε την παρουσία πολιτικών συμβόλων, για παράδειγμα της επαναστατικής προσωπικότητας του Ερνέστο Τσε Γκεβέρα ή του κελτικού σταυρού, από οπαδούς των «αριστερών» και «δεξιών» ομάδων αντίστοιχα. Το φορτισμένο κοινωνικοπολιτικό κλίμα εκτονώνεται, συχνά, στον χώρο του γηπέδου με τη μορφή φρασολογικής κωμωδίας, που ενίοτε καταλήγει στην εμφάνιση βίαιων επεισοδίων, βανδαλισμών κ.λπ. Επιπρόσθετα, στις κερκίδες αριστερών κομμάτων υψώνονται προκλητικά γαλανόλευκες σημαίες, που στη θέση του σταυρού απεικονίζουν το σφυροδρέπανο, ενώ στις κερκίδες των δεξιών ομάδων βλέπουμε να κυματίζουν ανελευθέρια σημαίες με σγκυλωτούς σταυρούς, σύμβολο του ναζισμού. Βάνδαλοι κολλήγκαν, θεωρούν πως κατ' αυτό τον τρόπο εκφράζονται καλύτερα οι πολιτικές τους πεποιθήσεις. Δυστυχώς, αυτοί που προσολιτίζονται και υποστηρίζουν μονωδώς αυτές τις απόψεις είναι νέοι, η πλειονότητα των οποίων δεν κατανοούν πραγματικά τις πολιτικές θέσεις, που τόσο ένθερμα εκφράζουν.

Γενικότερα τον 20^ο αιώνα η φύση του ποδοσφαίρου και οι πρωταρχικοί ψυχαγωγικοί στόχοι της παρακολούθησής του λησμονήθηκαν ή μετατράπηκαν σε στείρο φανατισμό. Σημαντικό ρόλο στη μετάλλαξη αυτή διαδραμάτισαν οι πολιτικές συνθήκες. Στο νησί μας, οι ποδοσφαιρικές ομάδες ταυτίστηκαν με τις πολιτικές παρατάξεις στα τέλη της δεκαετίας του '40, όταν και η κυπριακή κοινωνία - όπως η ελληδική - επηρεάστηκε από τον Εμφύλιο που επικρατούσε στην Ελλάδα (1946-1949), επίκεντρο του οποίου ήταν η πολύπλευρη διαμάχη αριστερών και δεξιών. Οι πολιτικές διαφωνίες και διενέξεις εντός των ομάδων έγιναν ουσιαστικό φαινόμενο, με αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων ποδοσφαιρικών σωματείων το 1948, με την αποχώρηση ή και εκδίωξη μελών με «αριστερές» πολιτικές πεποιθήσεις από τα υπάρχοντα σωματεία. Συνεπώς, ο αθλητισμός διακόπηκε, με αποτέλεσμα η πορεία του αθλήματος στο νησί να φέρει έντονα το σημάδι της ιστορικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στη Δεξιά και την Αριστερά. Τη δεκαετία του '70' το πνεύμα οξύνθηκαν με τον διαχωρισμό σε «Μακαριακούς» και «Κριβικικούς», πολιτικά πρόσωπα που απεβίωσαν, αλλά συνεχίζουν να ζουν στις αθλητικές κερκίδες.

Η πολιτική διλημματίζει το ποδόσφαιρο και η νεολαία οφείλει να επιδιώκει την απαλλαγή του από οποιαδήποτε κομματική επιρροή, αφού ξεκάθαρα το φαινόμενο αυτό υπονομεύει το άθλημα. Το ποδόσφαιρο, όπως κάθε άλλο άθλημα, πρέπει να προάγει την ενότητα. Είναι αδιανάτο για προοδευτική κοινωνία να υπάρχει τις κομματικές διαφορές με τις ποδοσφαιρικές προτιμήσεις. Πρέπει να γίνει αντιληπτό, κυρίως από τους ίδιους τους φιλάθλους, ότι δεν πρέπει να είναι μαριονέτες κανενός κόμματος!

Οι κόμποι του χαλιού...

Σε μια εποχή όπου τα σύνορα εξαλείφονται και η παγκοσμιοποίηση αποτελεί ανάγκη, το κύμα μετανάστευσης και μετακίνησης πληθυσμών γίνεται ολοένα και πιο έντονο. Δυστυχώς, για πολλούς, το φαινόμενο αυτό αντιμετωπίζεται ως μία αόριστη και ασύλληπτη απειλή, με αποτέλεσμα να γεννιέται, μέσα από τις απαρχαιωμένες ιδέες και προκαταλήψεις, τους βαθιά ριζωμένους φόβους και τα αισθήματα εκθρόνισης, η ξενοφοβία. Η έντονη, δηλαδή, αντιπάθεια, επιφυλακτικότητα ή ακόμη και επιθετικότητα απέναντι σε κάποιον που δεν έχει την ίδια εθνική ταυτότητα, ήθη και έθιμα με την πλειονότητα. Οι «ξένοι» γίνονται τα εξίσαστρία θύματα κάθε αλλαγής στο κοινωνικό κατεστημένο, λόγω παγιωμένων και απαρχαιωμένων αντιλήψεων.

Η απανθρωποποίηση του άλλου, αδιαμφισβήτητα αποτελεί μάστιγα που συνθλίβει αργά-αργά τον ιστό της σημερινής κοινωνίας. Με τον όρο απανθρωποποίηση εννοούμε την εξάλειψη των ιδιαιτέρων ηθικών και συναισθηματικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων που προσιδιάζουν στον άνθρωπο. Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οι Εβραίοι δεν αντιμετωπιζόνταν ως «πραγματικοί άνθρωποι», στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής οι μαύροι, ακόμη και σήμερα, δεν αντιμετωπιζόνταν ως «πραγματικοί άνθρωποι». Τα πιο πάνω αποτελούν παραδείγματα απανθρωποποίησης: ομάδες ανθρώπων παραγκωνίζονται και απομονώνονται συγκεκριμένα άτομα, τα οποία είναι αναγνωρίσιμα από κάποιο συγκεκριμένο, ειδικό γνώρισμά τους, τα αντιμετωπίζουν με καχυποψία και το υστισμόν. Οι αβάσιμες αυτές συμπεριφορές δημιουργούν κοινωνικά δυσλειτουργία.

Επικρατεί ο φόβος ανάμεσα στους ανθρώπους, «κυβώνονται» στεγανά μεταξύ τους, πλύνεται η αρμονική συνεργασία. Οι πολιτισμοί αντί να αλληλοσυμπληρώνονται, διαμελίζονται. Παράλληλα, παρεμποδίζεται η δημιουργική συμμετοχή των περιθωριοποιημένων ατόμων στην κρίση και η εξέλιξη τόσο των ιδίων όσο και της κοινωνίας. Το τείχος που τους διαχωρίζει από το σύνολο, τους κρατά μακριά από κάθε κοινωνική δραστηριότητα. Καταργείται έτσι, κάθε ηθική αξία, η αλληλεγγύη, η αλληλοβοήθεια, η συνεργασία και αντικαθίστανται από την εκμετάλλευση, τον αθέμιτο ανταγωνισμό, την ανηθικότητα και την καλλιέργεια μίσους. Οι αλυσίδες του εγκλωβισμού φυλακίζουν την ηθική πτυχή της ανθρώπινης φύσης, αλλοτριώνουν τον άνθρωπο.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως η ανάγκη καταπολέμησης της απανθρωποποίησης και γενικότερα της ξενοφοβίας κρίνεται επιτακτική και επιβεβλημένη. Κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως ηλικίας, και κυρίως ο κάθε νέος ως πολίτης της σύγχρονης κοινωνίας, πρέπει να πιστεί χέρι χέρι με τον συνάνθρωπό του και να υψώσει ένα βροντερό «Όχι!» απέναντι στο μίσος που κοράζει σύνορα στις ψυχές των ανθρώπων. Όπως εύλογα τόνισε η αфроαμερικανίδα ποιήτρια Maya Angelou, «θα πρέπει να ξέρουμε όλοι ότι η διαφορετικότητα κεντάει ένα πλούσιο χαλί, και πρέπει να καταλάβουμε πως όλοι οι κόμποι του χαλιού έχουν ισάσημη αξία».

Σοφία Ιωαννίδου Β34

Αν θέλεις να λήγεις άνθρωπος, φώναξέ το

Το 2020, αναμφισβήτητα, η ανθρωπότητα κλήθηκε να αντιμετωπίσει αμέτρητες προκλήσεις. Από την πανδημία και τους περιορισμούς, στην εκλογή του Μπάιντεν, στην οικονομική κρίση, τα φώτα της επικαιρότητας δεν προλάβουν να καλύψουν το ένα θέμα μετά το άλλο. Παράλληλα - και καθόλου τυχαία - υπάρχει ένα παγκόσμιο κίνημα διαδηλώσεων ενάντια στον ρατσισμό, την αστυνομική βία και τη λευκή υπεροχή. Το κίνημα Black Lives Matter, με εκατομμύρια υποστηρικτές κατάφερε να αναδείξει ένα ζήτημα, το οποίο βασανίζει ανθρώπους χρόνια τώρα και αγνοούσαν (!) οι πολιτικές αρχές σε διάφορες χώρες.

Ο George Floyd έγινε παγκόσμιο σύμβολο και ο θάνατός του συνδέθηκε με το τέλος της αποσιώπησης μιας σειράς ανισοτήτων σε όλους τους τομείς. Υπάρχουν βέβαια διαχρονικά και παγκόσμια, δεκάδες εκατοντάδες αλλά ανώνυμα θύματα του ρατσισμού. Το ίδιο το σύστημα, δίνοντας ασυλία σε αστυνομικούς, αφήνει τους δράστες αυτών των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, ελεύθερους. Με την έξαρση του κινήματος BLM, όμως, ασκήθηκε πίεση στις αρχές πολλών χωρών, ώστε να δοθεί προσοχή στο νομοθετικό σύστημα και να αποδοθεί δικαιοσύνη.

Στις 6 Ιανουαρίου, από την άλλη, φανατικοί υποστηρικτές του Τραμπ εισέβαλαν στο Καπιτώλιο στην Ουάσινγκτον. Χωρίς μάσκες, κατέλαβαν αίθουσες και γραφεία, βανδαλίζοντας και «διαδηλώνοντας» κατά της εκλογής Τζον Μπάιντεν. Αξιοσημείωτο είναι ότι αφενός πολλοί αστυνομικοί στο Καπιτώλιο, βρισκόνταν στο πλευρό των ατόμων αυτών, αφήνοντας την είσοδο ελεύθερη και βγάζοντας «σέλφι» μαζί τους και αφετέρου ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ δεν ήταν άμοιρος ευθυνών.

Η επίθεση αυτή στο Καπιτώλιο δεν ήταν απλά μία επίθεση σε ένα δημόσιο κτήριο. Ήταν μία επίθεση ενάντια στη Δημοκρατία.

Την ώρα που η αστυνομία απέτυχε να εμποδίσει την είσοδο των ακροδεξιών στο Καπιτώλιο, στις ειρηνικές

Εικαστικό έργο: Σοφία Θεούλου As2

διαδηλώσεις του BLM, η Amnesty International σημείωσε 125 περιπτώσεις αστυνομικής βίας εναντίον των διαδηλωτών. Η αστυνομία χρησιμοποίησε δακρυγόνα, σωματική βία και άλλα μέσα σε μεγαλύτερο ποσοστό σε διαδηλώσεις του BLM απ' ό,τι σε διαδηλώσεις υπέρ του Τραμπ. Αν παρατηρήσει κανείς τη διαφορά αυτή αλλά και την ιδεολογία της απερχόμενης κυβέρνησης στις ΗΠΑ, θα συνειδητοποιήσει ότι στο σύστημα κυριαρχεί ο συστηματικός ρατσισμός και η ιδεολογική διάκριση.

Σαφώς και δεν είμαι το καταλληλότερο άτομο, για να μιλήσει γι' αυτό. Είναι όμως καιρός, αυτοί που έχουν τη δύναμη να βοηθήσουν. Οι φωνές των μητέρων, που φοβούνται να αφήσουν τα παιδιά τους ελεύθερα έξω να παίξουν... οι φωνές των μαθητών, που δεν έχουν ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση... οι φωνές των νέων, που στερούνται το δικαίωμα στην εργασία... η φωνή του Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ και του Νέλσον Μαντέλα. Οφείλουμε ΟΛΟΙ να διαβάσουμε, να ακούμε, να μαθαίνουμε. Πρέπει να ενώσουμε τη φωνή μας μαζί τους, αν θέλουμε επιτέλους κάτι να αλλάξει.

Ο ρατσισμός και ο φασισμός δεν αφορά μόνο τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά ολόκληρο τον κόσμο. Κάθε φορά που ένας άνθρωπος φωνάζει ότι δεν ανανέει και πεθαίνει στον βωμό του μίσους, χάνεται η ανθρωπότητα. Κάθε φορά που παραβιάζεται ένα γράμμα από το Διεθνές και Κρατικό Σύνταγμα, χάνεται η Δημοκρατία. Βοήθεια, κανόμαστε... φώναξε το.

Επίσημο Ερωτοεπίτου f 11

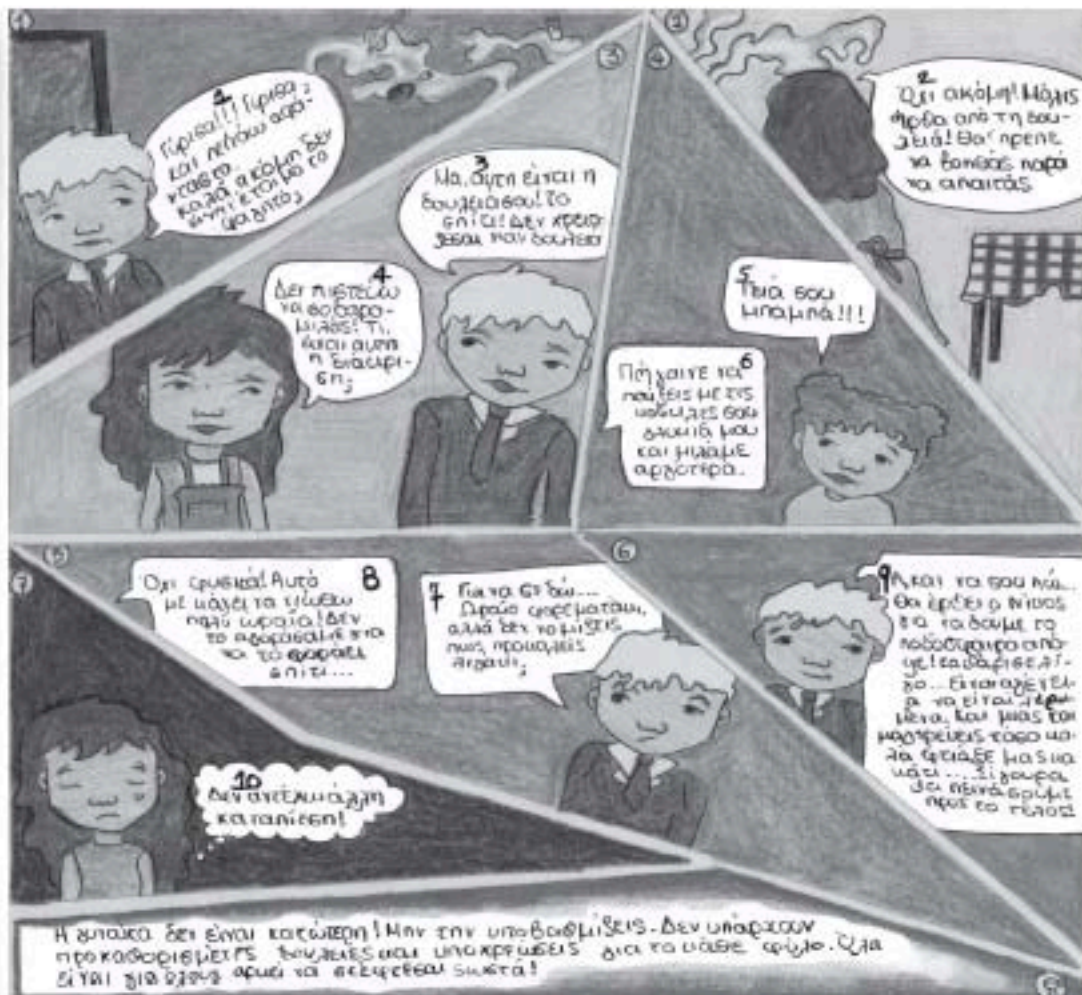
Τι είναι δίκαιο;

Η αλήθεια είναι τίποτα δεν είναι δίκαιο. Η ζωή δεν είναι δίκαιη, το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι δίκαιο, οι ευκαιρίες εργοδότησης δεν είναι δίκαιες, ακόμη και ο τρόπος ή ο τόπος που μεγαλώνεις μπορεί να μην είναι «δίκαιοι». Κάποιοι έχουν την ευκαιρία να ζουν στη χλιδή, ενώ άλλοι σε μια παράγκα. Κάποιοι δίδασκονται από μικροί πούς να επιβάλλουν τον εγωισμό τους, ενώ κάποιοι άλλοι πούς να μοιράζονται την αγάπη τους.

Αν όλα αυτά μπορούν να χαρακτηριστούν ως άδικο, άδικες μπορούν να χαρακτηριστούν και οι διακρισεις εις βάρος ανθρώπων. Τι πιο άδικο και ντροπιαστικό από τον άνθρωπο που κλεισάει μεθ'έναντι και υπομάρ το ίδιο του το είδος; Ο Βίκτωρ Ράις, στο βιβλίο του «Άκου ανθρώπινα» μας αποκαλεί ανθρώπινα, γιατί σου ακριβώς είμαστε. Καταστρέφουμε ότι αγγίζουμε, επειδή είμαστε πολύ μικροί, για να δούμε τη μεγάλη εικόνα. Κρίνουμε τους «Εβραίους» και τους «μαθρούς», επειδή έχουμε την εντύπωση πως είμαστε σπουδαιότεροι και σημαντικότεροι από οποιονδήποτε «Εβραίο», «σοσιαλιστή» ή «μαθρό». ενώ στην πραγματικότητα είμαστε απλά ένα ανθρώπινα.

Είσι, εμείς τα ανθρώπινα - που έχουμε πάρει τη θέση του Ηρακλή στη δόνημα αλλά ότι στο μουλό - έχουμε μπροστέψει την ελευθερία, με την καταστροφική δόνημα, που έχουν τα λόγια και οι πράξεις μας. Έχουμε ξεχάσει η θα και ισότητα και γι' αυτό ακόμα και η καταπίεση των ανθρώπων δικαιοσύνη μας φαίνεται διασκεδαστική. Επειδή σε κάθε εποχή που τρώμε, φέχουμε για τη σερβιτόρα και ότι για το φαγητό. Θεωρούμε πως έχουμε το δικαίωμα να τη σκαλοδοσμε, να την προσβάλλουμε, να την κατακρίνουμε. Αυτό είναι το θέμα με εμπία τα ανθρώπινα, αντράκια και γυναικόδες είμαστε μικροί και δεν το καταλαβαίνουμε!

Εγκαταλείψαμε το ενός μας αφόουμε το είναι μας και σπαρφαίκαμε στο «φαινεσθαι», ακολουθώντας το πνεύμα της εποχής μας. Βλέπουμε τον κόσμο, όπως θα θέλαμε να είναι και ότι όπως πραγματικά είναι. Κάποιο κάποιος μοιράστηκε μαζί μου το μουσικό της ζωής μου είπε: οι άνθρωποι αλλάζουν τους ανθρώπους. Ο κόσμος είναι οι άνθρωποι, αν θέλεις να τον αλλάξεις, άλλαξε τους ανθρώπους. Μην αφήνεις τους άλλους να σε προσδιορίζουν, μη μην είσαι τόσο αφελής ώστε να προσπαθήσεις να προσδιορίσεις τον εαυτό σου. Αποδέξου αυτό που είσαι και αν θες να είσαι ελεύθερος, άλλαξε τους ανθρώπους.

Εκνοσηφίτησι: Μαρία Περακλούς Β66

#MeToo

Εάν χρησιμοποιείτε συχνά τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, πιθανότατα έχετε δει το hashtag #MeToo σε Twitter, Facebook, Instagram και άλλα. Η προσπάθεια των θυμάτων σεξουαλικής παρενόχλησης, σεξουαλικής επίθεσης και σεξουαλικού εκφοβισμού να συνδέονται και να μοιράζονται τις ιστορίες τους, έχει γίνει ένα παγκόσμιο κίνημα, που προκαλεί αλυσιδωτές αλλαγές, κοινωνικές και νομικές. Επιπλέον, το ακτιβιστικό κίνημα έχει επιτρέψει στα θύματα να αισθάνονται τη συμπαράσταση της κοινωνίας, την ίδια ώρα που εξελίσσεται μια παγκόσμια συζήτηση για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν, σε μια κοινωνία όπου η κοιλτοόρα του βιασμού είναι - τελικά - τόσο βαθιά ριζωμένη.

Η ιστορία πίσω από το κίνημα
Η φράση #MeToo χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την Tarana Burke, δικηγόρο γυναικών στη Νέα Υόρκη το 2006. Η Burke αναζητούσε έναν τρόπο να ενδυναμώσει τις γυναίκες που είχαν υποστεί σεξουαλική βία, αφενός ενάντιας τις γύρω από αυτό το hashtag και αφετέρου κερδίζοντας την κοινωνική ομοψυχία. Το 2017 η φράση χρησιμοποιήθηκε ξανά από την ηθοποιό Alyssa Milano ως μέσο ενθάρρυνσης γυναικών και ανδρών να μοιραστούν τις προσωπικές ιστορίες σεξουαλικής παρενόχλησης. Τα αποτελέσματα του ανανεωμένου κινήματος έκτασε ήταν εκπληκτικά, με τους ανθρώπους να μοιράζονται τις ιστορίες τους συνοδευόμενοι από το hashtag #MeToo σε πολλές διαφορετικές πλατφόρμες κοινωνικών μέσων. Και καθώς έτσι, μερικοί από τους πιο ισχυρούς ανθρώπους στον τομέα της ψυχολογίας, του αθλητισμού και της πολιτικής έχουν σπάσει τη σιωπή τους και έχουν δημοσιοποιήσει περιστατικά σεξουαλικής παρενόχλησης ή επίθεσης που έχουν δεχθεί.

Τα θέματα
Η κοινωνία, συχνά, αντιμετωπίζει τα θέματα επικριτικά. Όσον αφορά τις γυναίκες επιρρίπτει σε αυτές την ευθύνη για τις πράξεις των θυμάτων. «Τι φορούσες», «Είχες πικ», «Πήγαίνεις γυμναστική ντυμένη έτσι!», «Δεν έπρεπε να περπατάς μόνη τη νύχτα». Αυτές όλες οι ερωτήσεις και δηλώσεις, με τις οποίες έρχονται συχνά αντιμετώπισης γυναίκες που έχουν πάσει θέματα βιασμού, δημοφιλών «απόψε» και την υπόνοια πως θα μπορούσαν να αποτρέψουν την επίθεση, αν έκαναν κάτι διαφορετικό. Όσον αφορά τους άνδρες - θέματα τα πράγματα είναι ακόμα πιο δύσκολα. Μπορεί να θεωρηθούν «τυχεροί», που δέχθηκαν σεξουαλική παρενόχληση από μία γυναίκα, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ψυχολογία του θύματος. Ή, ακόμα χειρότερα, μπορεί να έρθουν αντιμετώπιση με σκόλια που τους γελοιοποιούν και τους κάνουν να νιώθουν ενοικωσιμένοι.

Όρα για αλλαγές
Το θέμα είναι πως πρέπει να σταματήσουμε να κατηγορούμε τα θέματα για την κακοποίηση που έχουν υποστεί και να αρλόουμε να τιμωρούμε τους δράστες. Το να λέμε σε κάθε γυναίκα πως να ντύνεται, πως να συμπεριφέρεται, πού να πηγαίνει, με ποιους να συνομιλείται και με ποιον τρόπο, δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά να δαιμονίζουμε την κοιλτοόρα του βιασμού. Πρέπει να σταματήσουμε να βρίσκουμε δικαιολογίες και να καταλάβουμε ως κοινωνία ότι κανένας δεν φταίει πέραν από τον ίδιο τον δράστη. Δραστικά μέτρα κατά της σεξουαλικής κακοποίησης συμπεριλαμβάνουν την ολιστική προσέγγιση αυτού του θέματος στα σχολεία. Έτσι, τα παιδιά θα μεγαλώσουν γνωρίζοντας τη σημασία της συναίνεσης και της ισότητας ανάμεσά τους. Θα μπορούν να αναγνωρίζουν τα παράδια τοξικής και σεξιστικής συμπεριφοράς και θα νιώθουν άνετα να λένε ότι σε πράγματα που δεν θέλουν. Σημαντικόστη παράμετρος βέβαια είναι και ο εκουγχρισμός του δικαστικού συστήματος, που πάντα ευνοεί τους βιαστές. Σεξιστικές συμπεριφορές στα δικαστήρια σε υποθέσεις βίας έχουν ως αποτέλεσμα εκατοντάδες βιαστές να κυκλοφορούν ελεύθεροι ανάμεσά μας, ενώ τα θέματα ζουν με φόβο και ψυχολογικά τραύματα. Οι υποθέσεις βιασμού πρέπει να δικάζονται δίκαια και η ποινή να είναι μεγάλη. Όσον αφορά την ατομική αλλαγή, ο καθένας μας έχει ευθύνη να ενημερωθεί για ένα τόσο σοβαρό κοινωνικό θέμα. Οφείλουμε να ακούσουμε τα θέματα και να αφογκραστούν την ανάγκη τους για βοήθεια. Συνοψίζοντας, το κίνημα #MeToo έχει δώσει σε εκατομμύρια θέματα βιασμού και σεξουαλικής κακοποίησης το θάρρος και την ευκαιρία να βγουν μπροστά και να μοιραστούν την ιστορία τους, να ακουστούν, να βρουν συμπαράσταση και να συνειδητοποιήσουν ότι δεν είναι μόνοι. Αυτό το κίνημα έχει αλλάξει ζωές και είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα από τα σημαντικότερα ακτιβιστικά κινήματα του 21ου αιώνα.

Οὐκ ἔνι ἄρσεν και θήλυ

Η ισότητα των δύο φύλων αποτελεί ένα διαχρονικό ζήτημα που προκαλεί διακωμωμία στη σύγχρονη κοινωνία. Ποικίλες αντιδράσεις και αντιλήψεις περιτριγυρίζουν το θέμα αυτό και, συνεπώς, προκύπτουν διάφορα ερωτήματα. Το ουσιαστικό αυτό ζήτημα θίγεται και στον Χριστιανισμό μέσα από τα κείμενα της Αγίας Γραφής, καθώς και άλλα κείμενα, όπως των Τοπικών και των Οικουμενικών Συνόδων. Η παραπληροφόρηση, όμως, η έλλειψη έρευνας και μελέτης οδηγούν σε λανθασμένα συμπεράσματα, όσον αφορά τη θέση της γυναίκας στην Ορθοδοξία.

Στη Βίβλο εντοπίζονται πάρα πολλές αναφορές στο θέμα της ισότητας των δύο φύλων. Μελετώντας αυτές τις αναφορές μπορεί κανείς να εξαγάγει συμπεράσματα σχετικά με το αν υποστηρίζεται η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων ή όχι.

«Τους δημιούργησε άντρα και γυναίκα, τους ευλόγησε και τους ονόμασε άνθρωποι» (Γένεσις 5:1-2). Στην Παλαιά Διαθήκη από το πρώτο μόλις βιβλίο πληροφορούμαστε για την ανθρώπινη φύση. Οι πρωτόπλαστοι, οι πρώτοι άνθρωποι που δημιούργησε ο Θεός, Αδάμ και Εύα, (ἄρρεν και θήλυ, Γένεσις 1:27) δημιουργήθηκαν κατ' εικόνα του ίδιου του Δημιουργού τους. Παράλληλα, η Εύα πλάστηκε από το σώμα του Αδάμ, είναι φτιαγμένοι από το ίδιο «υλικό», συνεπώς μοιάζονται και ζουν στην ίδια φύση. Επιπρόσθετα, ο Θεός δεν δημιούργησε τη γυναίκα από το κεφάλι του άντρα, για να μην υπερέχει, ούτε από το πόδια του, για να μην είναι κατώτερη από αυτόν, αλλά από την πλευρά του για να είναι ίση: «και κατοικούσας και εμορφοποιήσας την πλευράν, την οποίαν ἔλαβεν από τον Αδάμ, εις γυναίκα, την οποίαν και ἔφερε προς αυτόν» (Γένεσις 2:22). Έτσι, η γυναίκα δημιουργείται ως βοηθός του άντρα με την έννοια της αλληλοβοήθειας των δύο ατόμων, για να πετύχουν τον στόχο τους, που είναι να ενωθούν με τον Θεό και να οδηγηθούν στον Παράδεισο, τη βασιλεία του Θεού.

Πέραν της δημιουργίας, στην Παλαιά Διαθήκη διάφορες γυναικείες μορφές εξυμνούνται για τις αρετές τους, αλλά και για τις ηρωικές τους πράξεις, όπως η Ιουδίθ και η Ρουθ. Η Ρουθ είναι μια Ξενη Μωαβίτισσα που δουλεύει ως σταχομαζάχτρα, για να συντηρηθούν οι απροστάτευτες και φτωχές, πεθερά και νύφη της. Ήταν μια γερόνη αγάπη γυναίκα, που φροσιώθηκε στο να βοηθήσει τον συνάνθρωπό της (Ρουθ 4:1-21). Όσον αφορά την Ιουδίθ, που το όνομά της σημαίνει «κτιμυμένη», είναι ηρωίδα κάρη στις πράξεις της. Η Ιουδίθ ήταν κήρα του Μανασσή και με βάση την Π.Δ. έσωσε τους Ιουδαίους συμπατριώτες της από την επιδρομή των Ασσυρίων. Η ίδια είχε αναλάβει πρωτοβουλία να σώσει την πόλη της με κάθε τίμημα, γεγονός που μαρτυρεί τον ηρωισμό της (Ιουδίθ, βιβλίο της Π.Δ.). Συμπερασματικά, με την ανάγνωση και μελέτη της Π.Δ. αντιλαμβανόμαστε ότι, ακόμη και κατά την πατριαρχική εποχή, εκφράζεται ο θαυμασμός προς το γυναικείο φύλο.

Με τον ερχομό του Χριστού όλα ολοκληρώνονται. Ο Ίδιος σε μια πατριαρχική κοινωνία υποστηρίζει την ισότητα των δύο φύλων και συναναστρέφεται μαζί με τις γυναίκες, ενώ οι άντρες απέφυγαν να μιλούν μαζί τους. Η θέση της γυναίκας τότε ως γνωστόν, ήταν πολύ υποτιμημένη και το κήρυγμα του Χριστού ήταν πρωτοποριακό. Η πραγματική της θέση διαφαίνεται μέσα της Κοινης Διαθήκης, όπου το πιο χαρούμενο γεγονός, το γεγονός που θα αλλάξει όλη την ανθρωπότητα, προέρχεται από την Παναγία, που θα γεννήσει τον Ιησού Χριστό. Ο Ιησούς δέχεται γυναίκες ως μαθήτριες (Λουκά 8: 1-3), πράγμα που τότε θεωρείτο προσβολή. Διάφορες ενέργειες του Χριστού, όπως η συχώρηση της μοικαλίδας (Ματθαιο 9: 1-13), όταν άφησε να αλείψει με μύρο το πόδι του γυναικά σε όλους αμαρτωλά γυναίκα (Λουκά 7: 37-50), όταν τον άγγιξε γυναίκα με μόνιμο στίγμα αιμορραγίας (Λουκά 8: 43-48), η θεολογική συζήτηση που άνοιξε με αμαρτωλή γυναίκα άλλης φυλής (Ματθαιο 4: 1-42), μαρτυρούν τη συναναστροφή Του με γυναίκες αμαρτωλές ή περιθωριοποιημένες, που κατηγορούνταν από τον κοινωνικό τους περίγυρο. Ακόμη και τα πρώτα άτομα που έμαθαν για την ανάστασή Του ήταν γυναίκες, οι μαρφόρες, στις οποίες ο Χριστός εμφανίστηκε πρώτα (Ματθαιο 28: 1-10). Αβίαστα, λοιπόν, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Ίδιος ο Χριστός κράτησε θετική στάση απέναντι στο γυναικείο φύλο, κηρύττοντας την ισότητα μεταξύ του άντρα και της γυναίκας.

Ένα από τα ερωτήματα που δημιουργούνται, όμως, είναι: Γιατί μέσα από κάποια κείμενα της Παλαιάς διαθήκης η γυναίκα παρουσιάζεται κατώτερη; Η απάντηση βρίσκεται στις κοινωνικές επιδράσεις της εποχής, αφού η κοινωνία της Παλαιάς Διαθήκης ήταν πατριαρχική, που σημαίνει ότι η γυναίκα ήταν αναγκασμένη να μένει στην οικογένεια για να μεγαλώνει τα παιδιά της, να κάνει τις εργασίες του σπιτιού, ενώ ο άντρας ήταν υποχρεωμένος να εξασφαλίζει τα αναγκαία για την οικογένειά του. Με την παρουσία του Χριστού η γυναίκα εξυψώνεται ξανά. Στην Κοινή Διαθήκη οι γυναίκες συμμετέχουν στο σχέδιο του Θεού, που είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Η γυναίκα δεν παραγκωνίζεται, αλλά αντιθέτως, εκτιμάται.

Αμέτρητες είναι οι γυναικείες μορφές που διαφαίνονται μέσα από τη μακραίωνη ιστορία της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η Παναγία χαρακτηρίζεται ως πανώρια και θαυμαστή γυναίκα, θεωρείται άξια προς μίμηση. Γυναίκες όπως η Ολυμπιάς, η Φοίβη, η Πενταδία και πολλές άλλες χειροτονούνται διακόνισσες και εστιάζουν στο έργο τους με ευλάβεια και ταπεινότητα. Η Σαρμαρείτσα (Αγία Φωτεινή), η Λυδία, η Αγία Θέκλα και άλλες ακόμη είναι μέλη του κλήρου. Γενικότερα, η Ορθοδοξία, που βασίζεται στην Αγία Γραφή, στη Βίβλο, δεν κάνει διακρίσεις, αλλά προωθεί την ισότητα.

Γιατί όμως οι γυναίκες εξαιρούνται από το μυστήριο της Ιεροσύνης; Οι γυναίκες δεν αποτρέπονται από τη χειροτονία, δεν υπάρχει κανένας δογματικός περιορισμός και αντιθέτως δεν απαγορεύεται αυτή η επιλογή. Η επιλογή του Ιησού Χριστού να μεταδώσει το χάρισμα της Ιεροσύνης στους 12 μαθητές του, οι οποίοι με τη σειρά τους το μετέδωσαν στις επόμενες γενιές, δείχνει το στοίχειό της παράδοσης, που η Εκκλησία σέβεται. Η ιερότητα της παράδοσης είναι χαρακτηριστικό της Ορθοδοξίας, γι' αυτό και το τηρεί.

Γιατί απαγορεύεται η είσοδος των γυναικών στο Ιερό βήμα; Το Ιερό είναι τόπος μόνο για τους Κληρικούς, είναι για εκείνους που πρόκειται να προσφέρουν εκεί τη λατρεία προς τον Θεό. Η απαγόρευση της εισόδου ισχύει για άνδρες αλλά και για γυναίκες, που δεν έχουν «διαβαθεί» από τον Επίσκοπο. Δεν πρόκειται για διάκριση ούτε για ανισότητα, αλλά για πράξη λατρείας.

Η Ορθοδοξία θεμελιώνεται στις υπέρτατες αξίες του σεβασμού και της αγάπης. Η αγιότητα, που είναι ο στόχος του κάθε Χριστιανού, δεν περιορίζεται σε ένα μόνο φύλο και χώρο, δεν χωράει τον στοικιισμό ή τις διακρίσεις. Τα δύο φύλα είναι ίσα δημιουργήματα του Θεού και έχουν το δικαίωμα να απαλαύσουν τα δώρα και τις ευλογίες Του. «Δεν υπάρχει για Ιουδαίους και ειδωλολάτρην, δεν υπάρχει δούλος και ελεύθερος, δεν υπάρχει άντρας και γυναίκα, όλοι σας είστε ένας, κήρα στον Ιησού Χριστό» (Προς Γαλάτας 3:28).

Σεβασμός

Πα λέξη χωρίς γένος, έκρωμα με όχι έγνωσα, μια λέξη χωρίς φυλή και θρησκεία
 Όσα βγήκαν στο φως της τελευταίας βδομάδας και οραθούν κάθε κήραυο κηκοποίηση δεν μας αφήνουν έκπληκτους. Δεν πάρα από τα σύνταρα γιατί όλοι, με την ανοχή μας, επιτρέπουμε καθημερινά τέτοιες συμπεριφορές. Καθόμαστε, με πλήρη απόφαση, στα θέση του κηρική και κηρική ενουνησίση, κολλημένοι σε σκεπέτυπη, καταλήγουμε αβίση στο συμπέρασμα ότι το θύρα προκάλισα, «τα ήθελα», «πήγαμε γυρεύοντας» ... εν αλλήγοις δίνουμε ελαφρυντικά στον θύρα.
 Πώς αλλήγοις όριες αυτά τα μυελά, αυτός ο τρόπος σέβης και συμπεριφοράς Πώς θα γίνει να περάσουμε από πάντα μας σεβαστικές ενυλλήφης και συμπεριφορές Πώς θα γίνει να μην κατηγορούνται για όλη οι μετανάστες, οι αλλόθρησκοι, οι ΔΟΑΤ; Πώς μπορούμε να σεβαστούμε αυτό τον κόσμο με αξίες όπως η ισότητα, ο σεβασμός, η αγάπη και η αλληλεγγύη;
 Ας ξεκινήσουμε από τον κηυό μας. Τίποτα δεν θα αλλήξει, εν κηρική δεν γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Ο κάθε ένας από μας οφείλει να ξεφύγει από τον ελιβερό κηρικό του και να κοιτάξει τι γίνονται γύρω του. Αλλά να ρίξει μια ματιά, κηρική περιπέθης αυτή τη φορά. Ας αναρωτηθούμε σε τι κόσμο θέλουμε να ζήσουμε! Η απάντηση πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτα σε έναν κόσμο που θα ανήκει σε όλους, που σε κηρική περίπτωση δεν θα διαπνέεται από βία, σεβασμό και ειλικία. Έναν κόσμο κηρικό κηρικό από σεβασμό και αλληλεγγύη.

Μέσα Μαζικού Εξευτελισμού

Είναι γεγονός πως τα ΜΜΕ αναπαράγουν τον σεξισμό, αντί να τον καταδικάζουν και να τον καταπολεμούν.

Ο σεξισμός στα ΜΜΕ, γενικότερα αλλά και στην ελληνική και κυπριακή τηλεόραση, προωθείται και διά μέσου των μη ποιοτικών ριάλιτι σόου. Τη χρονιά που μας πέρασε αίσθηση προκάλεσαν δύο (από τα πολλά) παραδείγματα του φαινομένου αυτού στη μικρή οθόνη. Το ένα στον σταθμό Άλφα στο ριάλιτι *The Bachelor* και το άλλο στον σταθμό ΣΚΑΙ - στο ριάλιτι *Big Brother - Μεγάλος Αδελφός*. Ευτυχώς κατακρίθηκαν τόσο από την κοινωνία όσο και από την ελληνική κυβέρνηση.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο, από τον Άλφα προβλήθηκε το ριάλιτι «*The Bachelor*», το οποίο υποσκόπων σε είκοσι γυναίκες πως εάν καταφέρουν να περάσουν κάποιες (εξευτελιστικές) δοκιμασίες, θα μπορούσαν να «κατακτήσουν» τον άνδρα της ζωής τους- τον Εργένι (ή αλλιώς Bachelor). Είναι βέβαια κοινός τόπος πως τα κανάλια κάνουν τα αδύνατα δυνατά, για να κερδίσουν την τηλεθέαση. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το κανάλι ξεπέρασε κάθε όριο... Η γενική ιδέα γύρω από το παιχνίδι είναι άκρως εξευτελιστική, καθώς είναι ανέντιμο ένας άνδρας να φλερτάρει και να αγαπάει ταυτόχρονα είκοσι γυναίκες. Επίσης, λόγω του ανταγωνισμού που υπήρχε μεταξύ των γυναικών στο παιχνίδι, οι διαγωνιζόμενες πρόβηκαν σε πράξεις μίσους και αντιπάθειας. Ο ηθοποιός Μάριος Αθανασίου σχολίασε πως:

«Είναι εξευτελιστικά, υιροπία που βραβαίνει τους ανθρώπους που αποφασίζουν να δίνουν αυτά τα προγράμματα στην κοινωνία. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχει αυτή η σπηλιά το Bachelor με έναν τύπο και 20 γυναίκες δίπλα του. Και όλα αυτά στην ελληνική κοινωνία που υποτίθεται υπάρχει φεμινισμός και σύγχρονο πνεύμα. Αυτά είναι σεξιστικά και φαλλοκρατικά. Δεν μιλάω για αποθηκή, αλλά για κοινωνική παρόετα. Δεν μπαίνουν όλα στον βωμό της τηλεθέασης! Αν το κάνουν κάποιος, είναι υπόλογοι και απολίτιστοι».

Η άποψή του πιστεύω αντιπροσωπεύει κάθε σκεπτόμενο πολίτη.

Ένα ακόμα χειρότερο περιστατικό έλαβε χώρα στον Μεγάλο Αδελφό. Ένας παίκτης «συνελήφθη» να συζητά με συγκατοίκους του - την ώρα που εν γνώσει του τον έγγραφε η κάμερα - και να κομπάζει για βιασμούς γυναικών που ο ίδιος διέπραξε. Τα όσα αδιανόητα και κυδοαία είπε ο παίκτης του Μεγάλου Αδελφού, προκάλεσαν «σεισμό» στο Twitter, την οργή της ελληνικής κοινωνίας και την καταδίκη τους ακόμα και από πολιτικά πρόσωπα.

Συμπερασματικά, τα ΜΜΕ μέσω των τηλεοπτικών ριάλιτι σόου, όχι μόνο δεν υπερασπίζονται τη θέση της γυναίκας, αλλά αντίθετα την υποβαθμίζουν. Εν έτει 2021 είναι αδυσώπητο να υπάρχουν άνθρωποι και στην περίπτωση αυτή καναλάρες, που υποβαθμίζουν τη θέση της γυναίκας στον βωμό του χρήματος και της τηλεθέασης. Ο σεβασμός προς το γυναικείο φύλο είναι σεβασμός προς το ανθρώπινο είδος.

Γυναίκες στο πολιτικό προσκήνιο

Για πρώτη φορά στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών, τον Νοέμβριο του 2020 εξελέγη γυναίκα αντιπρόεδρος, μετά από μία μακρά σειρά ανδρών αντιπροέδρων. Η Κάρολα Χάρις είναι ταυτόχρονα η πρώτη Αφροαμερικανική και Ασιατίσση - Αμερικανική αντιπρόεδρος, κάνοντας όλες τις γυναίκες, που παρακολουθούσαν την ορκιμοσία από τις τηλεοράσεις τους, περήφανες. Το ορόσημο αυτό στις ΗΠΑ, καθιστά αναίτη τη συζήτηση για τη θέση που κατέχει η γυναίκα στο πολιτικό προσκήνιο. Την κυριαρχία των ανδρών έρχονται να αμφισβητήσουν οι γυναίκες, οι οποίες ανέρχονται στην εξουσία για να αναδιαμορφώσουν την πολιτική σκηνή.

Ταξιδεύοντας πίσω στον χρόνο, η μάχη των γυναικών για τα πολιτικά τους δικαιώματα, ξεκινά από τη δράση των σουφραζέττων, οι οποίες διεκδίκησαν το δικαίωμα ψήφου. Έτσι, το 1893, η Νέα Ζηλανδία κατέστη η πρώτη αυτοκυβερνώμενη χώρα, η οποία έδωσε στις γυναίκες το δικαίωμα του εκλέγειν. Σε ό,τι αφορά το εκλέγεσθαι, από την άλλη, η πρώτη χώρα στην οποία κέρδισε γυναίκα τις εκλογές, είναι η Ιαλανδία, μόλις το 1980. Από τότε, η γυναικεία επιρροή στην πολιτική αυξήθηκε ραγδαία, αν και εξακολουθούν να επικρατούν οι άνδρες. Στην Κύπρο, σήμερα, ποσοστό μικρότερο από το 20% των βουλευτικών εδρών κατέχουν γυναίκες, ενώ δεν έχει αναδειχθεί ποτέ γυναίκα στα ανώτατα πολιτικά αξιώματα.

Παρά τη δράση των γυναικών επισκιαζόταν και οι ίδιες τυγχάνουν διαφορετικής μεταχείρισης από τους άνδρες πολιτικούς: Πολλοί λένε ότι οι γυναίκες είναι «πολύ συναισθηματικές» ή ότι δεν έχουν χώρο στο «τραπέζι των ανδρών». Πολλές ισχυρές γυναίκες σε όλη την ιστορία, και ιδιαίτερα στη σύγχρονη πολιτική, έχουν αποδείξει ότι το φύλο δεν τις καθιστά λιγότερο αξίες. Με τη δράση τους, γηθήκαν σημαντικών ζητημάτων και ξεχώρισαν στον τομέα τους. Η Maya Angelou, η Malala Yousafzai, η Edith Cowan, η Elizabeth Cady Stanton, κάθε μία από αυτές τις γυναίκες, αλλά και παρά πολλές άλλες, μίλησαν, διεκδίκησαν, κινήθηκαν, ενημέρωσαν, άλλαξαν τον κόσμο. Ακόμα και τώρα, σε μία περίοδο κρίσης, κράτη όπως η Νέα Ζηλανδία ή η Φινλανδία - οι οποίες έχουν γυναίκες στην κεφαλή της χώρας - έδειξαν πως μπορούν να χειριστούν αποτελεσματικά όλα τα κακά κείμενα του 2020.

Είναι επομένως επιτακτική ανάγκη να αλλάξει το status quo της πολιτικής. Οι γυναίκες έχουν δικαίωμα να βρίσκονται στις ίδιες θέσεις με τους άνδρες, χωρίς να επικρίνονται για το φύλο ή τη σωματική δύναμή τους. Ευελπιστώ και στη χώρα μας να κάνουμε το βήμα αυτό και να δούμε σύντομα περισσότερες γυναίκες στο πηδάλιο της πολιτικής ζωής, ακόμα και μία γυναίκα επικεφαλής της εκτελεστικής ή νομοθετικής εξουσίας. Διότι και οι γυναίκες μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο...

Εύπνησα κατά λάθος στον 15^ο αιώνα

7:00 π.μ. Κρύο πρωινό Δευτέρας. Τα ξυπνήτηρι κτυπά, με γουρλωμένα τα μάτια πετάγομαι και ελέγχω την ώρα. Όχι, όχι, όχι... αποκοιμήθηκα!!! Το πρόσωπό μου φουσκωμένο απ' τον ύπνο, το στόμα μου στεγνό. Σπκάνομαι καταδωμένη από το κρεβάτι, νιώθοντας πως το κεφάλι μου ζυγίζει ογδόντα - τρία κιλά. «Σήμερα είναι η μεγάλη μέρα», σκέφτομαι, και το σύννεφο άγκυρας που σκεπάζει το κεφάλι μου και θαλάνει τις σκέψεις μου, δεν λέει να με λυπηθεί. Βάζω μια φωνή, «Καλημέρα!», και βρίσκομαι στο μπάνιο. Με τι να πρωταρχίσω; Σίδερα μαλλιών, κένεες και τσιμπιδάκια, κραγιόν, μάσκα, σκιές, κολλέ με πέρλες και σοσιμί βροχιόλι. Καλώς ή κακώς αισθάνομαι ότι σήμερα πρέπει να... διαφορῶ τον εαυτό μου όσο καλύτερα μπορώ. Μετά από τριάντα έξι αλόκληρα λεπτά τελειώνω, αφήνοντας έναν «βαρύ» αναστεναγμό ανακούφισης και κόπωσης μαζί. Χωρίς δεύτερη σκέψη, αρπάζω το μπεζ μου πουκάμισο και το σκουρόχρωμό μου τζιν και τα φορά βιαστικά. Διαστακτικά κοιτάζω τον εαυτό μου στον καθρέφτη και κάνω μια στροφή. Εντάξει, νομίζω είμαι έτοιμη! Όμορφοι συνδυασμοί ρούχων, παπουτσιών, μακιγιάζ... και η αυτοπεποίθησή μου ανεβαίνει ένα σκαλί πιο πάνω.

Βιαστικά κατεβαίνω τα σκαλιά... Συναντώ τη μαμά να καθαρίζει τον διάδρομο με ένα ύφος απελπισίας και τον μπαμπά χαλαρό να απαλαμβάνει το διαδικτυακό σκρολόρισμα. Κυρίζουν, μού ρέκνουν μια αδιάφορη σκεδόν ματιά και κοινοστούονται για λίγα δευτερόλεπτα. «Πώς ντύνεσαι έτσι, κορίτσι πράμα; Χάθηκε ο κόσμος να βάλεις κάτι πιο ενδιαφέρον και... πιο γυναικείο; Αν ο μελλοντικός εργοδότης είναι άντρας, δε νομίζω να θέλει να βλέπει... τόσο ύψοςμα γύρω από την υπάλληλό του!», ακούγεται η κοντή φωνή του πατέρα με ύφος περιπαικτικό και ειρωνικό. Στο λεπτό, βέβαια, ξαναστρέφει την προσοχή του στο κινητό, αδιαφορώντας πλήρως για την άσπρη απάντησή μου. Αποφασίζω να μην ξεκινήσω τη βδομάδα μου με... ανασφαλείς και περιττές συγκρούσεις. Σουφρώνω απλά τα φρύδια και παίρνω μια βαθιά ανάσα. Θα συγκρατηθώ, δεν θα αφήσω αυτό το προσβλητικό και... άκρως αποτυπωμένο σφάλμα να με καταβάλει. «Πως δεν είναι όλοι οι άντρες σαν εσένα», ήθελα να του πω, αλλά προτίμησα να πάρω το αγαπημένο μου φλιτζάνι και να ξεκινήσω να ετοιμάζω τον καφέ μου. Κι όμως. Ακόμη και για ένα δέκατο του δευτερολέπτου τραγουράει στο μυαλό μου μια σκεπτική σκέψη: μήπως είναι στ' αλήθεια ακατάλληλο το ντύσιμό μου; Κοινώω το κεφάλι μου δεξιά κι αριστερά και δίνω όλες αυτές τις πουριτανές απονοίες. Κατεβάζω μια μεγάλη ρουφηξιά απ' τον καφέ και πριν προλάβω καν να καταπιώ, με διακόπτει η τσιρκική φωνή της μαμάς. Με τα χέρια της, γροθιές σφιγμένες στη μέση και κτυπώντας την πατούσα της πάνω - κάτω στο πάτωμα, με ρωτά: «Τι είναι αυτό το χάλι στο δωμάτιό σου; Έτσι σε έμαθα!». Σκύβω το κεφάλι και ζητώ συγγνώμη με τρεμάμενη φωνή. «Πώς θα βρεις άντρα, αν δε μάθεις να είσαι νοικοκυρά;» Σπκάνω το βλέμμα αργά και το καρφώνω στο πρόσωπο της μητέρας. Προσπαθώ να καταλάβω αν όντως το πιστεύει, εν έτει 2021, ή αν είναι απλά μια... ξεκοσμένη στάκα από τα δικά της νιάτα, που βρήκε την ευκαιρία να ξεσηπδήσει από το κτες. Χτυπά το χέρι μου στο τραπέζι, θέλοντας να δείξω πως έχω θυμόσει. Ξερωβήκω και ανοίγω το στόμα μου με μια φωνή πολύ πιο δυνατή απ' όσο περίμενα: «Νομίζω σήμερα Εύπνησα κατά λάθος στον 15^ο αιώνα! Ας επιστρέψουμε λίγο στην πραγματικότητα!» Αρπάζω τα κλειδιά του αυτοκινήτου και χωρίς να κοιτάξω πίσω μου, βροντάνω την πόρτα και φεύγω.

Μπαίνω στο αυτοκίνητο και βάζω μπρος. Σε μισή ώρα φτάνω στη συνέντευξη για την πρώτη μου δουλειά. Ναι, λοιπόν, για μένα είναι πολύ σημαντική αυτή η μέρα κι ως μην το συμμαριέται κανένας στο σπίτι. Προσπαθώ να εστιάσω στον ενθουσιασμό μου και καθώς βγαίνω από το γραφάξ, αφήνω την ένταση και τον εκνευρισμό μου πίσω. Βάζω την αγαπημένη μου λίστα τραγουδιών και προσπαθώ να αφήσω τη μουσική να με ταξιδέψει. Ρίχνω μια τελευταία ματιά στις σημειώσεις μου... Ίσα πλάτα, πηγούνι υψωμένο, στήθος ξέω και αποφασιστικό βλέμμα. Ναι, όλα θα πάνε τέλεια!

Ένα ύψλο, μοντέρνο κτήριο με πυκνά παραθυράκια και επίσημα ντυμένους ανθρώπους να μπαινοβγαίνουν, μού δίνει μια ιδέα για το πού θα δουλεύω... αν όλα πάνε καλά, φυσικά. Καθώς εισέρχομαι μέσα από τις γυάλινες πόρτες, μια ζεστή αύρα με αγκαλιάζει. Στον χώρο αναμονής αντικρίζω άτομα διαφόρων ηλικιών, ντυσιμάτων, διαθέσεων. Το βλέμμα μου δεν λέει να ξεκολλήσει από το ρολόι αντίκα, που κρέμεται στον απέναντι τοίχο. Μια χαμογελαστή κοπέλα ανοίγει την πόρτα και με τη φιλόξενη φωνή της φωνάζει το όνομά μου. Σπκάνομαι και καθώς μπαίνω στο γραφείο με τον κύριο με το μπλε πουκάμισο, νιώθω πιο έτοιμη από ποτέ. Μετά από τους τυπικούς χαιρετισμούς και τις γνωστές τυπικές κουβέντες, ακολουθεί μια σειρά από ερωτήσεις. «Για μιλιά μου λίγο για τον εαυτό σου. Τι σε κάνει κατάλληλη γι' αυτή τη δουλειά; Πώς βλέπεις τον εαυτό σου στο μέλλον; Πώς θα μπορούσες να βοηθήσεις την εταιρεία;» Απαραίτητες και σημαντικές ερωτήσεις, θα έλεγε κανείς. Η φωνή μου είναι σταθερή και καθρεφτίζει δυναμισμό αλλά και ειλικρίνεια. Νιώθω περήφανη με την κάθε μου απάντηση. Τελειώνουμε με μία χειραψία και καθώς βαδίζω προς την έξοδο, παραδέχομαι στον εαυτό μου πως είχα μια πολύ αξιοσηπτεή αυτοπαρουσίαση. Ανευνομένη να διηγηθώ την εμπειρία μου, με κάθε λεπτομέρεια, στους δικούς μου, μόλις φτάσω σπίτι.

Στο αυτοκίνητο, αρχίζει να καταλαγιάζει η ένταση και φέρνω την κάθε στιγμή ξανά στη μνήμη μου. Μια ερώτηση, μια «δύσκολη» ερώτηση από τη συνέντευξη βουίζει αδιάκοπα στα αυτιά μου. «Τι είναι σημαντικότερο για εσένα: η δουλειά ή η οικογένευσ;» Όταν την άκουσα έσκασα ένα αμήχανο, άβολο χαμόγελο. Και τι περίμενε ο κύριος να απαντήσω; Ποιά ήταν η σωστή απάντηση; Ενίωσα τόσες ενδοχές! Ήξερα τι ήθελε ν' ακούσει... Στοικηματούζω πως αυτό το δίλημμα δεν τέθηκε σε κανέναν άντρα υποψήφιο για τη θέση αυτή. Δεν μπορούσα να αντιδράσω, όμως, γι' αυτό και έδωσα την πιο διπλωματική απάντηση που μπορούσα να σκεφτώ και αγνόησα τις «αλήθειες» μου. Φτάνω σπίτι. Τα πόδια μου σέρνονται, το κεφάλι μου σκυμμένο, γεμάτο προβληματισμό. Ακόμα κι αν η συνέντευξη πήγε μια χαρά, καλύτερα απ' όσο ανέμενα, ένα κομμάτι του εαυτού μου αναρωτιέται αν θα μπορούσε να πάει έστω και ελάχιστα καλύτερα, αν ήσουν άντρας. Σίγουρα θα ήταν ευκολότερη... Είχαμαι να έρθει σύντομα η μέρα που η ισότητα των δύο φύλων και ο σεβασμός θα επικαλύπτονταν την κάθε διάκριση και υπατίηση. Να έρθει εκείνη η μέρα που θα σημαίνει πολύ περισσότερο το να είσαι γυναίκα. Πολύ περισσότερο από αμφισβητήσεις, διλήμματα και προβληματισμούς. Καληνύχτα.

Σοφία Ιωαννίδου 034

Εικαστικό έργο: Σοφία Θεούδου Art3

Για τους μικρούς και μεγάλους

Αναντίρρητα ο καρκίνος θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες «απειλές» στη ζωή μας. Ο άνθρωπος που νοσεί συνήθως υποβάλλεται σε επώδυνες και συχνά μακροχρόνιες θεραπείες και ζει καθημερινά με ανασφάλεια. Σήμερα, βέβαια, χάρη στην ατομική και συλλογική προσπάθεια, αλλά και στις μικρές ή μεγαλύτερες ιατρικές νίκες πιστεύουμε ότι η ανθρωπότητα πλησιάζει στην αντιμετώπιση και στην ίαση του.

Για το άσκοπο έργο που προσφέρουν καθημερινά οι εργαζόμενοι ενάντια στον καρκίνο μάς μίλησε ο κύριος Βασίλης Βενιζέλος, Κοινωνικός Λειτουργός του Αντικαρκινικού Συνδέσμου Κύπρου και Μέλος της Διεπιστημονικής Ομάδας του Κέντρου Ανακουφιστικής Φροντίδας «Αροδαφνούσα». Επιπρόσθετα τις εμπειρίες της από τον πολέμο αγώνα που δίνει ενάντια στον καρκίνο, αλλά και τα θετικά μηνύματα από τον αγώνα αυτό στέλνει η κυρία Αίγλη Βαφέα, Πολιτιστικός Λειτουργός. Ευχαριστούμε θερμά και τους δύο για τον πολύτιμο χρόνο που μας διέθεσαν. Οι συνεντεύξεις αποτελούν φάρο τιμής στους μικρούς και μεγάλους μαχητές κατά του καρκίνου, από όποια θέση και αν τον πολεμούν.

Συνεντεύξεις: Σοβελάννα Μασίλ Β34

Κέντρο Ανακουφιστικής Φροντίδας «Αροδαφνούσα»

Κύριε Βενιζέλου, σας καλωσορίζουμε στη στήλη της μαθητικής μας εφημερίδας «Δασοσπολίτις». Θα θέλαμε, αρχικά, να αναφερθούμε με συντομία στον ρόλο που καλείται να επιτελέσει το Κέντρο Ανακουφιστικής Φροντίδας «Αροδαφνούσα».

Το Κέντρο Ανακουφιστικής Φροντίδας «Αροδαφνούσα» προσφέρει υπηρεσίες ανακουφιστικής φροντίδας σε καρκινοπαθείς ασθενείς που ζουν στην Κύπρο. Αυτό γίνεται τόσο ενδονοσοκομειακά όσο και για εξωτερικούς ασθενείς. Η παροχή υπηρεσιών ανακουφιστικής φροντίδας περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τη διαχείριση πόνου και άλλων συμπτωμάτων του ασθενή, υποστηρικτική αγωγή (όπως μεταγγίσεις, ενδοδατώσεις κ.ά.), ψυχολογική και κοινωνική στήριξη, φυσικοθεραπεία, αρωματοθεραπεία και πνευματική στήριξη. Σε περιπτώσεις που κρίνεται σκόπιμο, υπάρχει δυνατότητα φιλοξενίας ασθενών για ξεκούραση και υποστήριξη της οικογένειάς τους ή και φιλοξενίας ασθενών για την περίοδο κορήγησης των θεραπειών τους.

Οι υπηρεσίες προσφέρονται σφαιρικά από τη Διεπιστημονική Ομάδα του Κέντρου που στελεκώνεται από Επαγγελματίες Υγείας, όπως Γιατρούς, Νοσηλευτές, Φυσικοθεραπευτές, Αρωματοθεραπευτές, Ψυχολόγους και Κοινωνικούς Λειτουργούς. Στην ομάδα συμπεριλαμβάνεται επίσης, ο οποίος επιμελείται τις πνευματικές ανάγκες των ασθενών. Σημαντική συμβολή για την ολοκληρωμένη και κατάλληλη παροχή υπηρεσιών παρέχει το βοηθητικό προσωπικό του Κέντρου, που αποτελείται από καθαριστριες, μάγειρα, τεχνικούς κ.ά. Υπογραμμίζεται ότι όλες οι υπηρεσίες που προσφέρονται προς όλους τους καρκινοπαθείς και τις οικογένειές τους είναι δωρεάν.

Ποιες αλλαγές επέφερε η πανδημία του κορονοϊού στη λειτουργία της Αροδαφνούσας;

Η μεγαλύτερη αλλαγή που επέφερε ήταν η ανάγκη ολικής προσαρμογής της λειτουργίας μας στις συνθήκες της πανδημίας με σκοπό την προστασία από τη μετάδοση του ιού Covid-19, τόσο των ασθενών που φιλοξενούνται όσο και των επαγγελματιών που στελεκώνουν το Κέντρο. Η μεγάλη πρόκληση που είχαμε να διαχειριστούμε ήταν να καταφέρουμε να συνδυάσουμε από τη μια την ανάγκη για προστασία ασθενών και επαγγελματιών από τον ιό και από την άλλη, την ανάγκη των ασθενών και των οικείων τους να κρατήσουν προσωπική επαφή και επικοινωνία. Αποτέλεσμα είναι πλέον, όλες οι πιτυχές της καθημερινής μας εργασίας να διέπονται από την τήρηση των μέτρων προστασίας από τον κορονοϊό. Συγκεκριμένα, η τήρηση αποστάσεων, η χρήση μάσκας, η καθημερινή θερμομέτρηση, ο συχνός καθαρισμός των χεριών, ο καλός αερισμός των χώρων αλλά και η συχνή διενέργεια rapid test από το προσωπικό είναι πλέον μέρος της καθημερινότητάς μας.

Οι συγγενείς των ατόμων, που νοσηλεύονται στο Κέντρο Ανακουφιστικής Φροντίδας, είχαν δικαίωμα να επισκεφθούν τους αγαπημένους τους;

Ναι, μπορούν καθημερινά. Νοούμενου, όμως, ότι θα τηρούν τους κανόνες και προποθέσεις επισκεπτηρίου που διαμορφώνονται από τη Διεπιστημονική Ομάδα του Κέντρου, ανάλογα με την επιδημιολογική εικόνα στην κοινότητα.

Όπως είναι γνωστό, η «καραντίνα» δημιούργησε ποικίλες σκέψεις και συναισθήματα σε όλους μας, αφού βιώσαμε μία πρωτόγνωρη κατάσταση εγκλεισμού. Οι νοσηλεύόμενοι στην Αροδαφνούσα ποια συναισθήματα εκφράζουν και με ποιον τρόπο προσταθείτε να τους ενισχύσετε;

Κυρίως εξέφραζαν την ανάγκη και αγωνία να μην χάσουν την ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία με τα οικεία τους πρόσωπα. Οι λειτουργοί του Κέντρου τηρώντας όλα τα μέτρα προστασίας προσπαθήσαμε να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που είχαμε και προεξάρχοντα ρόλο σε αυτό διαδραμάτισε η χρήση της τεχνολογίας. Συγκεκριμένα σε πολλές περιπτώσεις παρείχαμε τη δυνατότητα διαδικτυακής επικοινωνίας ασθενών και οικογενειών μέσα από τη χρήση tablet και laptop, κάτι που αποτέλεσε μια εναλλακτική λύση, όταν η κατ' ιδίαν επικοινωνία ήταν αδύνατη για διάφορους λόγους. Σε μικρότερο βαθμό υπήρχε και ο φόβος να μην νοσηθούν με κορονοϊό οι ίδιοι οι νοσηλευόμενοι - ως προς τούτο η αυστηρή τήρηση των μέτρων προστασίας από τους επαγγελματίες, τους έδινε μια αίσθηση ασφάλειας. Αξίζει να σημειωθεί, ότι μέχρι σήμερα, δεν υπήρξε κανένα κρούσμα covid 19 σε ασθενή κατά τη διάρκεια νοσηλείας του στον χώρο της Αροδαφνούσας.

Ποιο μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στους νέους κυρίως ανθρώπους για τη σάση που πρέπει να επιδεικνύουν απέναντι στους ασθενείς με καρκίνο;

Οι άνθρωποι με καρκίνο χρειάζονται ό,τι και οι υπόλοιποι άνθρωποι. Γνήσια και αυθεντική αγάπη, σεβασμό, κατανόηση και υποστήριξη (εάν μας ζητηθεί και μπορούμε να την προσφέρουμε). Αυτό που δεν χρειάζονται είναι τη λήθη και τον οίκτο μας.

μαχητές κατά του καρκίνου

Ο καρκίνος σε κάνει λιγότερο εγωιστή

Κυρία Βαφέα, σας καλωσορίζουμε στη στήλη της εφημερίδας μας. Θα θέλαμε να μας εξηγήσετε πόσο αλλάζει η ζωή ενός ανθρώπου, όταν διαγνωσθεί ότι πάσχει από την πιο «παλιοσυζητημένη» ασθένεια της εποχής μας, τον καρκίνο.

Καταρχάς σας ευχαριστώ πολύ που μου δίνετε την ευκαιρία να μιλήσω για ένα θέμα που δυστυχώς ακόμα και σήμερα δύσκολα οι άνθρωποι «αγγίζουν» ή μιλούν ελεύθερα γι' αυτό. Είναι αλήθεια ότι η ζωή ενός ανθρώπου μετά τη διάγνωση αλλάζει πολύ. Αλλάζει η καθημερινότητά του, οι προτεραιότητές του. Μπαίνει σε μια διαδρομή, που χρειάζεται δύναμη πολλή και υπομονή. Αυτό όμως, όσο κι αν ακούγεται παράξενο, έχει πάντα και μία θετική πλευρά. Ο καρκίνος είναι ένα καρμικό, που μας θυμίζει εφρακτικά ότι πρέπει να φροντίζουμε και να αγαπάμε τον εαυτό μας, να περνάμε κάθε μέρα καλά, να μην στεναχωριόμαστε για τίποτα και να μην αναλωνόμαστε άσκοπα. Ανακαλύπτουμε συνάμα πόση δύναμη έχουμε μέσα μας κρυμμένη κι ότι η διαδρομή αυτή, που καλούμαστε να διανύσουμε, θα μας βοηθήσει να γνωρίσουμε καλύτερα τον εαυτό μας, να επαναπροσδιοριστούμε, να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι, να κάνουμε νέους φίλους, να στραφούμε στην αγάπη του Χριστού που ίσως ξεχάσαμε! Οι άνθρωποι που συναντάς κάθε μέρα στο Ογκολογικό για μια θεραπεία (ακτινοβολίες, χημειοθεραπείες κλπ.) γίνονται σύντομα δικί σου άνθρωποι. Παλεύουν κι αυτοί, όπως κι εσύ και δεν είναι λίγες οι φορές που υπήρξα παρούσα σε στιγμές που ασθενείς στηρίζαν άλλους ασθενείς, οι οποίοι περνούσαν λίγο πιο δύσκολα από τους ίδιους. Άρα, αυτόματα σχεδόν αποκτάς μια νέα οικογένεια. Οι γιατροί και το προσωπικό του Ογκολογικού είναι επίσης μια σημαντική συστατική της καλής ψυχολογίας που καταφέρνουν να έχουν οι περισσότεροι ασθενείς. Το έργο που επιτελούν είναι τεράστιο και δύσκολο, αλλά το φέρνουν εις πέρας άψογα. Και αυτό θέλω να το τονίσω. Ο γιατρός μου ο Δρ Ανδρέαπουλος, που είναι και διευθυντής της ακτινολογικής μονάδας του κέντρου, είναι πάντα δίπλα μου, σε κάθε μου φόβο, απογοήτευση, απορία και πέρα από το ιατρικό κομμάτι, μου προσφέρει απίστευτη ψυχολογική στήριξη και με κάνει να νιώθω ασφάλεια όσο κανένας άλλος γιατρός. Πατέ δεν μπήκα στο Ογκολογικό νιώθοντας μοναξιά. Κι αυτό οφείλεται μόνο στους ανθρώπους του! Εν κατακλείδι, ναι, με κάθε διάγνωση ξεκινά ένα δύσκολο ταξίδι, ελπίδοφόρο όμως, που μας κάνει πιο δυνατούς, με μια μεγάλη καινούργια οικογένεια δίπλα μας!

Τα δύο τελευταία χρόνια ένας καρκινοπαθής, πέραν από τις άλλες δυσκολίες που αντιμετωπίζει, καλείται να αντιμετωπίσει και τις δυσκολίες που δημιουργεί η πιθανότητα μόλυνσης από τον covid-19 και συνυπόλοιπα ο εγκλεισμός στα σπίτια μας. Πώς βιάσατε εσείς αυτές τις δυσκολίες;

Έντονα, Σαββίνα μου! Προστέθηκε μία δυσκολία στην ήδη περιορισμένη σε δράσεις ζωή μου. Θέβαια οι καρκινοπαθείς δεν είναι η μόνη ή η πρώτη ομάδα ασθενών, που διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο από την πιθανότητα μόλυνσης από τον covid-19. Μαζί με μας έχουν επιβαρυνθεί, κυρίως ψυχολογικά, με αυτή την κατάσταση καρδιοπαθείς, διαβητικοί, άτομα με άσθμα, ηλικιωμένοι ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο άνθρωποι ανοσοκατασταλαμένοι. Άρα, εν δυνάμει ο καθένας μας έχει επιβαρυνθεί από αυτή την πανδημία. Προσωπικά έχω περιοριστεί ακόμα περισσότερο στο σπίτι, αλλά προσπαθώ μέσω της τεχνολογίας να είμαι σε επαφή με φίλους, διαβάζω λίγο περισσότερο και ακούω πολλά μουσική!

Με ποιον τρόπο προσπαθήσατε να υπερηκίσετε τις δυσκολίες που δημιουργήσε η πανδημία του κορονοϊού στη θεραπεία που έπρεπε να ακολουθήσετε;

Προσωπικά είμαι καρκινοπαθής εδώ και 7 χρόνια. Έκανα τρία χειρουργεία, είχα δηλαδή δύο υποτροπές από την πρώτη φορά. Η πιο πρόσφατή μου εγχείρηση τον περασμένο Νοέμβριο ήταν η δυσκολότερη, παρότι ήμουν εξοικειωμένη με το πρόβλημα. Τι δυσκολία την εστίαζω στο ότι έπρεπε να περάσω όλη τη διαδικασία ολομόναχα. Στο χειρουργείο, στο νοσοκομείο άλλα ακόμα και μετά την επιστροφή μου στο σπίτι παρέμενα για μεγάλο χρονικό διάστημα απομονωμένη από την οικογένειά μου, υπό τον φόβο του covid-19. Περισσότερο απ' όλα στερήθηκα τις αγκαλιές των παιδιών μου, που για μένα είναι φάρμακο! Όμως, όπως σου είπα και πριν, εκεί που λες πως οι δυνάμεις σου έχουν χαθεί, ξαναβρίσκεις ένα μικρό απόθεμα μέσα σου κάτω κρυμμένο και προχωράς. Είναι σημαντικό να αντιλαμβάνομαστε ότι δεν ταλαιπωρούμαστε μόνο εμείς. Ο καρκίνος σε κάνει λιγότερο εγωιστή. Μαζί με μας πολλοί άνθρωποι για διάφορους λόγους έμειναν μόνοι αυτή την περίοδο. Έχω τη βαθιά πεποίθηση ότι ο κάθε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για την εικόνα που θα αφήσει πίσω του.

Αυτό μου θυμίζει κάθε φορά πως το παράδειγμά μου, το παράδειγμα κάθε ανθρώπου που αγωνίζεται (με δύναμη, επιμονή, αισιοδοξία) θα βοηθήσει ίσως τα παιδιά μου και όλα σας τα άλλα παιδιά να καταλάβετε πως σε κάθε δυσκολία δεν τα πατάμε, αλλά προχωράμε με αξιοπρέπεια και θάρρος.

Πιστεύετε ότι οι ασθενείς με καρκίνο, αλλά και οι νοσητές από covid-19 αντιμετωπίζουν κάποια μορφή κοινωνικού ρατσισμού;

Προσωπικά δεν το έχω βιώσει, για να είμαι ειλικρινής. Είχα την ευλογία να έχω κοντά μου μια υπέροχη οικογένεια, φίλους καλούς και τον πνευματικό μου, που με στηρίζαν και με στηρίζουν. Έχω όμως ακούσει εμπειρίες άλλων ασθενών, που ένιωσαν απομόνωση, αποξένωση, όταν αρρώστησαν με καρκίνο. Αλλά και άτομα που νόσησαν με covid-19 και αντιμετωπίστηκαν πολύ άσχημα, τόσο κατά τη διάρκεια της ασθένειάς τους αλλά και μετά την επιστροφή τους στον χώρο εργασίας. Τέτοιες συμπεριφορές δεν μας τιμούν καθόλου ως κοινωνία και δυστυχώς δείχνουν πόσο δρόμο έχουμε να διανύσουμε. Φτάνει μόνο να αντιληφθούμε ότι ανά πάσα στιγμή ο καθένας μας μπορεί να νοσήσει με κάποιο τρόπο και άρα να βρεθεί στη θέση του συνανθρώπου του.

Ποιο μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά, αναφορικά με τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζουμε ασθενείς, όπως ο καρκίνος;

Πρώτα απ' όλα να μην φοβάται τη λέξη καρκίνος. Είναι μεν μια σοβαρή ασθένεια, αλλά η επιστήμη έκανε και κάνει συνεχώς μεγάλη πρόοδο στις θεραπείες και προοπτικές για πολλά είδη καρκίνου. Προσωπικά νόσησα, όπως σου είπα, πριν 7 χρόνια. Σήμερα οι γιατροί μου έχουν στα χέρια τους εργαλεία, γνώση και θεραπείες που δεν υπήρχαν τότε. Είμαι σίγουρη πως σε λίγο χρόνια θα υπάρχουν κι άλλα. Άρα δεν κάνουμε την ελπίδα μας, μπαίνουμε στον αγώνα αυτό με δύναμη, συνεργασία με τους γιατρούς μας και εστιάζουμε στο παρόν, δεν σταματάμε δηλαδή να απολαμβάνουμε τις μικρές, καθημερινές χαρές της ζωής, που άλλοτε προσπερνούσαμε, γιατί θεωρούσαμε δεδομένες.

Αστικό πάρκο του Λυκείου Δασουπόλεως

Το αστικό πράσινο, στις ποικίλες του μορφές, δεν αποτελεί μόνο πνεύμα ζωής για την πόλη και τους κατοίκους της αλλά ταυτόχρονα τον σύνδεσμο του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον, τη νησίδα επαφής και διάδρασης του ανθρώπου με τη φύση και τις διεργασίες της. Εμπνευσμένοι από τα αστικά πάρκα της Ευρώπης, μαθητές του Λυκείου Δασούπολης σε συνεργασία με τον Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων καθώς και τον Δήμαρχο Αιθιοπίας κύριο Αντρέα Κωνσταντίνου, ανέλαβαν να δημιουργήσουν έναν χώρο πρασίνου στην οδό Μετσόβου. Με σύνθημα «Η υγεία του Πλανήτη είναι και δική μας» μαθητές και εκπαιδευτικό προσωπικό του Σχολείου, την 1η Απριλίου, δέντροφύτευσαν το πάρκο και ανέλαβαν την αένα φροντίδα του. Η δράση εμπίπτει στο πλαίσιο δραστηριοτήτων του προγράμματος Erasmus+ K229 "ECO- Artistic Challenge", στο οποίο το Λύκειο Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ' Δασούπολης συνεργάζεται με εταιρική σχολεία από τη Γαλλία και την Ισπανία.

Η φύση αναγεννιέται ελέω πανδημίας

Εδώ και δεκατέσσερις μήνες περίπου, ενώ εμείς κλεινόμαστε στα σπίτια μας, η φύση μεγαλουργεί. Τα έκτακτα μέτρα που εξηγγέλλουν οι κυβερνήσεις για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορονοϊού αναγκάζουν τον άνθρωπο να περιοριστεί στο σπίτι του και στον προσωπικό του χώρο. Αυτό το γεγονός, όμως, σε καμία περίπτωση δεν εμποδίζει τη φύση από το να συνεχίσει την ομαλή λειτουργία της... καλύτερα από ποτέ.

Η φύση λειτουργεί αυτόβουλα, χωρίς καμία επιρροή ή και επίδραση από τον ίδιο τον άνθρωπο με απώτερο σκοπό την αναπαραγωγή της σε όλο το οικοσύστημα. Τα φυτά έχουν το προτέρημα της ανεξαρτησίας, της αυτόνομης ύπαρξής τους ανεξάρτητα από τον άνθρωπο, ενώ αυτός είναι βιοτικά εξαρτημένος από τη βλάστηση. Έτσι, ακόμη και όταν εμείς μένουμε στα σπίτια μας για την προστασία του ίδιού μας του εαυτού και των ανθρώπων που αγαπάμε, η φύση ανενόχλητη και χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια συνεχίζει να δημιουργεί έναν κόσμο ακόμη πιο πράσινο. Η φύση αναγεννήθηκε, στέλνοντάς μας ένα μαγικό τόνο ευδαιμονίας και αρμονίας. Το οικοσύστημα μάς υπενθυμίζει, για μια ακόμα φορά, πως πάντα υπάρχει μια σπιθαμή ελπίδας και χαράς, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές της ζωής μας.

Θα πρέπει και εμείς, με τη σειρά μας, να ευχαριστούμε και να σεβόμαστε τη φύση για αυτά που μας δίνει τόσο απλόχερα. Και όταν θα βγούμε ξανά από τα σπίτια μας, σφειλούμε, όχι μόνο να σεβαστούμε την αναζωογόνησή της, αλλά και να συντείνουμε ενεργά στη δημιουργία ενός ολόκληρου, ολοζώντανου πλανήτη.

Μαρία Καζαρία Βατ

Ζούμε σε έναν κόσμο ασφυκτικό

Οι «θέτιοι δημοσιογράφοι για το περιβάλλον» είναι ένα διεθνές δίκτυο νέων που δίνει την ευκαιρία σε νέους να εκφράσουν τις ανησυχίες τους σε σχέση με το περιβάλλον. Στόχος είναι η διερεύνηση ενός προβλήματος και η εισήγηση λύσεων. Στην παρούσα φωτογραφία, σκοπός είναι η αφύπνιση των πολιτών για το θέμα ρύπανσης του θαλάσσιου κόσμου από την καταναλωτική κοινωνία. «We live in a suffocating world, and still, we want us all to survive». Για τη συνέχεια της ζωής στον πλανήτη επιβάλλεται η αρμονική συνύπαρξη όλων των μελών της.

Δημιουργός της φωτογραφίας: Χάρης Κανάκι Αα4

Σεληνιακό Ύδωρ

Για πολλές δεκαετίες, η ανθρωπότητα έψαχνε μορφές ζωής και κατ' επέκταση νερό στο διάστημα, καθώς η ύπαρξή του ταυτίζεται με τη γήινη - τουλάχιστον - ζωή. Έπειτα, η επιστημονική κοινότητα κατέληξε στο συμπέρασμα πως νερό υπάρχει στη Σελήνη, σε μορφή πάγου, στη σκοτεινή πλευρά της, αυτή που δεν βλέπει ο ήλιος. Ως αποτέλεσμα της μη έκθεσης στον ήλιο, η περιοχή αυτή - και κυρίως ο Νότιος Πόλος - είναι πιο ψυχρή, επιτρέποντας έτσι τη δημιουργία των λεγόμενων «παγίδων νερού», δηλαδή εκτάσεων στο βάθος κρατήρων, όπου το νερό μπορεί να παγώσει και να παραμείνει για χιλιάδες χρόνια, άρα να διατηρείται ως πάγος σε στερεά μορφή.

Από προηγούμενες έρευνες, μάθαμε για την ύπαρξη υδροξυλίου στη Σελήνη, παρόλα αυτά δεν ήταν δυνατόν να διαπιστωθεί αν επρόκειτο απλά για υδροξύλιο ή για μόρια νερού (μιας και το υδροξύλιο OH αποτελεί ένα κομμάτι του μορίου του νερού H₂O - 2 άτομα υδρογόνου H και 1 οξυγόνου O). Τον Οκτώβριο του 2020 έγινε μια ιδιαίτερα σημαντική ανακάλυψη από το τηλεσκόπιο SOFIA (Stratospheric Observatory for Infrared Astronomy - Στρατοσφαιρικό Παρατηρητήριο Υπερύθρινης Αστρονομίας) της NASA σε συνεργασία με την DLR (German Aerospace Centre), με επικεφαλής τη δρ Casey Honniball. Το συγκεκριμένο τηλεσκόπιο, που βρίσκεται σε ένα ειδικά διαμορφωμένο Boeing 747, έχει τη δυνατότητα να ανιχνεύει τη διαφορά ανάμεσα σε υδροξύλιο και μόρια νερού. Έτσι, εντοπίστηκαν μόρια νερού και στη φωτεινή πλευρά του φεγγαριού, συγκεκριμένα στον κρατήρα Clavius και πλέον επιβεβαιωμένα μπορούμε να πούμε πως υπάρχει κάποια μορφή νερού στη Σελήνη.

Υπολογίζεται τα εντοπισμένα μόρια νερού να βρίσκονται σε κενά ανάμεσα στους κόκκους της σεληνιακής επιφάνειας και γι' αυτό τον λόγο έχουν παραμείνει στην επιφάνεια του δορυφόρου. Ας μην ξεχνάμε πως και η ατμόσφαιρα της Σελήνης είναι αρκετά αραιή, οπότε αν δεν υπήρχε κάποιος μηχανισμός να παγιδεύει τα μόρια νερού στη θέση τους, δεν θα φτάναμε σήμερα σε αυτή την ανακάλυψη.

Όσο αφορά τις υποθέσεις για το πώς βρέθηκε εκεί νερό, δύο είναι οι κυριότερες: η πρώτη υποστηρίζει την πρόσκρουση μικρομετεωριτών που κουβαλούσαν μικρή ποσότητα νερού, και κατά την πρόσκρουσή τους με την επιφάνεια της Σελήνης, με κάποιο τρόπο το νερό κατέληξε στο έδαφός της. Η δεύτερη υπόθεση αφορά λειτουργία που μπορεί να πραγματοποιήθηκε από αντίδραση ενεργειακών σωματιδίων, που εξάγονται από τον ίδιο τον ήλιο. Καμία υπόθεση δεν μπορεί να υποστηριχθεί ακόμα με απόλυτη βεβαιότητα από την επιστημονική κοινότητα.

Αν και το νερό που ανιχνεύτηκε από το SOFIA στη Σελήνη συγκριτικά με την έρπη σακχάρου είναι 200 φορές λιγότερο, και ακόμη άγνωστο ως προς τη μορφή του και τη σταθερότητά του, η ύπαρξή του έχει τεράστια σημασία για μελλοντικές αποστολές στο διάστημα, όπως το ανερχόμενο πρόγραμμα "Artemis" (διόδωκος του γνωστού Απολλο των δεκαετιών 1960-1970). Από τη στιγμή που χρησιμοποιείται και ως καύσιμο ή για παραγωγή ενέργειας (το υδρογόνο και οξυγόνο που παίρνουμε από τη διάσπαση μορίου του νερού), δεν χρειάζεται να τονίσουμε περαιτέρω τη σημαντικότητα της ανακάλυψης αυτής. Το σεληνιακό ύδωρ θα συμβάλει σημαντικά στη μείωση των εξόδων μελλοντικών αποστολών και θα επιτρέψει - αφού μελετηθεί εκτεταμένα - την εξερεύνηση του διαστήματος με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Η ανακάλυψη αυτή είναι επαναστατική στον τομέα της αστροφυσικής και γεννά πολλά νέα ερωτήματα για την επιστημονική κοινότητα. Μπορεί να γίνει εξήγησή και εκμετάλλευση του σεληνιακού ύδατος; Και αν ναι, θα μπορεί να ανταποκριθεί ποσοτικά στις ανάγκες του ανθρώπου; Η απάντηση δεν μπορεί παρά να μας περιμένει στο μέλλον!

Επιπλέον πηγές

<https://www.rps.org/2020/10/26/22786906/water-on-the-moon-nasa-cofite-water-evidence-on-our-neighbor-44my-surface?r=0&gclid=Cj0KCQj0wv3sBjgEAIQDAPAAwEg>, <https://www.nasa.gov/press-release/nasa-s-sofia-discovers-water-on-moon-surface-for-first-time>, <https://www.fox26.com/story/news/science/2020/10/26/nasa-claims-to-find-water-on-moon-for-first-time/3252240002>, <https://www.r12.co.uk/national-programme/news/2020/10/26/nasa-claims-to-find-water-on-moon-for-first-time>, <https://www.nature.com/articles/d41587-020-01222-4>

Ανθή Παργαλίδου Γ31

Mars Perseverance

Η αποστολή Mars Perseverance είναι μέρος του προγράμματος εξερεύνησης του πλανήτη Άρη (Mars2020) της NASA (Αμερικανική Εθνική Υπηρεσία Αεροναυπηγικής και Διαστήματος). Η αποστολή με το ρομποτικό όχημα τύπου ρόβερ, Perseverance (επιμονή), έχει ως στόχο την περαιτέρω εξερεύνηση των γεωλογικών διεργασιών και της επιφάνειας του Κόκκινου πλανήτη, όπως και την πιθανότητα ύπαρξης μορφών ζωής στο παρελθόν.

Η εκτόξευση έγινε στις 30 Ιουλίου 2020 και η προσεδόφηση στον Άρη στις 18 Φεβρουαρίου 2021, μετά από ταξίδι επτά μηνών. Η αποστολή θα εξερευνήσει τον κρατήρα Jezero, που κάποτε ήταν αρχαία λίμνη και δέλτα ποταμού και όπου θεωρείται πιθανότερο να υπήρχαν μορφές ζωής πριν δισεκατομμύρια χρόνια, όταν ο Άρης ήταν πιο θερμός, υγρός και πιθανώς φιλόξενος για ζωή.

Το Perseverance έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το διοξείδιο του άνθρακα (CO₂) που υπάρχει στην ατμόσφαιρα του πλανήτη και να το διασπά σε οξυγόνο (O₂) και μονοξείδιο του άνθρακα (CO). Αυτή η διαδικασία είναι κρίσιμη για τις μελλοντικές επανδρωμένες αποστολές. Διαθέτει, επίσης, ένα μίνι μετεωρολογικό σταθμό, δεκαεννέα κάμερες και δύο μικρόφωνα, που θα καταγράφουν τους πρίτους αρειανούς ήχους. Επίσης, το Perseverance θα απελευθερώσει το «Ingenuity», ένα μικρό ρομποτικό ελικόπτερο βάρους 1,8 κιλών, το πρώτο στην ιστορία που θα πετάξει σ' έναν άλλο κόσμο.

Ο πλανήτης Άρης βρίσκεται τα τελευταία χρόνια στο επίκεντρο των ερευνών πολλών διαστημικών υπηρεσιών, αλλά και ιδιωτικών εταιρειών, καθώς θεωρείται ο πρώτος υποψήφιος για μια μελλοντική ανθρώπινη αποικία εκτός της Γης μας. Η αποστολή MARS2020 φέρει όργανα και τεχνολογία, που θα βοηθήσουν να ανοίξει ο δρόμος για μελλοντικές επανδρωμένες αποστολές στη Σελήνη και τον Άρη.

Μάρκος Παρσακαΐδης Ιωάννου Β34

Η προέλευση της ζωής και ο Κόσμος του RNA

Σύμφωνα με την επιστημονική υπόθεση για τον «Κόσμο του RNA», η ζωή στη Γη ξεκίνησε χώρα στη δημιουργία μορίων RNA (ή παρόμοιων χημικών ουσιών), τα οποία μπορούσαν όχι μόνο να μεταφέρουν γενετικές πληροφορίες, αλλά και να ΚΑΤΑΛΥΟΥΝ χημικές αντιδράσεις... και το κυριότερο μπορούσαν να αυτοδιπλασιαστούν.

Κατά τη δαρβινική θεωρία του «Παγκόσμιου Κοινού Προγόνου», όλοι οι ζωντανοί οργανισμοί προέρχονται από έναν αρχέγονο κοινό πρόγονο, «μια αρχέγονη μορφή, στην οποία αναπτύχθηκε για πρώτη φορά ζωή», όπως αναφέρει ο Κάρολος Δαρβίνος στο τελευταίο κεφάλαιο του βιβλίου του «Η καταγωγή των ειδών». Προκύπτει, όμως, το ερώτημα «πώς δημιουργήθηκε ο παγκόσμιος κοινός πρόγονος». Η γένεσή του δεν θα μπορούσε να προκύψει από τη βιολογική εξέλιξη κάποιων προηγούμενων αβιοτικών παραγόντων, καθώς αυτό απαιτεί τη λειτουργία της αναπαραγωγής, που είναι αδύνατη σε άβια ουσίες. Έτσι, προκύπτει η θεμελιώδης ιδέα πως η ζωή προήλθε από μη ζωντανά υλικά μέσω της χημείας.

Πριν από περίπου 4,2 δισεκατομμύρια χρόνια, η ατμόσφαιρα της γης δεν είχε οξυγόνο, αλλά περιείχε μεθάνιο, αμμωνία, υδρατμούς και υδρογόνο, που αντιδρούσαν μεταξύ τους λόγω της υψηλής θερμοκρασίας της γης και των ποικίλων μορφών ενέργειας που επικρατούσαν, όπως η υπεριώδης ακτινοβολία. Από την αντίδρασή τους δημιουργήθηκαν τα πρώτα δομικά μόρια της ζωής, όπως αμινοξέα και αζωτούχες βάσεις. Οι ουσίες αυτές αντιδρούσαν στη συνέχεια μεταξύ τους σχηματίζοντας συσώματα και πολυπλοκότερα μόρια (π.χ. λιπίδια), που αποτέλεσαν την οργανική «σούπα». Ακολούθως, γύρω από τα συσώματα αυτά σχηματίστηκε εξωτερική μεμβράνη από λιπίδια, δημιουργώντας το πρωτοκύτταρο. Κάποια από αυτά τα οργανικά μόρια της οργανικής «σούπας» ήταν και τα νουκλεοτίδια (μικρομόρια που δορούν τα νουκλεϊκά οξέα), από τα οποία δημιουργήθηκε το μόριο του RNA. Σύμφωνα με την υπόθεση του «Κόσμου του RNA», το RNA παρουσίαζε την ενζυμική ικανότητα να καταλύει χημικές αντιδράσεις μέσα στο πρωτοκύτταρο και μάλιστα να μπορεί να καταλύει και τη δική του αντιγραφή. Από τη στιγμή, λοιπόν, που το RNA αυτοδιπλασιάζεται, δηλαδή αναπαράγεται και επιτρέπει τη βιολογική εξέλιξη, γίνεται η μεταπήδηση από τη μη ζωντανή ύλη στη ζωντανή. Άλλωστε ένας από τους ορισμούς που δόθηκαν για το φαινόμενο της ζωής από τη NASA είναι ο εξής: «Ζωή είναι ένα αυτοσυντηρούμενο χημικό σύστημα ικανό να υποστεί τη δαρβινική εξέλιξη».

Η υπόθεση για τον «Κόσμο του RNA» καταφέρνει τελικά να συνδέσει τη χημεία με το φαινόμενο της ζωής, αναδεικνύοντας την εντυπωσιακή της πολυπλοκότητα.

Μαρία Κυριακού Αζα και Χρήστος Καλλής Αζα

Ένα τέρας στο DNA μας;

Κάθε φορά που το ανθρώπινο είδος κινδυνεύει από τον ίδιο του τον εαυτό βρισκόμαστε ταυτόχρονα στη θέση του καταγορευμένου, του αντίδικου και του δικηγόρου υπεράσπισης, αφήνοντας όμως τη θέση του εισαγγελέα κενή, μιας και δεν υπάρχει ένας κριτής κοινά αποδεκτός. Η σοφία του Homo Sapiens Sapiens τίθεται υπό αμφισβήτηση κάθε φορά που οι επιλογές μας μάς οδηγούν στην αλληλοεξόντωση. Ο εξελικτικός βιολόγος Νικόλαος Λογκρίχ, που εξετάζει την προϊστορία και τη συσχετίζει με τον πόλεμο, καταφέρνει να εξηγήσει τα καταστροφικά ένστικτα του homo sapiens και τη συνεχή πρόκληση «εμφύλιων πολέμων»... αθωνοντός μας εν μέρει.

Πριν από περίπου 600.000 χρόνια, το τότε ανθρώπινο είδος χωρίστηκε στα δύο, διαμορφώνοντας δύο ομάδες ανθρωποειδών, αποκαμμένες η μία από την άλλη, εκτεινόμενες σε διαφορετικά ερεθίσματα, αλλά και με κάποιες κοινές συμπεριφορές. Αυτά τα δύο παρακλάδια αναμόστηκαν από τους επιστήμονες «Homo Sapiens» και «Homo neanderthalensis», γνωστοί και ως Νεάντερταλ. Τι σήλησαν όμως οι Νεάντερταλ; Ευθύνονται για την εξαφάνισή τους;

Αν και οι Νεάντερταλ ζούσαν ήρεμα, ειρηνικά και σε αρμονική συνύπαρξη με τη φύση, υποστηρίζεται πως δεν θα διατάζαν να χρησιμοποιήσουν όπλα τα οποία κατασκεύαζαν, εάν απειλούνταν οι οικογένειες ή τα εδάφη τους.

Αποκαμμένοι στη σημερινή Ασία, εξελάθηκαν και κατέκτησαν τα τριγύρω εδάφη, έως και την Ευρώπη, όπου και άρχισαν ανανάπτυκτο... μέχρι που συναντήθηκαν τα δύο ανθρωποειδή, καθώς η αύξηση του πληθυσμού των Homo Sapiens οδήγησε και στη δική τους γεωγραφική επέκταση.

Δυσκολεύτηκαν οι πρόγονοί μας να νικήσουν, κυρίως λόγω τακτικών και στρατηγικών πλεονεκτημάτων των Νεάντερταλ, αλλά τα κατάφεραν. Τους εξάλειψαν! Και αυτό οφείλεται μάλλον σε ξαφνική τεχνολογική ανάπτυξη όπλων απόστασης. Επιστήμονες σήμερα πιστεύουν πως η διαμάχη μεταξύ δύο ισότιμων αντιπάλων, ικανών πολεμικά, με βαθιά ριζωμένα τα ένστικτα του πολέμου και της εδαφοκράτους - παρμένα από τους κοντανότερους συγγενείς μας, τους χιμπατζίδες - κατέληξε με νικητές και εξελειμμένους. Νικήσαμε εμείς σπλά (!) επειδή καταφέραμε να γίνουμε καλύτεροι στον πόλεμο από ό,τι ήταν «οι άλλοι».

Έκουμε σήμερα ξεπεράσει τη φύση μας και τα ένστικτά μας; Δεν θα το έλεγα, αφού κάθε χώρα προσπαθεί να πρωτοπορεί τεχνολογικά, να υπερτερεί οικονομικά και σπλά με σκοπό να ελέγξει τις υδρόλοπες. Η επεκτατική πολιτική, που αναβλάζει από την αρχή της εδαφοκράτους - ένα απολύτως ζωικό ένστικτο - είναι πάντα εδώ.

Σε ποιο όριο ανθρωπότητας και καταστροφικότητας μπορεί να φθάσει το ανθρώπινο είδος; Αυτό προφανώς και δεν μπορεί να το απαντήσει με ακρίβεια καμία έρευνα. Υπάρχουν όμως αυτοί που χρόνια τώρα κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, αυτοί που έχουν οραματιστεί την πορεία μας προς τα εμπρός και προς τα πίσω, και το μόνο που ανακαλύπτουν είναι ένα αδιέξοδο. Οι αγαπητοί λογατέχνες είναι αυτοί, που δεν έχουν μόνο το χάρισμα της στείρευτης φαντασίας και μυθοπλασίας, αλλά και την απαραίτητη διαύγεια, για να βλέπουν πέραν του μικρού παρόντος. Κάνει μία ενδεικτική ανάγνωση των βιβλίων «Lord of the Flies» του William Golding και «A brave new world» του Aldous Huxley και σίγουρα θα προβληματιστείτε κατά πόσον το τέρας που είναι θαμμένο στο DNA μας μπορεί να ξυπνήσει με το κατάλληλο ερέθισμα.

Χάρης Κωνίτα Αζα

Χρόνος

Τι είναι άραγε ο χρόνος; Οποιοσδήποτε ερωτηθεί για αυτό το ζήτημα θα δυσκολευτεί να απαντήσει. Ακόμα και επιστημονικά αμφισβητείται κατά πόσον μπορεί να οριστεί ο χρόνος. Θα μπορούσε να θεωρηθεί ως θεμελιώδης αντίτητα του Σύμπαντος για παράδειγμα, όπως ο Χώρος, η Ύλη, η Ενέργεια κ.λπ. Αρκετοί πιστεύουν ότι ο χρόνος ρέει, πράγμα όμως που δεν αναφέρει η Φυσική. Για τη Φυσική, ο χρόνος είναι μία διάσταση που επιτρέπει σε δύο ταυτόσημα γεγονότα, που συμβαίνουν στο ίδιο σημείο στον χώρο, να διακρίνονται μεταξύ τους. Το δίστασμα ανάμεσα σε δύο τέτοια γεγονότα σχηματίζει τη βάση της μέτρησης του χρόνου.

Η έννοια του χρόνου δημιουργεί περαιτέρω ερωτήματα. Για παράδειγμα: τελειώνει ο χρόνος - τι θα γινόταν στη συνέχεια αν τελείωνε κάποτε ο χρόνος - ποια είναι η αφετηρία του χρόνου, υπάρχει «καμένος χρόνος» και κατ' επέκταση, γιατί δεν μπορεί να αναπληρωθεί ο χρόνος; Ο ανθρώπινος χρόνος δεν μπορεί να θεωρηθεί απόλυτος. Η αίσθηση του χρόνου παράγεται από έναν βρόχο νευρικής δραστηριότητας στον εγκέφαλο, όπου μεσολαβεί ο νευροδιαβιβαστής γαμπαμίν. Μια στιγμή του χρόνου αποτελεί ένα πλήρες κύκλωμα. Επιπρόσθετα, οι διαφορές συνθήκες έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν την ταχύτητα ολοκλήρωσης του κυκλώματος αυτού.

Στην επακή μας, φαίνεται πως οι περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν ορθή αντίληψη ή και αίσθηση του χρόνου. Τους μάλιστα γι' αυτό τον λόγο κάποιος δεν τον αξιοποιούν ουσιαστικά. Ο χρόνος δίνεται στον καθένα απλόχερα. Μολονότι, πάντα θα υπάρχουν και οι εξαιρέσεις, για παράδειγμα άνθρωποι που «έφυγαν από τη ζωή», χωρίς να είναι «πλήρεις ημερών». Το ιδανικότερο είναι ο άνθρωπος να ζει την κάθε στιγμή της ζωής του σύμφωνα με τις επιθυμίες του και οδισμιασβήτητα δεν πρέπει να τη σταταλά.

Η «ορθή» χρήση του χρόνου, παρέχει στο άτομο την ικανότητα να εξελίσει τον εαυτό του, τόσο πνευματικά όσο και σωματικά. Γι αυτό ο χρόνος, ό,τι και αν σημαίνει, δεν πρέπει να περνά και να χάνεται...

Μαρία Πάγου Αζα

Χρήση ζώων σε ιατρικές έρευνες

Η χρήση ζώων για ιατρικούς σκοπούς ήταν πάντα ένα αμφιλεγόμενο ζήτημα. Οι προβληματισμοί και τα διλήμματα που προκύπτουν είναι πολλά, καθώς, για να έχουμε σήμερα τα φάρμακα και τις θεραπείες που καθιστούν την επιστήμη της ιατρικής τόσο σημαντική για την υγεία του ανθρώπου, εκατομμύρια ζώα βασανίστηκαν και βασανίζονται ακόμη. Με ποια λογική, όμως, θεωρείται ηθικά και νομικά παράνομος ο πειραματισμός σε ανθρώπους, αλλά όχι στα ζώα; Δεν έχουν τα ζώα δικαιώματα σαν κι εμάς; Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι πολίτες ή και οργανώσεις θέτουν τα ερωτήματα αυτά και προωθούν την κατάργηση ή έστω τον περιορισμό των πειραμάτων αυτών.

«Οποιοσδήποτε πειραματισμός πάνω στα ζώα, ιατρικός, επιστημονικός κ.λπ. αντιτίθεται προς τα δικαιώματα των ζώων, εφόσον προκαλεί πόνο, σωματικό ή ψυχικό. Πρέπει να επιδιώκεται η αντικατάσταση του πειραματισμού πάνω στα ζώα από άλλες υπάρχουσες τεχνικές». Αυτά περιλαμβάνει το όγδοο άρθρο της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων των Ζώων, που υπογράφηκε στα Παρίσι τον Οκτώβριο του 1978. Από τότε, λίγα μόνο πράγματα έχουν αλλάξει προς το καλύτερο.

Παγκοσμίως πολλά κινήματα αγωνίζονται για τα δικαιώματα των ζώων. Βιαιότερα ξεχωρίζει η οργάνωση Άνθρωποι για την Ηθική Μεταχείριση των Ζώων (PEIA: People for the Ethical Treatment of Animals). Η οργάνωση αυτή προβαίνει σε ακτιβιστικές ενέργειες, μη βίαιου χαρακτήρα, προσπαθώντας να καταδείξει την καταπίεση που υπόκειται τα ζώα στο πλαίσιο της κτηνοτροφίας και του πειραματισμού. Πολλοί αστέρες του Χόλλυγουντ έχουν υποστηρίξει κατά καιρούς τη συγκεκριμένη οργάνωση, με πιο γνωστή την Πάμελα Άντερσον. Επίσης, σε γενικότατο επίπεδο, το Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση ή WWF (World Wide Fund for Nature ή World Wildlife Fund) όπως είναι γνωστό, είναι διεθνής, μη κυβερνητικός οργανισμός, που στόχο έχει τη διατήρηση και αποκατάσταση του περιβάλλοντος. Μέσω της δράσης τους οι οργανώσεις αυτές επιδιώκουν τη διακοπή ή τουλάχιστον τη μείωση της διαδικασίας των πειραμάτων σε ζώα.

Από το 2010 η Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζει την ανασθεμαμένη νομοθεσία όσον αφορά στην προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται σε επιστημονικά πειράματα. Οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου βασίζονται στην αρχή των τριών R: Replacement (Αντικατάσταση των ζώων με άλλες εναλλακτικές μεθόδους), Reduction (Μείωση του αριθμού των ζώων που χρησιμοποιούνται), Refinement (Βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και μεταχείρισης των ζώων). Επίσης, για την εκτέλεση οποιασδήποτε πειραματικής διαδικασίας με ζώα είναι απαραίτητη η χορήγηση άδειας από την αρμόδια αρχή. Με αυτόν τον τρόπο επιδιώκεται η ελεγχόμενη αλλά και ελεγχόμενη χρήση ζώων ως τελευταία λύση και μόνο όταν είναι αναπόφευκτη. Η Κύπρος εφάρμοσε τη νέα νομοθεσία με τους Κανονισμούς του 2013 και 2017 (που ισχύουν μέχρι σήμερα) με ελαφρές τροποποιήσεις.

Ορισμένες εταιρείες, όμως, είναι διά νόμου υποχρεωμένες να εξετάζουν φάρμακα και άλλα προϊόντα σε ζώα, ως μέτρο προστασίας των καταναλωτών. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος για τον οποίο οι δοκιμές σε ζώα δεν τερματίζονται. Από πολλούς θεωρείται ένα «ναγκαίο κακό», καθώς τα ζώα ως πειραματόζωα βοηθούν σημαντικά στην κατανόηση της φυσιολογικής λειτουργίας του οργανισμού και του βιολογικού υποστρώματος των ανθρώπινων νόσων. Για παράδειγμα, παθήσεις όπως ο διαβήτης τύπου 1, η υπέρταση, οι αλλεργίες, ο καρκίνος, η επιληψία και οι μυοπάθειες εμφανίζονται και στα ζώα. Αυτό σημαίνει ότι η μελέτη της επίδρασής τους σε ζώα βοήθησε στην αντιμετώπιση κάποιων απ' αυτών και μπορεί στο μέλλον να συντελέσει στην εξάλειψη πολλών άλλων.

Εικονικό Έργο: Ντανιέλα Πάτερ Α12

Επίσης, η χρήση των πειραματόζωων έχει συνεισφέρει στην απομόνωση γονιδίων που εμπλέκονται σε νόσους του ανθρώπου. Η γονιδιακή στόχευση σε συνδυασμό με τη γονιδιακή τεχνολογία έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη πολλών γονιδιακών ζωικών προτύπων νόσων του ανθρώπου, διευκολύνοντας μ' αυτόν τον τρόπο τη βιοϊατρική έρευνα πάνω στην παθοφυσιολογία διαφόρων νόσων. Επιπλέον, οι ομοιότητες που παρουσιάζουν ανθρώπινα όργανα (π.χ. καρδιά) με όργανα των ζώων συνέβαλαν στη μελέτη και κατ' επέκταση την χειρουργική οργάνων, όπως της καρδιάς. Άλλες περιπτώσεις, όπου τα πειραματόζωα βοήθησαν στη διαμόρφωση της σύγχρονης ιατρικής, είναι η απομόνωση της ινσουλίνης από σκύλους, τα εμβόλια με πειράματα σε ινδικά κογιότσια και κουνέλια και η ανοσοθεραπεία του καρκίνου σε ποντίκια.

Παρ' όλα αυτά, η αναγκαιότητα και η ακρίβεια των πειραμάτων σε ζώα είναι ένα θέμα που διακρίνει το σύνολο της επιστημονικής κοινότητας. Πολλοί αμφισβητούν τη βεβαιότητα που έχουν τα πειραματόζωα στην ανάπτυξη του τομέα της ιατρικής. Η άποψη αυτή στηρίζεται στις πολυάριθμες ιατρικές ανακαλύψεις, οι οποίες οφείλονται σε έρευνες που έγιναν σε ανθρώπους, και όχι ζώα, όπως για παράδειγμα είναι η απομόνωση του ιού του AIDS, η ανάπτυξη των ακτίνων Χ, κ.λπ. Επίσης, παρατηρείται ότι τα ποσοστά λανθασμένων συμπερασμάτων είναι ψηλά και υπάρχει μεγάλος αριθμός φαρμάκων που, αφού εγκρίθηκαν μετά από δοκιμές σε ζώα, είχαν επιβλαβείς συνέπειες σε ανθρώπους. Συγκεκριμένα, μέσα από έρευνες φαίνεται ότι αυτό συμβαίνει με το 75-95% των φαρμάκων, κάτι που πιθανόν να οφείλεται στο ότι ο ανθρώπινος οργανισμός και ο οργανισμός των πειραματόζωων δεν αντιδρούν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο σε συγκεκριμένες ουσίες. Ως εκ τούτου, τα ιατρικά πειράματα αυτά όχι μόνο δεν βοηθούν τον άνθρωπο, αλλά πολλές φορές είναι επικίνδυνα για αυτόν. Ωστόσο, τα πειράματα σε ζώα συνεχίζουν να πραγματοποιούνται σε μεγάλο βαθμό και οι επιστήμονες δεν αξιοποιούν επαρκώς τις σύγχρονες εναλλακτικές μεθόδους (π.χ. μοντέλα υπολογιστών και προσομοιώσεις, μικροδοσολογία, μαγνητικές και αξονικές τομογραφίες, κ.ά.), οι οποίες υποστηρίζεται ότι δίνουν πιο ακριβή αποτελέσματα.

Δυστυχώς, πολλοί σήμερα έχουν τη λανθασμένη αντίληψη πως τα ζώα δεν υποφέρουν από τα πειράματα. Ακόμη και με τη βελτίωση της κατάστασής τα τελευταία χρόνια τα πειραματόζωα, στην καλύτερη περίπτωση, υποφέρουν μόνο και μόνο από το άγχος του εγκλεισμού, την απομόνωση και την κατάθλιψη. Τα περισσότερα από αυτά, όμως, βιώνουν πολύ περισσότερο πόνο. Κουνέλια, ποντίκια, σκύλοι, γάτες, πίθηκοι και άλλα είδη βασανίζονται καθημερινά. Συνήθως, τα ζώα ακινητοποιούνται με κάποιο τρόπο και κάποτε μπορεί να έχουν πλήρως τις αισθήσεις τους, όταν γίνονται τα πειράματα. Στο τεστ ευαισθησίας των ματιών, τα μάτια των ζώων κρεβθίζονται με τοξικές ουσίες, ενώ ταυτόχρονα κρατούνται ανοικτά, ώστε να μην μπορούν να κλείσουν τα βλέφαρα και να αποβάλουν μέσω δακρύων τις ουσίες. Σε δερματολογικές εξετάσεις ξυρίζεται το τρίχωμα των ζώων σε διάφορα σημεία, και για περίπου εννέα μήνες, το δέρμα τους έρχεται σε επαφή με καυστικές ουσίες. Διαδικασίες σαν αυτές αποτελούν ένα κομμάτι της πραγματικότητας των πειραμάτων. Και μετά την ολοκλήρωση των πειραμάτων αυτών, τα ζώα που έχουν επιζήσει, σκοτώνονται ή χρησιμοποιούνται ξανά.

Συχνά οι εξτρεμιστές για τα δικαιώματα των ζώων χαρακτηρίζουν τους ανθρώπους που κάνουν πειράματα σε ζώα ηθικά απομονωμένους και απάνθρωπους. Αλλά το ερώτημα παραμένει: Είναι ο πειραματισμός στα ζώα ηθικά σωστός; Ο Τζον Π. Γκλυκ (John P. Gluck), γνωστός καθηγητής της ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Νέου Μεξικού, είχε επισημάνει ότι ο άνθρωπος δεν έχει την ικανότητα ηθικής αυτοεξέτασης, έτσι καταλήγουμε στην όρνηση της κακοποίησης των ζώων και την ηθικά υποβάθμιση του ζητήματος. Επίσης, τονίζει πως η χρήση ζώων σε πειράματα πρέπει να βασίζεται σε ισχυρή κριτική αυτοεξέταση, η οποία θα επέρχεται από διεξοδική ανάλυση των κινήτρων του ατόμου που κάνει το πείραμα.

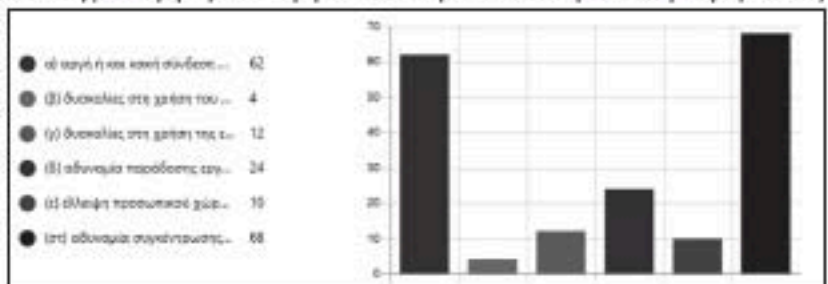
Όπως είπε ο καθηγητής Τσαρλς Ρ. Μέιγκελ, «Όλο το οικοδόμημα του πειραματισμού σε ζώα έχει στηριχθεί στην εξής αντίφαση: Ρωτήστε τους επιστήμονες γιατί πειραματίζονται στα ζώα, και η απάντηση είναι: επειδή τα ζώα είναι σαν εμάς. Ρωτήστε τους γιατί είναι ηθικά σωστό να πειραματίζονται στα ζώα, και η απάντηση είναι: επειδή τα ζώα δεν είναι σαν εμάς». Η απάντηση λοιπόν στο ερώτημα «πειράματα σε ζώα ή όχι» συνδέεται τόσο με την άποψη μας για τα δικαιώματα των ζώων όσο και με την αξιολόγηση των πλεονεκτημάτων συγκριτικά με τα μειονεκτήματα που προκύπτουν από τα πειράματα.

Τηλεκπαίδευση ... και φέτος

Οι ελπίδες που θρέψαμε ολόκληρο το καλοκαίρι, πως η φετινή σχολική χρονιά θα κυλήσει χωρίς εμπόδια, αποδείχθηκαν φρούδες. Τελικά κλήθήκαμε πάλι να καταφύγουμε στην εξ αποστάσεως εκπαίδευση... κάπως πιο εξοικειωμένοι αυτή τη φορά! Θέλοντας να διερευνήσουμε τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι μαθητές και μαθήτριες αλλά και για να προκαλέσουμε μια μικρή αυτοκριτική, δημιουργήσαμε ένα ερωτηματολόγιο, μέσω της εφαρμογής Microsoft Forms, το οποίο προωθήθηκε μέσω teams. Έγινε προσπάθεια να φθάσει το ερωτηματολόγιο σε όλους τους μαθητές/τριες και τελικά συλλέξαμε 110 απαντήσεις.

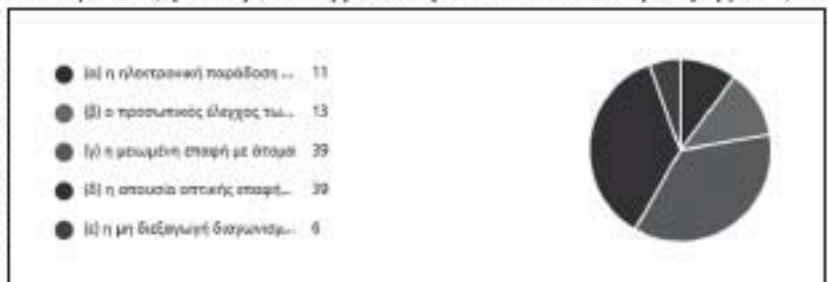
Ποια προβλήματα έχεις αντιμετωπίσει κατά τη διάρκεια της τηλεκπαίδευσης;

Θέλοντας να εντοπίσουμε τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι μαθητές/τριες κατά τη διάρκεια της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, ζητήσαμε από τους/τις ερωτώμενους/νες να σημειώσουν τις δυσκολίες που είχαν. Το μεγαλύτερο πρόβλημα φαίνεται πως ήταν η αδυναμία συγκέντρωσης στο μάθημα με ποσοστό 62%, ενώ το δεύτερο σημαντικότερο πρόβλημα ήταν η αργή και κακή σύνδεση στο διαδίκτυο (36%). Τα προβλήματα αυτά είναι αναμενόμενα, καθώς η εξ αποστάσεως εκπαίδευση (ειδικά όπως λειτουργήσαμε στην Κύπρο) δεν παρέχει τη δυνατότητα αλληλεπίδρασης, με αποτέλεσμα οι μαθητές πολύ εύκολα να αφαιρούνται. Η αργή και κακή σύνδεση στο διαδίκτυο, επίσης, είναι ένα πρόβλημα για το οποίο οι αρμόδιοι φορείς ήταν ενήμεροι από την περσινή σχολική χρονιά. Μικρότερης έκτασης φαίνεται πως ήταν τα προβλήματα που αφορούσαν στην εφαρμογή teams. 22% δήλωσαν ότι δεν μπορούσαν να παραδώσουν έγκαιρα τις εργασίες τους μέσω της εφαρμογής και μόλις 11% σημείωσε ξεκάθαρα ότι αντιμετώπιζε πρόβλημα με τη χρήση της εφαρμογής. Ακόμα μικρότερο ποσοστό (4%) δήλωσε ότι αντιμετώπισε προβλήματα στη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή. Τα μικρά αυτά ποσοστά είναι συνάρτηση της εξοικείωσης των μαθητών με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και τις διάφορες εφαρμογές. Καθώς η εξ αποστάσεως εκπαίδευση ήρθε στη ζωή μας μαζί με τον εγκλεισμό ολόκληρης της οικογένειας, ποσοστό 9% δήλωσε ότι αντιμετώπισαν πρόβλημα έλλειψης προσωπικού χώρου εργασίας.

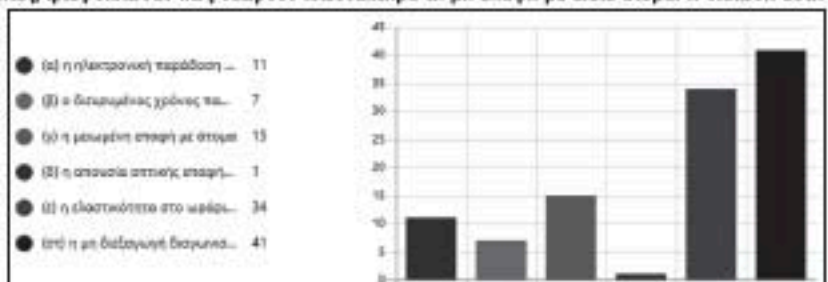
Ποιο είναι, κατά τη γνώμη σου, το μεγαλύτερο μειονέκτημα της τηλεκπαίδευσης;

Στη συνέχεια ζητήσαμε από το δείγμα να σημειώσει το μεγαλύτερο μειονέκτημα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης. Ποσοστό 36% σημείωσαν πως το μεγαλύτερο μειονέκτημα είναι η μειωμένη επαφή τους με άτομα. Η επιλογή αυτή είναι απολύτως κατανοητή, αφού ο άνθρωπος εκ φύσεως είναι ον κοινωνικό και ιδιαίτερως στην περίπτωση του δείγματός μας, που αφορά εφήβους. Το ίδιο ποσοστό μαθητών/τριών σημείωσε ως μειονέκτημα την απουσία οπτικής επαφής με τον/την καθηγητή/τρια, επιλογή που συνδέεται με τη δυσκολία συγκέντρωσης στο μάθημα, που επιστημονήκε στην πρώτη ερώτηση. 12% των μαθητών/τριών δήλωσαν ότι θεωρούν μειονέκτημα τον προσωπικό έλεγχο εργασιών από τους/τις διδάσκοντες/σκουσες, γεγονός που δείχνει ότι αφενός, παρόλα τα μειονεκτήματα της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης, οι καθηγητές/τριες έλεγχαν τις εργασίες των μαθητών/τριών επιστημονήως και αφετέρου κάποιοι μαθητές/τριες προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την περίοδο αυτή και να απέχουν από τις υποχρεώσεις τους. Επίσης, 6% των μαθητών/τριών σημείωσαν ως μειονέκτημα τη μη διεξαγωγή διαγωνισμάτων, πιθανόν γιατί αυτά βοηθούν στην εμπέδωση της ύλης.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της τηλεκπαίδευσης, για εσένα;

Επειτα οι μαθητές/τριες κλήθηκαν να σημειώσουν το μεγαλύτερο πλεονέκτημα της τηλεκπαίδευσης. Σηράντα ένα (41) επέλεξαν τη μη διεξαγωγή διαγωνισμάτων και τριάντα τέσσερις (34) την ελαστικότητα στο ωράριο της καθημερινότητας. Γεγονός που φανερώνει ότι οι περισσότεροι μαθητές/τριες νιώθουν πίεση όταν βρίσκονται στο σχολείο, ενώ οι νέες συνθήκες τους έδωσαν την ευκαιρία να χαλαρώσουν. Το γεγονός αυτό είναι εύλογο, αφού μεγάλο μέρος των μαθητών/τριών ταλαινίζεται από το καθημερινό σχολικό άγχος. Δεκαπέντε (15) μαθητές/τριες δήλωσαν πως θεωρούν πλεονέκτημα τη μη επαφή με άλλα άτομα. Η δήλωση αυτή ίσως προέρχεται από άτομα που δεν νιώθουν οικεία στο σχολικό περιβάλλον ή δεν έχουν ενταχθεί πλήρως σε αυτό. Μικρότερα ποσοστά 10% και 6% δήλωσαν ως θετικό το γεγονός ότι η παράδοση των εργασιών γίνεται ηλεκτρονικά και τον διευρυμένο χρόνο παράδοσής τους αντίστοιχα, γεγονός που δείχνει ότι είναι ένα ζήτημα που απασχολεί και ίσως πιέζει μια ομάδα μαθητών/τριών. Εντυπωσιακό είναι το γεγονός πως μόλις ένας/μία (1) μαθητής/τρια δήλωσε ως πλεονέκτημα την απουσία οπτικής επαφής με τον καθηγητή/τρια, γεγονός που αναδεικνύει για ακόμα μία φορά την αναγκαιότητα οπτικής επαφής και αλληλεπίδρασης κατά τη διάρκεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Αξιολογήστε κάθε μία από τις πιο κάτω δηλώσεις

- Η τηλεκαπαίδευση μού δίνει τις ίδιες ευκαιρίες μάθησης με τη διά ζώσης εκπαίδευση.
- Στην τηλεκαπαίδευση αποδίδω το ίδιο με τη διά ζώσης εκπαίδευση.
- Στην τηλεκαπαίδευση οι καθηγητές/τριες αποδίδουν το ίδιο με το μάθημα στο σχολείο.

Τέλος, σε μια ερώτηση διαβάθμισης με κλίμακα «συμφωνώ απόλυτα - συμφωνώ - ούτε συμφωνώ, ούτε διαφωνώ - διαφωνώ - διαφωνώ απόλυτα», οι ερωτώμενοι/νες κλήθηκαν να αξιολογήσουν όχι μόνο την αποδοτικότητα της τηλεκαπαίδευσης, αλλά και τη δική τους και των καθηγητών/τριών τους. Στο πρώτο ερώτημα το 57,3% των Δασουπολιτών δήλωσε πως η εξ αποστάσεως εκπαίδευση δεν αποδίδει το ίδιο με τη διά ζώσης εκπαίδευση, 15,5% των μαθητών/τριών συμφώνησε και το 3,6% συμφώνησε απόλυτα. Το 23,6% δεν εξέφρασε άποψη δηλώνοντας πως ούτε συμφωνεί ούτε διαφωνεί, γεγονός που δείχνει πως ίσως δεν προβληματίστηκαν για το συγκεκριμένο θέμα ή δεν έχουν αξιολογήσει γενικότερα την απόδοση της εκπαίδευσης. Μικρό μόνο ποσοστό, 19,1%, αξιολογεί την εκπαίδευση εξ αποστάσεως ως ισοτιμη με τη διά ζώσης. Τα αποτελέσματα πρέπει να αποτελέσουν τροφή για σκέψη για τους αρμοδίους, με σκοπό να βελτιώσουν τα κακά έχοντα και να επιτύχουν τάχιστα την καλύτερη απόδοση της τηλεκαπαίδευσης. Το δεύτερο υποερώτημα καλούσε τους/τις μαθητές/τριες να αξιολογήσουν τη δική τους απόδοση στην τηλεκαπαίδευση, η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή μετρούσε δύο (2) συνεκόμενους μήνες. Η συντριπτική πλειοψηφία (20,9% διαφωνώ απόλυτα και 31,8% διαφωνώ), με διάθεση αυτοκριτικής και ανάληψης ευθυνών, σημείωσαν πως δεν αποδίδουν στον ίδιο βαθμό που απέδιδαν στην τάξη. Μικρό μόνο ποσοστό δήλωσε πως αποδίδει στον ίδιο βαθμό με τη διά ζώσης εκπαίδευση (18,2% συμφωνώ και το 3,6% συμφωνώ απόλυτα). Βέβαια πέραν από την προσωπική ευθύνη των μαθητών/τριών για τη μειωμένη απόδοση στα teams, πρέπει να διερευνηθούν και άλλοι παράγοντες που την επηρεάζουν, όπως οι δυσκολίες στην εν λόγω εφαρμογή ή οι ψυχολογικές επιπτώσεις της απομόνωσης και του εγκλεισμού ευρύτερα. Στην τελευταία ερώτηση οι Δασουπολίτες κλήθηκαν να αξιολογήσουν την απόδοση των εκπαιδευτικών τους στην εξ αποστάσεως εν συγκρίσει με τη διά ζώσης εκπαίδευση. 36,4% των ερωτώμενων απάντησαν πως δεν έχουν άποψη επί του θέματος, ίσως θεωρώντας αμελητέο τον παράγοντα αυτό. Το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών/τριών (41,8%) δήλωσαν πως οι καθηγητές/τριες αποδίδουν διαφορετικά στα teams - η έρευνά μας, όμως, δεν εξετάζει αν είναι καλύτερα ή χειρότερα - ενώ 21,8% θεώρησαν ότι η αποδοτικότητα δεν επηρεάζεται από την εξ αποστάσεως εκπαίδευση.

Τα αποτελέσματα της έρευνας θεωρούμε πως είναι άκρως ενδιαφέροντα, τόσο για τους/τις μαθητές/τριες όσο και για το ΥΠΠΑΝ. Η τηλεκαπαίδευση προσφέρει ελάφρυνση στο καθημερινό πρόγραμμα του σχολείου, αλλά, αν γίνει κατάχρηση, τότε επηρεάζει την αποδοτικότητα όλων των πλευρών. Σίγουρα, η εξ αποστάσεως εκπαίδευση δεν μπορεί να επιτύχει την κάλυψη των μαθησιακών στόχων στο έπακρο, είτε λόγω τεχνικών προβλημάτων είτε λόγω λανθασμένης προσέγγισης. Εδώ θέλουμε να στείλουμε και το δικό μας μήνυμα. Ευχή όλων είναι η πανδημία να είναι μια παροδική κατάσταση και να μην βιώσουμε ξανά ανάλογα φαινόμενα. Εντούτοις, η τηλεκαπαίδευση μπορεί να ανοίξει πολλές πόρτες στην εκπαίδευση, να εξελιχθεί, να βελτιωθεί, γιατί άκι να τελειοποιηθεί και να προσφέρεται σε μαθητές που για μικρά ή μεγάλα χρονικά διαστήματα χρειάζεται για προσωπικούς λόγους - αθλητές, ενδονοσοκομειακοί ασθενείς - να απουσιάζουν από το συμβατικό σχολικό περιβάλλον. Η γνώση και η εμπειρία μπορούν να γίνουν δύναμη.

Μαρία Χαρίτωνος Β34

Σχολείο εν καιρώ πανδημίας

Η σχολική χρονιά φέτος ξεκίνησε με υψηλές προσδοκίες και περίπλοκα πρωτόκολλα, η εφαρμογή των οποίων ταλανίζει καθημερινά τις διευθύνσεις των σχολείων. Μια χρονιά σε θεατρικές πράξεις, με πρωταγωνιστή τον κορονοϊό και υποβόλεια τα Υπουργεία Υγείας και Παιδείας.

Α' Πράξη

Όλοι οι μαθητές στα σχολεία, τήρηση αποστάσεων - περιπέτειες και ευτράπελα με τα θρανία - χρήση αντισηπτικού και μάσκας.

Β' Πράξη

Κάνουν την εμφάνισή τους τα πρώτα κρούσματα στα σχολεία... διαδικασία ικνπλάτπης, μαθητές στο σπίτι και στο σχολείο, πρώτες απόπειρες για υβριδικά μαθήματα.

Γ' Πράξη

Λίγο πριν τις διακοπές των Χριστουγέννων τα σχολεία κλείνουν και αρχίζει η εξ αποστάσεως εκπαίδευση, η οποία συνεχίζεται και μετά τα Χριστούγεννα, και τον υπόλοιπο Ιανουάριο, και τον Φεβρουάριο... εν μέρει.

Δ' Πράξη

Επιστρέφουμε οι τελειόφοιτοι στις τάξεις. Παράξενη αίσθηση στο σχολείο, ελεύθεροι στην αυλή, εγκλωβισμένοι στη μάσκα μας. Λίγες μέρες αργότερα επιστρέφουν και οι υπόλοιποι μαθητές, εβδομαδιαία rapid test, αυστηρότερη εφαρμογή των πρωτοκόλλων, για να διασφαλιστεί η παρουσία όλων των μαθητών στο σχολείο. Μα πριν καλά καλά συνθηθίσουμε... επανάληψη της Β' πράξης. Τρομάζω στην ιδέα ενός ατέρμονου κύκλου επαναλήψεων.

Είναι σίγουρα μια διαφορετική χρονιά με περαιτέρω δυσκολίες για όλους μας, σε διαφορετικά επίπεδα για τον καθένα. Αλλά με συνεργασία και αλληλοβοήθεια, πίστη στις δυνάμεις μας και στην επιστήμη, μπορούμε να ξεπεράσουμε τη δύσκολη αυτή περίοδο. Η άνοιξη θα μας φέρει μια νέα πράξη, όπου θα επιστρέφουμε δυναμικά στην καθημερινότητά μας, στους φίλους και στους αγαπημένους μας.

Νίνα Ραεμ ΣπέκΓκν

**Μία οθόνη
όλη μας η ζωή**

**Η τεχνητή νοημοσύνη
και οι 3 νόμοι των...
Ρομπότ!**

Με την πάροδο των χρόνων η τεχνολογία σημειώνει ραγδαία ανάπτυξη. Σήμερα η τεχνολογία των επικοινωνιών βρίσκεται στο απόγειό της, το ίδιο και η χρήση των προϊόντων της. Συνειδητοποιούμε άραγε ότι μια συσκευή που φτιάχτηκε με σκοπό την εύκολη επικοινωνία έχει γίνει όλη μας η ζωή; Πολλοί από εμάς σίγουρα το βλέπουμε γύρω μας - όταν ανασπώνουμε το κεφάλι μας από την οθόνη!

Οι γονείς, ως επί το πλείστον, παρέχουν στα παιδιά τους ηλεκτρονικές συσκευές από πολύ μικρή ηλικία. Συνεπώς, καθίσταται σχεδόν αδύνατο να έχουν μια «φυσιολογική» παιδική ζωή, πολλά απ' αυτά μάλιστα φτάνουν σε σημεία εθισμού. Βρίσκονται συνεχώς στον κόσμο του gaming, χωρίς να έχουν ουσιαστική επαφή με το περιβάλλον και τους ανθρώπους γύρω τους. Νιώθουν συνεχώς κουρασμένα, αντιμετωπίζουν προβλήματα παχυσαρκίας, επιβαρύνουν την όρασή τους. Ακόμα και σε μας, που δηλώνουμε ότι γλιτώσαμε την «αποβλάκωση», το κινητό έχει γίνει προέκταση του χεριού μας. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως μόνο εμείς μπορούμε να ελέγξουμε τον εαυτό μας και να ελαχιστοποιήσουμε τις ώρες χρήσης του κινητού μας!

Ο χρόνος περνά και κάνεται, αν δεν είναι ουσιαστικός. Ας μην τον αφήνουμε να διαβαίνει από μπροστά μας και να εκλιπαρεί τελικά για λίγη σημασία. Ας μην επιτρέψουμε στις οθόνες να σκοτώνουν κάθε κύτταρο του εγκεφάλου μας. Το σερφάρισμα στο διαδίκτυο δεν αποτελεί σενάριο ουτοπίας από την πραγματική μας ζωή. Αντιθέτως, μπορεί να γίνει ένα σαπισκάραβο που μας πνίγει στον κυκεώνα των άχρηστων και ανούσων πληροφοριών.

Αφήστε τις οθόνες και ελάτε να ζήσουμε λίγο περισσότερο την κάθε μέρα. Αξίζει τον κόπο...

Η τεχνητή νοημοσύνη είναι ο κλάδος της επιστήμης των υπολογιστών που ασχολείται με το σχεδιασμό υπολογιστικών συστημάτων, με χαρακτηριστικά τα οποία σχετίζονται με την ανθρώπινη ευφυΐα. Μηχανές, δηλαδή, που κατανοούν το περιβάλλον τους, επιλύουν προβλήματα και δρουν προς την επίτευξη ενός συγκεκριμένου στόχου, μέσω της επεξεργασίας δεδομένων (ήδη έτοιμων ή συλλεγμένων μέσω αισθητήρων π.χ. κάμερας) και της ανάλογης ανταπόκρισής τους σε αυτά.

Η Τεχνητή Νοημοσύνη θα επηρεάζει ποιες ταινίες θα βλέπουμε, θα προειδοποιεί την τράπεζά μας σε περίπτωση που η πιστωτική μας κάρτα βρίσκεται στα χέρια ενός απατεώνα και θα κάνει ακριβείς προβλέψεις για το τι πρόκειται να πληκτρολογήσουμε στο πρόγραμμα περιήγησης. Παράλληλα, η τεχνητή νοημοσύνη θα αφαιρέσει τον κίνδυνο (και τη διασκέδαση) από την οδήγηση. Στόχος της τεχνητής νοημοσύνης είναι να οικοδομήσει μηχανές, ικανές να εκτελούν καθήκοντα και γνωστικές λειτουργίες στα πλαίσια της ανθρώπινης νοημοσύνης, με απώτερο σκοπό τη διευκόλυνση της ζωής μας, αλλά και την εξοικονόμηση πολύτιμου χρόνου. Για να φτάσουμε όμως σε αυτό το σημείο, οι μηχανές πρέπει να είναι σε θέση να παίρνουν και να επεξεργάζονται αυτόματα αυτές τις απαραίτητες πληροφορίες, χωρίς να χρειάζονται συνεχή επαναπρογραμματισμό. Κάποιοι λένε ότι η τεχνητή νοημοσύνη θα βοηθήσει τους ανθρώπους να ζήσουν για πάντα, ενώ άλλοι λένε ότι θα καταστρέψει την ανθρωπότητα. Μάπως όμως, θα έρθει κάποτε η μέρα που οι μηχανές θα φτάσουν σε τέτοιο νοητικό ανεπτυγμένο επίπεδο, ώστε να μας εξουσιάζουν;

Στο ερώτημα αυτό, έρχεται να απαντήσει ο καθηγητής Βιοχημείας του Πανεπιστημίου της Βοστώνης, Isaac Asimov (1920-1992), θεμελιώνοντας το 1942 τους τρεις νόμους της ρομποτικής, κανόνες δηλαδή στους οποίους πρέπει να υπακούει κάθε ρομπότ. Ο πρώτος νόμος ορίζει ότι ένα ρομπότ δεν μπορεί να τραυματίσει ή να βλάψει ένα ανθρώπινο ον, ο δεύτερος νόμος λέει ότι ένα ρομπότ πρέπει να υπακούει στις εντολές που δίνονται από τους ανθρώπους, εκτός και αν αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον πρώτο νόμο, και ο τρίτος ότι ένα ρομπότ πρέπει να προστατεύει την ίδια του την ύπαρξη, εκτός και αν αυτό έρχεται σε αντίθεση με τον πρώτο ή τον δεύτερο νόμο.

Αναπόφευκτα τώρα ερχόμαστε αντιμέτωποι με πολλά ηθικά διλήμματα. Αναφορικά με τον πρώτο νόμο: τι θεωρείται ανθρώπινο ον και υπό ποιες προϋποθέσεις δεν μπορεί ένα ρομπότ να το βλάψει; Θεωρείται ανθρώπινο ον ένα αγέννητο έμβρυο ή ακόμα και ένας κλινικά νεκρός άνθρωπος; Επιπρόσθετα σύμφωνα με τον τρίτο νόμο, τα ρομπότ θεωρούνται πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Θα αποκτήσουν όμως κάποτε ίσα δικαιώματα με τους ανθρώπους; Αν ναι, τότε τι θα είναι αυτό που θα τα διαχωρίζει από αυτούς;

Καταλήγουμε, λοιπόν, πως η δημιουργία ενός ανθρωποειδούς ρομπότ, ενός ρομπότ δηλαδή με εξ' ολοκλήρου δική του κρίση και βούληση, θα υλοποιηθεί μόνο όταν καταφέρουμε να απαντήσουμε τα παραπάνω ηθικά διλήμματα. Μέχρι τότε όμως, η ύπαρξη ανθρωποειδών ρομπότ μοιάζει περισσότερο με σενάριο επιστημονικής φαντασίας παρά με μια υλοποιήσιμη τεχνολογική εφεύρεση. Πώς άλλωστε μπορεί ο ατελής άνθρωπος, να δημιουργήσει κάτι το τέλει; Κι αν δεν είναι τέλει, πιθανόν να είναι καταστρεφικό για τον ίδιο τον δημιουργό τους...

Ναυρία Περικλέους Βέσι

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου Γ3α

Ένας influencer στο Υφυπουργείο Τουρισμού

Η συνέντευξη που ακολουθεί ήταν πραγματικά μία υπέροχη εμπειρία για μένα! Η όλη διαδικασία, από την έρευνα και δημοσίευση των εργασιών μέχρι τη συνέντευξη, που λόγω των ιδιόρρυθμων συνθηκών έγινε διαδικτυακά, ήταν μια απροσδόκητη περφόρμανς που εξεπλήρωσε με σοφολογιότητα.

Ο Matthew Zorres έχει πολλά να μας μοιραστεί: να οραματίζονται πάντα ένα καλύτερο μέλλον, να εκτιμάς τη γνώση, γιατί δεν είσαι καμιά αλλά ούτε καθιερίζεις σπάνια ή την παρτίδα σου. Το «μεταξύ αυτών», θα έλεγα που ακολουθεί μέσω αυτής της συνέντευξης, είναι πως για να χαράξεις κοινές τη δική του παρτίδα, πρέπει να αναζητήσεις έξι από τα κοινά και να έχει το θάρρος να το υποστηρίξεις.

Συνέντευξη: Λάρας Κωνσταντίνου

Πώς έχει επηρεάσει τη ζωή σας η ιδέα των influencers? Τι σας έχει προσφέρει?

Είμαι της γενιάς που έζησε την πρώτη οικονομική κρίση και παράλληλα μου δόθηκε η ευκαιρία να επεκταθώ στο Λαϊκό Δημόσιο Σχολείο κι έπειτα Global media and Communications. Μετά την αποφοίτησή μου, έκανα δουλειά πωλητή και εμπειρία στο χώρο μου, αναζητήθηκε να σκοπό δημοσιογράφου, λόγω της κρίσης της οικονομικής κρίσης. Προσπελάοντας να βρω τους ρυθμούς μου, δουλεύοντας σε ένα γραφείο, αναζητήθηκε πως δεν υπήρχε η αναζήτηση που θα ήθελα να υπάρχει. Πάσαγα με οικονομικά και ψυχικά, αλλά από αυτή την είσοδο διαμαρτυρήθηκε η ιδέα του The gentleman blogger, το οποίο τότε μετράει σχεδόν 20 χρόνια. Μέσω του blog έγινα influencer (and εκεί κέρδιζα άλλο πράγματι να γίνει...) η ζωή μου άλλαξε με την έννοια ότι μου δόθηκε μία ευκαιρία, που πιστεύω δεν θα είχα εάν ακολουθούσα μία «καταστάσι» επαγγελματία. Μία πάρα δυνατή εκπαίδευση την παρτίδα στον επαγγελματία μου τογάρη, που στη συνέχεια επέφερε πήρα πολλές νέες εμπειρίες, φίλους παγκόσμια, ταξίδια... όλα μοναδικά.

Όταν αποφασίσατε να ασχοληθείτε επαγγελματικά με τον χώρο περφόρμανς και του branding, είχατε γνώση των απαιτήσεων που σας αναζητούσαν και των πολιτισμικών υποκατηγοριών που φιλοξενεί αυτή η αγορά? Το branding και το marketing εφευρέθησαν από τον άνθρωπο, μου ήταν οικεία. Η επαφή με τη μόδα και την ψηφιακή τέχνη, επέδωκε στην παρτίδα και εθελούσια σπουδαστή. Νομίζω ήταν ένας συνδυασμός της δημιουργικότητας μου και των απαιτήσεων μου, που έφτιαξε όλο αυτό στο οποίο στηρίζομαι σήμερα.

Το Υφυπουργείο Τουρισμού από εκεί αναθέτει να αναπαροδοθεί το τουριστικό προφίλ της Κύπρου στο εξωτερικό. Μπορείτε να μας πείτε κάποιες ενέργειες οι οποίες σχεδιάζετε και με ποιοι φορείς θα συνεργαστείτε?

Πέραν να εκλεχθεί έρθω σε επαφή με το Υφυπουργείο Τουρισμού, Εργαζόμενος από το Λαϊκό, διακοσμήθηκε η ανάγκη να σκεφτώ προσφοράς στη χώρα την οποία μεγάλωσα. Που ήθελα να αλλάξω γνώ ο ίδιος, α ταξιδεύοντας να βοηθήσω να αλλάξει, κάτι που έβρισκα αρκετά βαρύνει και παραδοσιακά. Με την εμπειρία αυτών των δύο χρόνων και την ιδιαίτερη κριτική σε μία δημοσιογραφική χώρα στο θέμα του τουρισμού, θεωρώ και θεωρώ πως μπορώ να κάνω τη διαφορά. Το πρώτο project που έκανα πήραει ήταν στο αμφιθέατρο του Κιόριου και είχε ως βασικό όρισμα την επαφή μου με τουριστικούς φορείς, με σκοπό να τους δώσω νέες ιδέες και να δοώμε πως μπορούμε να υλοποιήσουμε στον τόπο μας. Έτσι τους προσκαλέσαμε σε μία επίσημη στρατηγική τραπεζία, με πλήρη διαφάνεια ιδεών, με σκοπό τον διάλογο μεταξύ όλων των φορέων - μέσων, οργανισμών, ξενοδοχείων. Διαπραγματεύαμε ακόμη και με τη Δημοτική Αρχή στην Κίτιο, όπου τα παιδιά μας έπαιζαν μουσική κατά τη όψη του ήλιου και ακολουθούσε μία παρουσίαση δική μου, όπου περιέλαβα ιδέες με σκοπό να επεκταώμε την αλληλεγγύη. Το δεύτερο στάδιο για αυτό τον χρόνο, είναι η δημιουργία μιας καμπάνιας για το τουριστικό προφίλ της Κύπρου, το οποίο εκλεχθήκαμε να αρχίσω να περφόρμα τον Μάιο-Ιούνιο.

Ποιο θεωρείτε το καλύτερο σημείο της Κύπρου, το οποίο ίσως τον κρατά χαμηλά στην κατάσταση σε σχέση με άλλες χώρες παρόμοιες?

Η Κύπρος έχει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα και έχει κατακτήσει την 3η θέση στις χώρες με το καλύτερο επίπεδο ζωής. Βελτιώθηκε λιανικά σε μία καλύτε θέση, χωρίς να το γνωρίζουμε και να το εκτιμούμε. Ο λόγος που κρατούμαστε πίσω στον παρτίδα τογάρη είναι γιατί δεν μας άρξουν οι αλλαγές. Αν και θεωρούμε πως αυτοί μας προσδοκώμε, δεν εργαζόμαστε συστηματικά γι' αυτό και μάλιστα μαρτυρησιαστικά ταξιδεύουμε 4,11 εκατομμύρια μας εισαγωγών. Ένα παράδειγμα αναφοράς της αφοσίωσης, της μοναδικότητας και του σεμνότητας στον τόπο μας είναι η Πλατεία Ζώου Χανιά στη Λακαμνία, η οποία είναι ένα μοναδικό αρχιτεκτονικό έργο από την παγκόσμια φήμη αρχιτεκτονική. Είναι ένα αρχιτεκτονικό, για το οποίο άνθρωποι θα ταξιδεύουν από όλο τον κόσμο για να θαυμάσουν. Παρόλα αυτά, εμείς οι Κύπριοι δεν το έχουμε αναγνωρίσει και ούτε το χαυρόμαστο, επειδή -όπως είναι προγεγομμένο- είναι ένα κοινότυπο παράδειγμα. Νομίζω επίσης η δική μας καλλιέργεια, που δεν μας οφείλει να αναγνωρίσουμε, να θαυμάσουμε κάτι που έχουμε ή και επινοήσαμε από έμά. Από τη δική μου οπτική, ως μία Ευρωπαϊκή χώρα έχουμε τις ίδιες δυνατότητες - με άλλες χώρες - δημιουργίας μιας υπέροχης ταυτότητας, η οποία θα αποτελέσει ένα μέγιστο ιδεών, συναισθημάτων και σπαθών και θα καταφέρει εν τέλει να μας πείσει μερικοί - και αυτό είναι κάτι που δεν εκμεταλλευόμαστε. Ναι, χρειάζεται και η αφανολογία και το παραδοσιακό στυλ. Φαίνεται να το αποδοκώμε και να είμαστε διατεθειμένοι να προσαρμοστούμε.

Πιστεύετε πως οι επιχειρήσεις που βρίσκονται στη «ζώνη τουρισμού», στην προσπάθειά τους να επιτύχουν μερικούς από τους μεγάλους στόχους, συνεργάζονται με τρόπο που να αφαιρεί παρά να προσφέρει αξία στην Κύπρο? Οι απαιτήσεις είναι πολλές κι αυτό κυρίως λόγω της πανδημίας και της απαίτησης της σε αυτούς τους τομείς. Αυτό που εγώ βλέπω είναι η έλλειψη διαπαιρέσεως και χαρακτήρα στους τομείς τουρισμού. Ενώ υπήρχε το πρόβλημα στη πράξη να αλλάξουν, δεν υπήρχε η όρεξη για την πραγματοποίησή του. Οπότε οι φορείς του τουρισμού παρμένον στην ανακόλληση των ίδιων ιδεών και δεν προσδοκώμε να ανταποκριθώμε στα νέα στοιχεία που αναζητούν οι τουρίστες. Ευελκύω πως η πανδημία θα φέρει την αλλαγή. Επειδή και των ιδιόρρυθμων συνθηκών, βλέπω πως τώρα κάτι άρξουν να αλλάζει σταδιακά.

Πιστεύετε ότι η αλληλεγγύη τουριστών με έθνους υπαλλέλλου/προσωπικά από Κυπρίους είναι ένας παράγοντας που αναφέρει τους τουρίστες από την επιλογή της Κύπρου ή συγκεκριμένων σιταχών για διακοπές/έξοδο?

Ναι, δεν θα το έλεγα αυτό. Ο χαρακτήρας της Κύπρου προβάλλεται από την αρχιτεκτονική, τη φήμη, τη μουσική, τη θέαση. Η ιδέα του «εργασιών μόνο Κύπρου», επειδή μόνον τη θέαση και αυτό θα επηρεάσει τον τουρισμό που περφόρμα δεν νομίζω να είναι κάτι που καθιερίζει τη συνολική εμπειρία. Το να εκπαιδεύουμε τους έθνους υπαλλέλλους που να αναλλέλλουσαν καλύτερης φήμης της δημοσιότητας διαδικτυακά και να τις μεταδίδουν στους τουρίστες κατά τη διάρκεια τους, είναι ένα υπέροχο πράγμα. Η εμπειρία όμως θα βρούμε στην κοιλιά, την παρτίδα μου και εκεί στην απόφαση/πρόβλεψη και διακρίσεις εργασιότητας.

Όλοι οι επιχειρηματίες αναζητούν την καλύτερη προσδοκία τους. Τι θα προσηύχον η επιχείρησή με επιθυμούν να αλλάξουν, για να προσδοκώμε καλύτερη τους αλλά και την Κύπρο ολόκληρη? Δεν θέλω να παρενοχλώ και να επισημάνω κανέναν, επειδή της πρωτοβουλίας μου για προβάλλει της σκέψης της Κύπρου μέσω των ιδιών μου, ούτε επισημάνω πως εάν ακολουθούσαν τις συμβουλές μου θα αναβαθμιζόταν άμεσα οι επιχειρήσεις. Υπάρχει το πρόβλημα και την πανδημία που η πράξη να γίνει, να αλλάξει. Η πανδημία έχει επιβάλλει τη διαφοροποίηση τόσο στον τρόπο που λειτουργεί μία επιχείρηση, όσο και στον τρόπο σκέψης και στο έδαφός του κώδη επικοινωνίας. Ο περισσότεροι τομείς και επιχειρήσεις έχουν μείνει πάλι σταθερά και στηρίζονται στην προέδοση του ίδιου προέδοσης της θέασης και του ήλιου. Κανένας τους δεν έχει διαφοροποιήσει τη κριτική, τη φήμη, τον τρόπο σκέψης τους και αυτό καθιστά τον τρόπο προσέγγισής τους με έλκυστα για τους θαυμάσιους και περφόρμα τους πωλητές.

Πώς έχει επηρεάσει τη σκέψη σας για προσδοκία τον τουριστικό προφίλ της Κύπρου η πανδημία? Η πανδημία, όπως δείχνουν όλες-πληθύνσεις, έχει επηρεάσει το σκεπτικό μου, αφού τα έχει βάλει σε αναμνηστικό. Κιότι, θα ήθελα να είχα έμα στην Κύπρο για την παρτίδα μου εκεί, κάτι το οποίο δεν είναι ορατό εξαιτίας της απαίτησης που θα πρέπει να γίνει. Ευελκύω ότι την Αρβίλο θα είναι ένα καλύτερο και θα μπορώ να ταξιδέψω. Είναι όμως δεν περφόρμα να ολοκληρώσει την ιδέα γιατί, όπως έχω είμαι στο Λαϊκό, ότι και άλλα μέλη της ομάδας (Παπαλάκης, φωτογραφιστής) βρίσκονται σε άλλες χώρες του αόριστου. Προσδοκώμε φυσικά οι διαδικτυακά επικοινωνία, αλλά έχουμε φίλους στο αμερικό που πρέπει να βρούμε από κοντά, να επικοινωνήσουμε και να οργανωθώμε και να βρούμε μέρος τον επόμενον του δεύτερου μέρους του σκεπτικού μου.

Εισαγωγή: ©MatthewZorres

Πολιτισμός εν καιρώ πανδημίας

Επική πανδημία και η ζωή μας αλλάζει ρυθμούς. Η καθημερινότητά μας διέπεται από νέους κανόνες και αρχές, που μεταβάλλουν ριζικά την πραγματικότητα που γνωρίζουμε μέχρι χτες. Νέα δεδομένα στην οικονομία, στην εκπαίδευση και στον πολιτισμό. Γι' αυτά τα νέα δεδομένα μοιραστήκαμε τις ανησυχίες μας και συνομιλήσαμε με ανθρώπους από τον χώρο του πολιτισμού, όπως την αγαπημένη ηθοποιό, κυρία Χριστίνα Παυλίδου και τον καταξιωμένο εικαστικό, κύριο Κώστα Νεοφυτίδη. Ευχαριστούμε θερμά και τους δύο για τον πολύτιμο χρόνο που μας δέχτησαν.

Συνεντεύξεις: Σαββίνα Μισιλή Β34

Χριστίνα Παυλίδου, ηθοποιός

Κυρία Παυλίδου, σας καλωσορίζουμε στην εφημερίδα Λεωνυφώνιτης. Τι σημαίνουν για εσάς οι έννοιες θέατρο και πολιτισμός; Αναπόσπαστο μέρος της ζωής μου, τρόπος έκφρασης, ανάγκη, επικοινωνία, καλλιέργεια, αλλά και πόνος και μάθος και δύσκολες στιγμές κάποιες φορές, αλλά και όμορφες, ταξίδι στο όνειρο, αίσθηση πληρότητας και αγάπης!

Πώς ο κορονοϊός σήμερα επηρεάζει τις θεατρικές παραγωγές και την επαγγελματική ζωή των ανθρώπων του θεάτρου στην Κύπρο;

Οι άνθρωποι του θεάτρου, αλλά και γενικότερα οι άνθρωποι των τεχνών έβρισκαν πληγεί όσο κανένας άλλος σήμερα λόγω της πανδημίας! Έκλεισαν οι θεατρικές αίθουσες, οι πρόβες σταμάτησαν, τα γυρίσματα διακόπηκαν για ένα διάστημα, οι θεατρικές σχολές-τα θεατρικά εργαστήρια επίσης αντιμετωπίστηκαν ως χώροι εστίασης και γενικά ό,τι έκει να κάνει με το επάγγελμα του ηθοποιού μπήκε για πολύ μεγάλο διάστημα στην κατάψυξη... αντιλαμβάνεστε πως τα εισοδήματα των ηθοποιών, σκηνοθετών, σκηνογράφων, μουσικών και όλων των επαγγελματιών, που ακετιζόνται με τη θεατρική πράξη μειώθηκαν στο ελάχιστο και σε πολλές περιπτώσεις υπήρξαν μηδενικά, για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Πώς αξιολογείτε τα μέτρα που ληφθηκαν για την οικονομική στήριξη των ανθρώπων του πολιτισμού; Πιστεύετε πως όντως συνέβαλαν στην ανακούφιση του καλλιτεχνικού κόσμου;

Η κυβέρνηση εξήγγειλε μέτρα στήριξης προς τους καλλιτέχνες, δίνοντάς τους κάποια εισοδήματα όσο διάστημα δεν υπάρχει τρόπος να εξασκήσουμε το επάγγελμα-λεπόργημά μας! Λυπάμαι, αλλά αυτό από μόνο του δεν είναι αρκετό! Χρειάζεται να δημιουργηθούν οι συνθήκες εκείνες για να μπορέσουν οι καλλιτέχνες να επιστρέψουν στην εργασία τους... Να δοθούν περισσότερα κίνητρα, ώστε να μπορούν οι θεατρικοί παραγωγοί να πληρώσουν να επαναλειτουργίσουν τις θεατρικές αίθουσες, κάτι που είναι εξαιρετικά δύσκολο και ζημιογόνο οικονομικά στο παρόν στάδιο, αφού τα μέτρα επηρεάζουν 50 άτομα σε κάθε περίπτωση, αριθμός απογοητευτικός, για να μπορέσει ένα θεατρικό σάβμα να επιβιώσει! Πολλά μπορούν να γίνουν, αρκεί να υπάρχει η διάθεση και ο σωστός προγραμματισμός από ανθρώπους που κατέκριν, όμως, το αντικείμενο, θεωρούν τον πολιτισμό πνευματική τροφή για όλους και όχι από άτομα που τον θεωρούν πολυτέλεια για λίγους.

Ασκοληθθήκατε με κάποια θεατρική δραστηριότητα μέσω του διαδικτύου όλα αυτά την περίοδο;

Επιτυχώς καταφέραμε εν μέσω πανδημίας να ολοκληρώσουμε τα γυρίσματα μιας πολύ σημαντικής παραγωγής στην Ελλάδα το καλοκαίρι που μας πέρασε! Επίσης, και στις δύο φάσεις του αναγκαστικού εγκλεισμού μας στην καραντίνα, συνέχισα τα μαθήματα με τους μαθητές του εργαστηρίου μου και τις πρόβες με ερασιτεχνική μου ομάδα σε διαδικτυακές συναντήσεις που επέφεραν καρπούς, αφού καταφέραμε τον περασμένο Ιούλιο να ανεβάσουμε και δύο παραστάσεις.

Πώς βλέπετε να εξελίσσεται η πολιτιστική δημιουργία εν αναμονή ενός νέου κύματος της πανδημίας;

Είχαμε μέσα από την καρδιά μου να ΜΗΝ υπάρξει άλλο κύμα, γιατί πραγματικά έκοιμε όλοι κοιραστεί πάρα πολύ! Δεν είναι μόνο θέμα του πολιτισμού, αλλά έχει επηρεάσει τις ζωές όλων και έχει φέρει σοβαρότατες επιπτώσεις στην καθημερινότητά μας αλλά και στην ψυχολογία μας!

Κώστας Νεοφυτίδης, εικαστικός

Κύριε Νεοφυτίδη, σας καλωσορίζουμε στην εφημερίδα Λεωνυφώνιτης. Τι σημαίνουν για εσάς οι έννοιες τέχνη και πολιτισμός;

Εν συντομία και απλά θα έλεγα ότι η ελεύθερη δημιουργική έκφραση των συναισθημάτων, των ιδεών και του οράματος του κάθε ανθρώπου αποτελούν τέχνη και μαζί με τα πνευματικά και τα τεχνικά επιτεύγματα των ανθρώπων της κάθε χώρας δημιουργούν τον πολιτισμό της.

Πώς ο κορονοϊός σήμερα επηρεάζει την εικαστική δημιουργία και την επαγγελματική ζωή των καλλιτεχνών στην Κύπρο;

Διαχρονικά οι τέχνες στις δύσκολες εποχές ανθούν, έτσι και σήμερα η δυσκολία θα πρέπει να μετατραπεί σε ευκαιρία για νέα ξεκινήματα, νέες ιδέες που μπορεί να μην αποδώσουν άμεσα αποτελέσματα, αλλά δημιουργούν θεμέλια για ένα καλύτερο αύριο και ομορφότερες στιγμές, που είναι και το ζητούμενο της ζωής μας.

Πώς αξιολογείτε τα μέτρα που ληφθηκαν για την οικονομική στήριξη των ανθρώπων του πολιτισμού;

Πιστεύω πως όντως συνέβαλαν στην ανακούφιση του καλλιτεχνικού κόσμου;

Κανένα οικονομικό μέτρο που δίνεται σε δύσκολες στιγμές δεν είναι επαρκές για στήριξη ανθρώπων, που οι συνθήκες δεν τους επιτρέπουν να εργαστούν...

Ασκοληθθήκατε με κάποια έκθεση ζωγραφικής μέσω του διαδικτύου ή και σε κάποια γκαλερί όλα αυτά την περίοδο;

Η συγκεκριμένη περίοδος αξιοποιείται ως η ιδανική για να γίνουν όλα εκείνα που η καθημερινότητα και η πίεση της προ κορονοϊού εποχής δεν επέτρεπαν να πραγματοποιηθούν π.χ. η καλύτερη οργάνωση της ιστοσελίδας με σπώτερο σκοπό την προώθηση της δουλειάς μου, η επανορθοθέτηση του ποιος είμαι και τι σπουδαίο, ενδυναμώνοντας την προσπαθειά μου για παρουσία στο εξωτερικό μέσω του Ίντερνετ. Όπως κάθε χρόνο, πριν την περίοδο των Χριστουγέννων, παρουσίασα στο κοινό μου και φέτος, πιο ιδιωτικά μέσω προκαθορισμένης συνέντευξης, τη νέα μου δουλειά από την οποία μπορεί να μην υπήρξαν μεγάλα και άμεσα οικονομικά αποτελέσματα, αλλά όλα προκάλεσαν ένα βήμα παρακάτω, χωρίς να έχει δημιουργηθεί η όποια στοασμάτεια.

Πώς βλέπετε να εξελίσσεται η πολιτιστική δημιουργία εν αναμονή ενός νέου κύματος της πανδημίας;

Σημαντικότερο είναι να εστιάζουμε στο παρόν, χωρίς μεγάλους προγραμματισμούς που φοροούν το μέλλον και δημιουργούν ανασφάλεια και ανησυχία. Προσωπικά θα επιμένω στη συνεχή αποσκόληση του μυαλού με ευχάριστα και δημιουργικά πράγματα μέχρι να περάσει η πανδημία. Όλοι οι ωφείς άνθρωποι μπορούν να είναι δημιουργικοί και αυτός πιστεύω είναι ο τρόπος να μπορεί ο καθένας από εμάς να ανοίξει τον δικό του δρόμο, χωρίς να εγκλωβίζεται στις δυσκολίες, που προκύπτουν από την ίδια τη ζωή.

Βουλευτικές εκλογές 2021

Η ψήφος είναι δύναμη και η νεολαία καλείται να ασκήσει το εκλογικό της δικαίωμα, να χρησιμοποιήσει δηλαδή τη δύναμή της, στις επερχόμενες Βουλευτικές Εκλογές. Ο κίνδυνος μεγάλου ποσοστού απαθής είναι και πάλι ορατός... προσεγγίσαμε, λοιπόν, τα κοινοβουλευτικά κόμματα και τους νεαρούς εκπροσώπους τους και τους προκαλέσαμε να κερδίσουν την ψήφο μας!

Συνεντεύξεις: Λουίζα Βασιλακοπούλου, Βικτωρίας Καζαμίας και Μόνικα Κόζο Αζί, Δήμητρα Παφίου Γ31

Ποιοι είναι οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους αποφασίσατε να θέσετε υποψηφιότητα για τις Βουλευτικές εκλογές του Μαΐου;

Ορέστης Μάτσας, ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ

Ο κύριος λόγος είναι πως, ως πολίτης της χώρας μας, ενασχομαι πολύ, τόσο από πράγματα που γίνονται και είναι απογοητευτικά, όσο και από πράγματα που δεν γίνονται και είναι προφανή. Προσδοκώ να προσθέσω κι εγώ σε μια συλλογική προσπάθεια που επιτελείται, ώστε πράγματα που οφείλουν να συζητούνται σε ένα σύγχρονο και ευρωπαϊκό κράτος, να τεθούν επί τελευταιου στον δημόσιο διάλογο.

Σε όσα γίνονται με ενασχει η διαφθορά και διαπλοκή υψηλά ιστάμενων πολιτικών προσώπων, το συμπέρασμα σε ανεξάρτητες αρχές ελέγχου από την εξουσία, σκόνηλα να θαβονται, η αξιοπρέπεια της χώρας μας να εξεταλείζεται διεθνώς. Ενώ τα προφανή που δεν γίνονται είναι η ισορροποίηση των βεσμών, η προτεραιότητα του περιβάλλοντος και της υγείας μας έναντι του ιδιωτικού κέρδους, η χρηματοδότηση της έρευνας και της καινοτομίας στη χώρα μας, η στέγηση και το υψηλό κόστος ζωής, τα εργασιακά δικαιώματα.

Η απόφαση να κατέβω δεν ήταν εύκολη. Αναγνωρίζω ότι άλλο είναι να συμμετέχω ως ενεργός πολίτης σε θέματα της πόλης και της επαρχίας σου, καθορίζοντας παραλίες και φυτεύοντας δέντρα, κι άλλο να επιχειρείς να κερδίσεις μια έδρα στη Βουλή.

Για εμένα, βέβαια, η πολιτική διαδικασία περιλαμβάνει όλα αυτά τα στάδια: από την οργάνωση των πολιτών σε ομάδες της γειτονιάς, της πόλης, της επαρχίας και τη δραστηριοποίησή τους, έως τη νομοθέτηση. Οι αποφάσεις πρέπει να εμπνέονται και να ξεκινούν από κάτω προς τα πάνω. Από την κοινωνία των πολιτών, προς τη νομοθετική εξουσία.

Γιάννης Λαζάρου, ΔΗΚΟ

Η εμπλοκή μου στα κοινά κατά τα τελευταία 5 χρόνια είναι ολοένα και πιο έντονη. Εξελέγη Γενικός Αντιπρόσωπος της ΟΕΑΜΕΚ με τη Δημοκρατική Κίνηση (Δη.Κι.) Λευκωσίας και φέτος τον Σεπτέμβριο επανεξελέγη για δεύτερη θητεία. Επίσης, μέσω της Επαρχιακής Επιτροπής του Δημοκρατικού Κόμματος στο όποιο είμαι μέλος, ανήκω πλέον και στην Επιτροπή Παιδείας με σημαντική συνεισφορά στις συζητήσεις για τα κοινά θέματα του χώρου της παιδείας. Η εμπλοκή μου στα πολιτιστικά δρώμενα και τις κοινωνικές δράσεις είναι πολύπλευρη και αρκετά σημαντική.

Με δική μου πρωτοβουλία οργανώνονται δράσεις

ευαισθητοποίησης του κοινού για διάφορα θέματα, όπως: Οδική Συνείδηση, Υγεία, Πολιτισμός, Ευρώπη. Η εκλογή μου ως βουλευτής στην Κυπριακή Βουλή θα μου δώσει ακόμη πιο μεγάλο θάρρος, για να προωθήσω δράσεις και καινοτόμες ιδέες και λύσεις στους πιο πάνω τομείς.

Ρένα Γιαβάση, ΕΔΕΚ - ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ

Αντιδραση, είναι ο πρώτος λόγος. Σε αυτή την περίοδο, με όλα αυτά τα στιμωτικά γεγονότα που συμβαίνουν στον τόπο μας, με όλα αυτά την απογοήτευση που διέπει τη ζωή μας, αισθάνομαι ότι οφείλω να αντιδρώ. Να αναδρώσω, γιατί πιστεύω ακράδαντα ότι αξίζουμε πολλά, φτάνει να το πιστέψουμε και να το παλέψουμε. Αλλά, για να επιτευχθεί αυτό, οφείλουμε όλοι, ο καθένας από το δικό του μετρητό, να βοηθήσουμε σε αυτό τον αγώνα. Και ο ρόλος της Βουλής είναι πολύ σημαντικός, για να πετύχουμε μια καλύτερη ποιότητα ζωής και ένα αξιοπρεπές αύριο για την Κύπρο μας.

Διεκδίκηση είναι ο δεύτερος λόγος. Διεκδικώ για το παιδί μας μια καλύτερη παιδεία. Ένα δημόσιο, σύγχρονο, ολοήμερο σχολείο που να δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλες και όλους. Μια Παιδεία που να πλάθει ανθρώπους ολοκληρωμένους, με αλληλοσεβασμό και ενουαισθηση, με πάνω από όλα ευτυχισημένους. Διεκδικώ ίσα δικαιώματα για τις γυναίκες και αρμονική συνεργασία των δύο φύλων. Να ενεργοποιηθούν οι μηχανισμοί εκείνοι που να αποτρέπουν τις γυναικοκτονίες, τους βιαιοημους, την ενδοοικογενειακή βία. Διεκδικώ για ένα πραγματικό κράτος Πρόνοιας που να στηρίζει, να ενθαρρύνει και να δίνει ευκαιρίες σε όσες και όσους δεν στάθηκαν τυχεροί σε αυτή τη ζωή. Διεκδικώ οι νέοι μας να ευημερούν στον τόπο τους. Διεκδικώ για μια Βουλή χωρίς διαφθορά, χωρίς εξαρτήσεις, χωρίς μικροπολιτικές. Διεκδικώ γιατί αξίζουμε.

Ξένια Κωνσταντινίου, ΔΗΣΥ

Οι κυριότεροι λόγοι θαρρώ ότι είναι, πρώτον επειδή επιθυμώ να συμμετέχω στη λήψη των πολιτικών και νομοθετικών αποφάσεων, που αφορούν και επηρεάζουν τη ζωή μας και δεύτερο επειδή πιστεύω ότι μέσα από την πολιτική, ιδιαίτερα εμείς οι νέοι βουλευτές και βουλευτρίες, μπορούμε να βοηθήσουμε ουσιαστικά

για τη δημιουργία μίας κοινωνίας πιο δημοκρατικής και πιο σύγχρονης.

Λεόντιος Φιλοθέου, ΑΚΕΛ

Ο πρώτος λόγος είναι γιατί είναι μια πρόκληση να μετατρέψω τα πιστεύω μου, αυτά που με ενασχούν, τις σκέψεις μου, αυτά για τα οποία γράφω, σε πράξεις. Σκέψεις για τον τόπο μας, για εσάς τη νέα γενιά, για την παιδεία, για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την εξάλειψη των διακρίσεων. Αυτό θέλω να κάνω πράξεις. Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί έχω μάθει στη ζωή μου να είμαι παρών. Και να δίνω τις μάχες από μέσα. Η Βουλή είναι ο κατ' εξοκλήν χώρος της δημοκρατίας, όπου μπορεί κάποιος να δώσει τις δικές του μάχες. Και θέλω να δώσω κι εγώ τη μάχη, για να βελτιώσουμε τα πράγματα στον τόπο μας.

Βαλέριος Δονηλιδής, ΑΑΗΛΕΠΤΥΗ

Τα τελευταία 22 χρόνια ζω με την οικογένειά μου στην Κύπρο, την ομορφότερη χώρα του κόσμου, όπου γεννήθηκα και μεγαλώνουν τα 2 παιδιά μου. Ως ενεργός πολίτης, συμμετέχω σε αυτές τις εκλογές για διαφόρους λόγους, μεταξύ των οποίων, ο σημαντικότερος για μένα, είναι η αγάπη για τον τόπο. Αυτή με ώθει να παλέψω για το δικαίωμα της πατρίδας μου. Παρόλο που εγώ δεν γεννήθηκα και ούτε μεγάλωσα στην Κύπρο, το μεγαλείο της πατρίδας μας είναι το εξής: δίνει τη δυνατότητα σε αξιόλογα πρόσωπα να διαπρέψουν (πν και μετά δυσκολίας!). Αν τη δυναμώσουμε ακόμα λίγο, θα μπορούσαν τα παιδιά μας να μεγαλοουργήσουν, χωρίς να έχουν την ανάγκη από οποιοδήποτε «μέσων». Αυτό θέλω να πετύχω ως βουλευτής, στο μέτρο του δυνατού. Να έχουν τα παιδιά μας δικαίως ευκαιρίες, ανεξαρτήτως της κοινωνικής τους προέλευσης. Αυτή είναι η φιλοδοξία μου. Να αφήσω καλό όνομα στην ιστορία αυτού του τόπου. Δεν είναι δύσκολο να πετύχει αυτό το εγχείρημα. Αρκεί ο κάθε βουλευτής να λειτουργεί για την υστεροφημία του, για να μπορούν τα παιδιά του να είναι περήφανα! Έτσι με μεγάλωσε ο δικός μου πατέρας, τέτοιο παράδειγμα θέλω να είμαι για τα παιδιά μου. Επομένως, οι δύο κύριοι λόγοι που με ώθησαν να κατέβω υποψήφιος είναι η αγάπη προς την Κύπρο μας και το πείσμα μιας κοινωνίας, όπου οι νέοι μας θα απολαμβάνουν δικαίως ευκαιρίες, ανεξαρτήτως της κοινωνικής τους προέλευσης.

Οι νέοι πολλές φορές εκφράζονται με απογοήτευση και αγανάκτηση για την πολιτική ηγεσία και τις ξεπερασμένες πολιτικές της και γι' αυτό απέχουν από την εκλογική διαδικασία.

Ποια είναι η προσωπική σας θέση και με ποιον τρόπο θα πείσατε τους νέους να προσέλθουν στις κάλπες;

Ορ. Μάτσας

Κατανοώ σε μεγάλο βαθμό την οδισσεία των νέων και την εκλαμβάνω ως αποτυχία του συστήματος, να ακούσει, να κατανοήσει και να κάνει πράξεις για τους νέους. Κρίνοντας και από τον εαυτό μου, καθώς δεν έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ήμουν μαθητής, αποδίδω την απογοήτευση στην ασυνέπεια που υπάρχει μεταξύ των όσων, ως μαθητές, διασκόμισα στα σχολεία και των όσων, τελικά, συμβαίνουν στην πραγματικότητα. Η ασυνέπεια αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι «έξω απ' τα βιβλία», στην πραγματική ζωή, παρεμβάλλεται το κέρδος, τα συμφέροντα και άλλοι παράγοντες που εμποδίζουν την πολιτική και την κοινωνία να λειτουργεί αρμονικά. Στόχος μου είναι να πείσω τους νέους, πως προσωπικά, δεν με αφορούν και ούτε με επηρεάζουν αυτοί οι παράγοντες. Ονειρεύομαι και αγωνίζομαι για μια κοινωνία ιδανική, απαλλαγμένη από κάθε είδους ιδιαιτελία.

Γ. Λαζάρου

Ειδικά σ' αυτές τις εκλογές, το έργο μας να πείσουμε τους νέους να συζητήσουν θέματα της καθημερινότητας, προβλήματα που τους απασχολούν, να εγγραφούν στους καταλόγους και να ψηφίσουν είναι (όλων παραδόξω)

πιο εύκολο. Τα όσα συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό: φαινόμενα διαφθοράς, οικονομική κρίση, το κυπριακό πρόβλημα σε τέλμα, η απαξίωση των πολιτικών και γενικά της πολιτικής, έχουν αναγκάσει τους νέους μας να προβληματιστούν, να συζητήσουν με φίλους, συμμαθητές, γονείς αλλά και με μας, τους καθηγητές τους, τα διάφορα θέματα της επικαιρότητας και να θέλουν να ενεργοποιηθούν. Μας ζητούν οι ίδιοι να τους εμπλέξουμε σε ομάδες συζήτησης, να εγγραφούν στους καταλόγους και να ψηφίσουν, αφού πλέον θέλουν η φωνή τους να ακουστεί, να ληφθεί υπόψη μέσω του υποψηφίου που τους εκφράζει περισσότερο και θα τους αντιπροσωπεύσει με τον καλύτερο και πιο παραγωγικό τρόπο στη Βουλή.

Ρ. Γιαβάση

Απογοήτευση και αγανάκτηση αισθάνομαι έντονα και εγώ. Αλλά αυτά τα συναισθήματα με ώθησαν στην ουσία να μετέβω ως υποψήφια στις βουλευτικές εκλογές. Δεν μπορώ να αισθάνομαι αυτό τον θυμό και να κάθομαι με σιωπημένο τα χέρια. Για αυτό και καλώ τους νέους να αντιληφθούν ότι αν πραγματικά επιθυμούν αλλαγή, αν πραγματικά νοιάζονται για αυτό τον τόπο, πρέπει να αφήσουν τη μοιραολατρία και να πάνε να ψηφίσουν.

Υπάρχουν δεκάδες υποψήφιες βουλευτρίες και βουλευτές. Είμαι σίγουρη ότι μπορούν να βρουν έστω και μια ή έναν που πιστεύουν ότι είναι αξία/ος και ικανή/ος. Μην αφήσετε τους άλλους να καθορίζουν το δικό σας μέλλον.

Ξ. Κωνσταντινίου

Ακριβώς για να αλλάξουν όλα αυτά που τους θυμίζουν. Επειδή μόνο εδν οι νέες και οι νέοι προσέλθουν και ψηφίσουν, θα συνυπολογιστεί η δική τους γνώμη. Η σιωπή σίγουρα δεν πρόκειται να αλλάξει κάτι. Η συμμεταχή όμως, από την άλλη, μπορεί να αλλάξει τα πράγματα, να δώσει ώθηση σε νέους πολιτικούς, νέες πρακτικές και μία νέα πολιτική κουλτούρα, που να διέπεται από διαφάνεια, εντιμότητα και επάρκεια. Από δικές μας πλευράς, θεωρώ ότι έχουμε την ευθύνη να αποτελούμε υπή πολιτικά πρότυπα. Να είμαστε οι ίδιοι έντιμοι, καθαροί και συγκροτημένοι και να αποφύγουμε να γίνουμε οι ίδιοι πολιτικοί δεινόσαυροι. Οφείλουμε να δώσουμε χώρο και χρόνο στους νέους και να έχουμε πάντοτε κατά νου ότι ο σιωπητός πολιτικός είναι αυτός που σκέφτεται τις επόμενες γενεές αντί τις επόμενες εκλογές. Γι' αυτό οι νέοι πρέπει πάντοτε να είναι στο επίκεντρο της δράσης μας.

Α. Φιλοθέου

Ο Μπέρτολτ Μπρεκτ, ένας σπουδαίος Γερμανός συγγραφέας είχε πει ότι «Αυτοί που είναι εναντίον της πολιτικής είναι υπέρ της πολιτικής που τους επιβάλλεται». Και ήταν απόλυτα σωστός. Γι' αυτό κι εσείς οι πιο νέοι, δεν πρέπει να ανέχεστε κανένα να σας επιβάλλει οτιδήποτε.

Η αποχή είναι εκθρόνος της Δημοκρατίας, είναι εκθρόνος της ανανέωσης και της αλλαγής. Καταλαβαίνω απόλυτα την απογοήτευση και την αγανάκτηση των νέων, αλλά ακριβώς εδώ είναι που η Δημοκρατία δίνει διέξοδο: τις εκλογές και την ψήφο, που κερδήθηκε με αγώνες, πολλές φορές και με αίμα. Άρα, ο κάθε νέος με την ψήφο του μπορεί να επιλέξει, να αλλάξει και να βελτιώσει αυτό που θέλει. Η ψήφος είναι δύναμη, είναι φωνή. Τώρα, για να πείσουμε τους νέους να έρθουν στις κάλπες, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να τους βρούμε και να τους ακούσουμε. Όχι να τους μιλήσουμε, αλλά να τους ακούσουμε. Πρώτα να τους βρούμε, εκεί που σικνάζουν, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και όπου αλλού μπορούμε. Κι αφού τους βρούμε, να ακούσουμε τις ανησυχίες, τις σκέψεις και τους προβληματισμούς τους και να προσπαθήσουμε να βρούμε λύσεις σε αυτά που τους απασχολούν. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να σας πείσουμε να μας εμπιστευτείτε και να προσέβθετε στις κάλπες.

Β. Δανιηλίδης

Η αγανάκτηση πολλών νέων - και όχι μόνο - για τις άστοχες πολιτικές του παρελθόντος και τη χρησιμοποίηση της πολιτικής ως μέσο αθέμιτου πλουτισμού είναι σίγουρα δικαιολογημένη. Οι ως τώρα επιδόσεις των πολιτικών κομμάτων έχουν δημιουργήσει μια αβέβαιη πραγματικότητα που καταστρέφει τα όνειρα και τις ελπίδες τους και προσβάλλει τη νοημοσύνη τους. Όμως, η αποχή από τις εκλογές και η άσκηση κριτικής στα πλαίσια της παρέας μας, δεν αποτελούν ούτε θέση ούτε λύση. Και αντίθετα απ' ό,τι έχουν στο μυαλό τους ορισμένοι, αυτό ίσα-ίσα, είναι ένας εγγυημένος τρόπος ΝΑ ΜΗΝ αλλάξει ποτέ αυτή η κατάσταση, που πληγώνει όλους μας. Νομίζω ότι εκείνο που θα πείσει τους νέους είναι το ορθό παράδειγμα και η αξιοπιστία. Το ορθό παράδειγμα δεν μπορεί να δοθεί αλλιώς, παρά με την ενεργό συμμετοχή όλο και περισσότερων αφορατών πολιτών στο κοινό. Με ένταξη και όχι ιδιότυπη κίνηση, με ξεκάθαρους πολιτικές θέσεις, τις οποίες ο κάθε εκλεγμένος θα τις εφαρμόζει χωρίς εκπτώσεις και «τρογγυλέματα». Απ' την άλλη, την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος εγγυάται η παραδειγματική απόδοση ευθυνών σε όποιον χρησιμοποιεί το αξίωμα αυτό για το προσωπικό του όφελος ή εκείνο των φίλων του ή που σπαταλά εν γένει το δημόσιο χρήμα. Αυτοί οι δυο άξονες αποτελούν και το υπόβαθρο της δικής μου προσπάθειας.

Οι μαθητές Λυκείου βιώνουμε έντονα την πίεση από το Εκπαιδευτικό Σύστημα το οποίο είναι εξετασιοκεντρικό και νιώθουμε ότι στόχο έχει μόνο την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων με εργαλειώδη και χρηστική σημασία, χωρίς να ενδιαφέρεται για την ψυχολογική ανάπτυξη των νέων. Ποια η άποψή σας για αυτό και ποια δύο προβλήματα του εκπαιδευτικού μας συστήματος πιστεύετε είναι αυτά που πρέπει άμεσα να λυθούν;

Ο. Μάτσας

Συμφωνώ απόλυτα και ήταν κάτι το οποίο απασχόλησε κι εμένα ως μαθητή. Δεν υποβαθμίζω τη γνώση και τη μόρφωση. Αντιθέτως, τις θεωρώ πολύ καλά εργαλεία, προκειμένου, να μπορούν οι μαθητές/ριες, ολοκληρώνοντας το σχολείο, να ακολουθήσουν τον δρόμο που επιθυμούν βασισμένοι σε γερά γνωσολογικά θεμέλια. Θεωρώ, όμως, ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός. Δυστυχώς, το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα προωθεί μόνο τη γνωσολογική εξέλιξη των μαθητών/ριών, παραγκωνίζοντας άλλα σημαντικά είδη ατομικής πρόοδου, που αφορούν τα таланτά, τις δυνατότητες ή τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του καθενός. Ο κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός και ξεχωριστός. Έχει διαφορετική προσέγγιση, διαφορετική αντίληψη, διαφορετικές ανάγκες. Ρόλος του σχολείου πρέπει να είναι όχι μόνο να αναδειχθεί, αλλά και να αναπτύξει αυτή τη διαφορετικότητα του καθενός. Κάτι που φυσικά δεν συμβαίνει στο σημερινό οριζόντιο σύστημα εκμάθησης και αξιολόγησης του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Το ένα πρόβλημα που θα έπρεπε οπωσδήποτε να επιλυθεί είναι το σύστημα των πολλαπλών εξετάσεων και διαγωνισμάτων, περιλαμβανομένης της βαθμολογικής τους. Το άλλο είναι ο θεσμός του επαγγελματικού προσανατολισμού, που αν και καθοριστικής σημασίας, θεωρώ ότι επιτελεί τον ρόλο του διεκπεραιωτικού και όχι ουσιαστικού.

Γ. Λαζάρου

Είναι αλήθεια ότι το Εκπαιδευτικό Σύστημα μας είναι αρκετά εξετασιοκεντρικό και κυρίως έχει στόχο τη στεγνή και μονοδιάστατη απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων με εργαλειώδη και χρηστική σημασία. Η ψυχολογική ανάπτυξη των νέων πρέπει να ενδυναμωθεί από το Υπουργείο μέσω ριζικών αλλαγών στο διδακτικό πρόγραμμα, με εισαγωγή δράσεων, ομάδων σκέψης και συζητήσεων διαφόρων θεμάτων που απασχολούν τους νέους. Ένας δεκαοκτάχρονος μαθητής που αποφοίτα από την Γ' Λυκείου πρέπει να κουβαλά αρκετές γνώσεις στα αντικείμενα/μθήματα που εξειδικεύτηκε αλλά και μια ψυχική ωριμότητα και ολοκληρωμένη θεώρηση των θεμάτων που μας αφορούν ως κοινωνία. Να είναι έτοιμος ψυχολογικά ακόμη και σε επίκαιρα θέματα, όπως τρόπους αντιμετώπισης πριν και μετά από μια σεξουαλική παρενόχληση. Η εισαγωγή οργανωμένων συζητήσεων πάνω σε πολιτικά θέματα στο σχολείο είναι ακόμη μια πρότασή μου, και δεν εννοώ συζητήσεις περί κομμάτων ή πολιτικής με τη σκληρή έννοια. Πολιτική εξ' άλλου είναι τα θέματα που μας αφορούν όλους, τα

κοινά, τα ανθρωπιστικά, ιδέες και λύσεις που κάνουν τη διαβίωσή μας ως κοινωνικό σύνολο πιο εύκολη και ανθρώπινη.

Ρ. Παβόνας

Δυστυχώς, αυτή τη στιγμή έχουμε ένα πεπαλαιωμένο σύστημα εκπαίδευσης. Άρα το εκπαιδευτικό μας σύστημα χρειάζεται εκ βάθρων αλλαγή. Θέλουμε ένα σχολείο που πρώτιστο στόχο θα έχει τη δημιουργία ολοκληρωμένων και ευτυχημένων ανθρώπων μέσα στη δημόσια παιδεία. Ένα σχολείο που να ανταποκρίνεται στα σύγχρονα δεδομένα και προκλήσεις. Στόχος, κατά την άποψή μου, είναι να έχουμε ένα δημόσιο ολοήμερο σχολείο για όλους, το οποίο δεν θα εέρνει τα παιδιά μας, κλωβό από κούρσο από το πρωί μέχρι το βράδυ, σε ένα σωρό φροντιστήρια (παράνομα και μη) για να καλύψουν την ύλη των εξετάσεων. Ένα σύστημα που δεν θα αναγκάζει γονείς και κηδεμόνες να πλένουν οικονομικά, για να πληρώσουν την παραπαιδεία. Ένα σύγχρονο σχολείο που να αναπτύσσει δεξιότητες, να καλλιεργεί την κουλτούρα της έρευνας, την κριτική σκέψη κι όχι την πασαγaglia. Η εκπαίδευσή μας πρέπει να στοχεύει στην απόκτηση δεξιοτήτων και ικανοτήτων, για να μπορούν οι νέοι να ανταποκριθούν στις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας.

Ξ. Κωνσταντίνου

Θεωρώ ότι στόχος της εκπαίδευσης πρέπει να είναι η αριστεία, τόσο από άποψη γνώσεων αλλά και ανάπτυξης δεξιοτήτων μέσα σε ένα δημοκρατικό εκπαιδευτικό περιβάλλον. Εκείνο, όμως, το οποίο διαπιστώνω είναι ότι δυστυχώς είναι τόσο πολλή η ύλη που έχουν επιφορτιστεί εκπαιδευτικοί και μαθητές, που δεν απομένει ουσιαστικός χρόνος για οτιδήποτε άλλο. Πολλές είναι επίσης οι χρονικές ώρες σε άλλα τυπικά θέματα και δραστηριότητες και... προς θεού δεν αναφέρω στις εκδρομές, για να μην παρεξηγηθεί! Είμαι της άποψης ότι το σύστημα χρειάζεται αναδόμηση και αποφόρτιση. Οι εξετάσεις πρέπει να είναι ένα εργαλείο αξιολόγησης και κυρίως ένα εργαλείο αυτοβελτίωσης. Πέραν αυτού, προέχει οι μαθητές μας να είναι σε ένα ακολού περιβάλλον που να τους ενδυναμώνει και να τους ετοιμάζει και για την αγορά εργασίας αλλά και για την κοινωνία την ίδια.

Α. Φιλοθέου

Στην παιδεία, στο εκπαιδευτικό σύστημα, πρέπει να τα αλλάξουμε όλα! Αυτή είναι η άποψή μου. Χρειζόμαστε ένα γερό restart. Να τα πάρουμε όλα από την αρχή. Να χτίσουμε ένα εκπαιδευτικό σύστημα όχι απλά του 2021,

αλλά του 2030, 40 και βόλε. Με το βλέμμα στο μέλλον, στην εξέλιξη, στην τεχνολογία, στην έρευνα, στις επιστήμες, στην προστασία του περιβάλλοντος. Με σύγχρονες υποδομές και εργαλεία μάθησης. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα βγάζει στην κοινωνία σωστούς ανθρώπους, που θα δίνουν μάχες για το ανθρώπινα δικαιώματα, που θα είναι εναντίον των διακρίσεων. Ένα σύστημα που θα σας μάθει να αμφισβητείτε τα πάντα, εμάς, τους δασκάλους σας. Γιατί η αμφισβήτηση είναι η κινητήρια δύναμη της εξέλιξης. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα κομμένο και ραμμένο στις ανάγκες των νέων, εσάς.

Β. Δανιηλίδης

Ο θεσμός των εξετάσεων δεν είναι από μόνος του αρνητικός, εάν το εκπαιδευτικό σύστημα τον χρησιμοποιεί ως εργαλείο και όχι αυτοσκοπό. Διότι, αρχικά ο ρόλος της αξιολόγησης στη διάρκεια της χρονιάς είναι να βοηθά στη διάγνωση του επιπέδου γνώσεων του κάθε μαθητή. Δεν πρέπει όμως να σταματάει εκεί, αλλά να βάση τα αποτελέσματα να έχει κατόπιν την ευκαιρία - αλλά και την υποχρέωση - ο εκπαιδευτικός να προσαρμόσει τη διδασκαλία του στις ανάγκες του μαθητή. Να ενισχύσει τακτικά κενά και αδυναμίες και να συστήσει την κατάλληλη μελέτη και ενισχυτική διδασκαλία. Επομένως, για να μην υπάρχει η πίεση προς όλους τους μαθητές ανεξαιρέτως, πρέπει το εκπαιδευτικό σύστημα να αποκτήσει την ευελιξία να εξετασθεί στις ικανότητες του κάθε μαθητή και όχι το αντίστροφο.

Όσον αφορά στις τελικές εξετάσεις (για το απολυτήριο Λυκείου), αυτές αποτελούν μια αναγκαιότητα σε κάθε επίπεδο που οι γνώσεις πρέπει να πιστοποιούνται, π.χ. όπως συμβαίνει με το δίπλωμα οδήγησης. Όπως επίσης αναγκαιότητα είναι να συνδέονται οι τελικές εξετάσεις με την εγγραφή στο πανεπιστήμιο, ώστε να έχουν προτεραιότητα αυτοί που προσπάθησαν περισσότερο, διότι δυνατότερες έχουν όλοι. Η ανάπτυξη της προσωπικότητας των μαθητών δεν είναι ασυμβίβαστη με ένα σωστό δομημένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα, το οποίο θα κατοπφέρει να πετύχει τη χρυσή τομή συνδυάζοντας και τα δύο. Επομένως, για μένα θεμελιώδες πρόβλημα είναι η μη εξεταστικότητα των σχολικών σπουδών, με τον τρόπο που έχει στηθεί το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Το δεύτερο πιο σημαντικό είναι οι ελλείψεις - όπου συμβαίνουν - σε έμφυτο δυναμικό και μέσα διδασκαλίας, οι οποίες κατά τη γνώμη μου πρέπει να συμπληρώνονται κατά προτεραιότητα.

Τέρενς Κουίκ

Ένας δημοσιογράφος, πολλές ιστορίες

Ο Τέρενς Κουίκ είναι από τους πιο γνωστούς Έλληνες δημοσιογράφους. Διακρίνεται για την καθαρότητα του λόγου του, την ευθύτητα και την ειλικρίνειά του. Με τη βοήθεια της καθηγήτριάς μας Δέσποινας Μνάσωνος, πραγματοποιήσαμε μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη, όπου μας μίλησε για φλέγοντα θέματα της επικαιρότητας, για τις εμπειρίες του, αλλά και για τις προοπτικές των νέων που αγωνίζονται να βρουν τον δρόμο τους στις αντίξοες συνθήκες που βιώνουμε σήμερα.

Συνέντευξη:

Νικόλας Μεταξάς Β34, Έλενα Μαρίνα Τζοζέου Α11

Κύριε Κουίκ, καλωσορίσατε διαδικτυακά στο σχολείο μας. Βοηθήστε μας να σας γνωρίσουμε λίγο, πείτε μας τρία επιθέτα που σας χαρακτηρίζουν. Ντόμιος, συναινετικός, αδιαπραγμάτευτος. Θα μπορούσα να πω και φιλικός, Ολυμπιακός!

Πώς έγινε η μετάβασή σας στην Κύπρο, μετά την πολυετή σταδιοδρομία σας στην Ελλάδα, τόσο στη δημοσιογραφία όσο και στην πολιτική;
Την Κύπρο την πρωτογνώρισα σε δύσκολες καταστάσεις. Το 1974 ήρθα ως απεσταλμένος της Ε.Ρ.Τ. και έζησα από πρώτο χέρι την καταστροφή, την προσφυγή, ήταν μια αιμορραγία, μια τραγωδία. Από εκεί και πέρα ερχόμουν πιο πολύ για τουρισμό. Αργότερα, με τον ΑΝΤ1 Κύπρου, ερχόμουν μια φορά τον μήνα, για μια σειρά συνεντεύξεων με τίτλο «Απόψεις με τον Τέρενς Κουίκ» και στη συνέχεια στην Ελλάδα και μία πρόταση εδώ στην Κύπρο, προτίμησα την Κύπρο, γιατί ήθελα να βρεθώ σ' ένα κλίμα πολύ καλύτερο.

Ποια είναι για σας η πιο σημαντική συνέντευξη της καριέρας σας;

Έχω πάρει συνέντευξη από δύο προέδρους των ΗΠΑ. Η συνέντευξη με τον George H.W. Bush (πατέρα) κράτησε 35 λεπτά, μια παγκόσμια αποκλειστικότητα. Όταν με πήραν τηλέφωνο και με ρώτησαν, εάν με ενδιαφέρει όταν έρθει στην Ελλάδα να του πάρω συνέντευξη, «τα έπεισα»... δεν είναι δυνατόν να με ρωτήσω εάν θέλω... λέω πλάκα θα μου κάνουν... Οπότε ξαναπήρα μετά από λίγο, ήρθαν για να ρωτήσω ποιο θα είναι το πλαίσιο της συζήτησης και εάν θα ήθελε ο Πρόεδρος να του στείλω τις ερωτήσεις. Η απάντηση που πήρα ήταν: «Ο πρόεδρος δεν θέλει ερωτηματολόγιο, όποια ερώτηση δεν θέλει να απαντήσει θα σας το πει κατά τη διάρκεια της συνέντευξης». Αυτό το λέω γιατί πολλές φορές πολιτικοί ζητούν ερωτηματολόγιο. Έχω αρνηθεί στη ζωή μου να δίνω ερωτήσεις προκαταβολικά. Στημένες συνεντεύξεις δεν έκανα, ούτε θα κάνω ποτέ. George Bush, λοιπόν, πήρα πολύ σημαντική συνέντευξη. Γιόσεφ Αραφάτ, ηγέτης της Παλαιστίνης, επίσης σημαντική. Και μια σπουδαία σύμπτωση: το ένα Σάββατο πήρα συνέντευξη από τη μητέρα του Σιρκάν Σιρκάν, του δολοφόνου του Ρόμπερτ Κένεντι και τον αμέσως επόμενη εβδομάδα συνομιλία με τη Ρόουζ Κένεντι, μητέρα του δολοφονηθέντα, και όταν της είπα ότι την περασμένη εβδομάδα πήρα συνέντευξη από τη μητέρα του φονιά του γιου σας, εκείνη μου είπε το εξής εκπληκτικό: «και οι δύο μάνες είμαστε και οι δύο κλαίμε για τα παιδιά μας». Έχω πάρει συνεντεύξεις από όλους τους πρωθυπουργούς και προέδρους στην Ελλάδα, όλους τους προέδρους της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον Ρότζερ Μούρ, τον Μίχαελ Σουμιάκερ, τον Κρίστιαν Μπάρναρντ (πρώτος γιατρός που έκανε μεταμόσχευση καρδιάς)... Όταν σε 45 χρόνια καριέρας έχεις κάνει 12800 δελτία ειδήσεων, 7000 ρεπορτάζ σε όλο τον πλανήτη, 3000 talk shows είναι δύσκολο να επιλέξεις μία συνέντευξη!

Τι κρατάτε από τις εμπειρίες σας σε εμπόλεμες ζώνες;

Έχω πάει σε τέσσερις πολέμους. Έχω ζήσει τη φρίκη της εισβολής του Ισραήλ στον Λίβανο το 1982, όταν μπήκαν στη Βηρυτό, για να βγάλουν από τη μέση την ΡΛΟ και τον Γιόσεφ Αραφάτ - πολύ δύσκολο ταξίδι. Να σας πω και μια ιστορία εδώ... Μας ειδοποίησαν κάποιο στιγμή ότι θα γίνει ένα κομβόι από τζιπ με δημοσιογράφους, για να πάνε στην εμπόλεμη ζώνη. Σε κάθε τζιπ ήταν ο κάμερα μαν, ο δημοσιογράφος, ο οδηγός και ένας αξιωματικός. Μου δώσαν το πρώτο τζιπ και έρχεται ο συνάδελφος από την άλλη χώρα και μου λέει: «εγώ δουλεύω σ' ένα μεγαλύτερο κανάλι - αν γίνεται να πάρω εγώ το πρώτο τζιπ» και του παρακάθησα τη θέση μου. Ξεκίνησε μέσα στην έρημο για την εμπόλεμη ζώνη και ξαφνικά βλέπουμε το μπροστινό τζιπ να τινάζεται στον αέρα! Σκοτώθηκαν όλοι! Δεν ήταν καθόλου εύκολο! Καταλαβαίνεις πως ένιωσα. Έζησα το δράμα του εμφύλιου πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία, την εισβολή των συμμαχικών δυνάμεων στο Κουβέιτ, όπου ήμασταν συνεχώς με αλεξίσφαιρα. Ως υφυπουργός ταξίδεψα σε αφρικανικές χώρες με πολιτικά προβλήματα, όπως η Νιγηρία, το Κογκό. Έχω δει τον θάνατο μπροστά μου πάρα πολλές φορές, αλλά δεν έχω αφήσει να με καταλάβει ο φόβος. Αν θες να είσαι ένας δημοσιογράφος όχι του καναπέ, όχι του στούντιο, όχι του σαλονιού (αυτοί είναι πιο πολύ τηλεπερσόνες, δεν είναι δημοσιογράφοι), πρέπει να είσαι στον δρόμο με το μικρόφωνο, να μπαίνεις μέσα στη φωτιά, να βιώνεις την έρευνα. Δυστυχώς με

μεγάλο κόστος, όπως ο συνάδελφος ο Γ. Καραϊβάζ, που δολοφονήθηκε προχθές. Προσωπικά ήρθα αντιμέτωπος με τον θάνατο τέσσερις φορές, επειδή αντιτάχθηκα στην τρομοκρατική οργάνωση «17 Νοέμβρη».

Πιστεύετε ότι όντως τα ΜΜΕ αποτελούν την τέταρτη εξουσία;

Κάποτε ήταν ισχυρότερα. Κάποτε... Τότε που είχαμε τους παραδοσιακούς εκδότες και η δημοσιογραφία ήταν σε άλλο επίπεδο. Τώρα έχει εμπορευματοποιηθεί η δημοσιογραφία. Παρόλο που είμαι λάτρης του διαδικτύου, πολλά δεινά ξεκινούν και απ' εκεί. Ναι, θα μπορούσα να τη χαρακτηρίσω ως τέταρτη εξουσία, εφόσον υπηρετεί έναν κοινό σκοπό και λειτουργεί προς όφελος του πολίτη. Υπήρξαν Μέσα που γκρέμισαν κυβερνήσεις. Ακόμα και το πρωτοσέλιδο μιας εφημερίδας, που κρέμεται έξω από το περίπτερο, έχει δύναμη! Αρκεί να ξέρεις πώς να ελέγξεις αυτή τη δύναμη. Ο κάθε δημοσιογράφος πρέπει να υπηρετεί το λειτουργήμα του με ελευθερία λόγου και να μην υπακούει στο «καφεντικό του». Ποιος είναι ο ρόλος μας; Να κάνουμε τις κούκλες και τους κούκλους ή τα ρομπότκια μπροστά από τις κάμερες; Όχι, ο ρόλος μας είναι να βρισκόμαστε στο πλευρό του πολίτη.

Σήμερα με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, ο κάθε ένας μπορεί να βγει στα ΜΜΕ ή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και να μεταφέρει μια είδηση, η οποία μπορεί να είναι ψευδής. Μπορεί να σταματήσει αυτό κατά τη γνώμη σας ή όχι;

Το fake news είναι ό,τι χειρότερο. Μπαίνουν στη ζωή μας, διότι έτσι θέλουν τα κόμματα, οι κυβερνήσεις αλλά και αρρωστημένοι άνθρωποι στο διαδίκτυο, που βγάζουν όλο τον σκοτεινό κόσμο από μέσα τους. Τα fake news χρησιμοποιούνται στη διπλωματία και στην εξωτερική πολιτική π.χ. η Τουρκία τα χρησιμοποιεί εις βάρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Ελλάδας. Το internet είναι ένας παράδεισος αλλά και μία κόλαση μαζί, που χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή. Γι' αυτό πάντα ρωτώ τους συνεργάτες μου, όταν μου φέρουν μια είδηση, αν τη διασταύρωσαν. Γίνονται κάποιες προσπάθειες εντοπισμού των ψευδών ειδήσεων από επιτελεία υπουργείων, ακόμα και από πανεπιστήμια, αλλά είναι κάτι σκοτεινό, δύσκολο και δεν μπορεί να ελεγχθεί.

Ποιες συμβουλές δίνετε στα νέα παιδιά που θέλουν να γίνουν δημοσιογράφοι;

Ο δημοσιογράφος πρέπει να έχει τεράστια υπομονή και γερό στομάχι, γιατί θα δεχτεί πολλές προβαλές στη ζωή του και μέσα στη δουλειά του, από τ' αφεντικά του, τους συναδέλφους του, από τα ίδια τα Μέσα. Θα πρέπει να είναι έντιμος και να ακολουθεί ειλικρινά τα πάντα σημεία αποτύπωσης μιας είδησης: τι συνέβη, ποιος, πού, πότε και γιατί. Το επάγγελμα αυτή τη στιγμή δεν ευδοκίμει, αντιμετωπίζει πολλές δυσκολίες. Αν τα νέα παιδιά έχουν στο μυαλό τους ότι απλά θα βγουν στο γυαλί, τότε βρίσκονται σε λάθος δρόμο. Δημοσιογράφος γίνεσαι επειδή αγαπάς αυτό που κάνεις. Θα ήθελα να πω και κάτι τελευταίο: η δική μου η γενιά δεν χειρίστηκε καλά πολλά ζητήματα (πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά). Πάρτε πάνω σας την πρωτοβουλία και κάντε τον κόσμο καλύτερο απ' ό,τι σας τον παραδώσαμε.

Σας ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σας.

Ολόκληρη η συνέντευξη του κυρίου Τέρενς Κουίκ δημοσιεύεται στο διαδικτυακό κανάλι του Σχολείου μας.

Επίτροπος Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού

Για τον Στυλιανό...

Ο Επίτροπος Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού είναι ένας ανεξάρτητος θεσμός, ο οποίος ασχολείται αποκλειστικά με τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του παιδιού και του οποίου οι αρμοδιότητες και υποχρεώσεις ορίζονται με νομοθεσία. Ο Επίτροπος διαρჩίζεται από το εκάστοτε Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τον Περί Επιτρόπου Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμο. Από το 2019 στη θέση αυτή βρίσκεται η κυρία Δέσπω Μιχαηλίδου - Λιβατίου, την οποία έχουμε τη χαρά και την τιμή να φιλοξενούμε στην εφημερίδα μας.

Ενέντιξη: Άρθρω Τερσοπάν Β11, Αλέξανδρος Ποσειδάς Α22. Απομνημονότυπη: Άρθρω Τερσοπάν.

Κυρία Μιχαηλίδου, μιλήστε μας λίγο για τον εαυτό σας και τον θεσμό που εκπροσωπείτε.

Από νεαρή ηλικία με ενδιέφεραν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα κοινωνικά θέματα, εξού και ακολούθησα τη Νομική. Συνέλασα μετά ως δικαστής και έφτασα μέχρι το Ανώτατο Δικαστήριο από όπου αφυπηρέτησα το 2018. Προσωπικά πιστεύω ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ο σεβασμός του άλλου είναι κάτι για το οποίο χρειάζεται να παλεύουμε καθημερινά ως κοινωνία. Η θέση μου ως Επίτροπος των Δικαιωμάτων του Παιδιού με ευχαριστεί ιδιαίτερα και επιθυμώ να προσφέρω στα παιδιά, καθώς είναι μια ευάλωτη ομάδα που κρύβει περισσότερες σημασίες και φραντίδας.

Ποιοι είναι οι στόχοι σας ως Επίτροπος Δικαιωμάτων του Παιδιού;

Έχοιμε συζητήσει και έχω δει διάφορα θέματα που αποσκαλούν διακρονικά το γραφείο του Επιτρόπου. Εκείνο που με ενδιαφέρει αυτή τη στιγμή είναι να γίνουν πράξη οι νομοθετικές ρυθμίσεις για την εκδίκαση υποθέσεων στις οποίες εμπλέκονται παιδιά. Ένα θέμα που εκκρεμεί εδώ και χρόνια και είναι ιδιαίτερα σημαντικό, για να μπορούσαμε να έχουμε ένα αναμορφωτικό και προληπτικό σύστημα. Θεωρώ πως δεν επιτρέπεται στον 21ο αιώνα να παιδιά να περνάνουν της ίδιας μεταχείρισης με έναν ενήλικα, ως προς την ποινική ευθύνη. Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντική η προληπτική πολιτική του κράτους και ότι η κατασταλτική είναι σημαντική να ελασθεί η κουλτούρα ότι τα παιδιά πρέπει να αντιμετωπίζονται ως παιδιά. Θα ήθελα, επίσης, να επιτύχω τη συνεργία των αρμόδιων υπηρεσιών για αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του μεταναστευτικού ζητήματος, για να επιλυθεί και το ζήτημα των ασυνόδευτων παιδιών.

Πιστεύετε πως οι νέοι είναι πιο ενημερωμένοι για τα δικαιώματά τους;

Πιστεύω πως το θέμα των δικαιωμάτων λειτουργεί διασθητικά στους νέους. Διακρίνω να κινδυνεύει ένα παιδί σε ένα δωμάτιο αυτό είναι στήριξη ελευθερίας και να υπάρχει μια φυσιολογική ανδραση. Εάν κάποιος σας κλείσει τον δρόμο, είναι φυσιολογική ανδραση να τον σπρώξετε να φύγει από τον δρόμο σας. Θεωρώ πως αυτό που κυλάει είναι το θέμα της εκδίκασης των δικαιωμάτων σας από εσάς τους ίδιους. Υπάρχουν, όμως, τρόποι και εσείς οι ίδιοι, αλλά και το σχολείο να προνοήσει για προγράμματα μέσα από τα οποία θα σας εκπαιδεύσει.

Το μάθημα της Πολιτικής Αγωγής θα μπορούσε να συντείνει στο έργο αυτό;
Θεωρώ πως είναι ένα μάθημα πολύ χρήσιμο, είναι ένα μάθημα που προσφέρεται για συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων, προβληματισμών. Θα έπρεπε, ίσως, να επανεξεταστεί στο ωρολόγιο πρόγραμμα με κάποιο τρόπο.

Υπάρχουν κάποιοι θεσμοί που προδούν τις απόψεις των νέων, όπως η Παιδοβουλή και η ΠΣΕΜ. Πιστεύετε ότι γενικότερα στην Κύπρο εσκαοφώνονται οι απόψεις των νέων;

Το τελευταίο χρόνο η Παιδοβουλή, η ΠΣΕΜ, όπως και η Ομάδα Εφήβων Συμβούλων του γραφείου μου, δίνουν ένα σημαντικό βήμα στα παιδιά να εκφραστούν και να ακουστούν. Δεν σημαίνει, όμως, πως το δικαίωμα να ακουστούν εξυπακούεται την απαίτηση να εσκαοκιστώ αυτό πρέπει να το ξεχωρίσουμε. Αυτά που λαμβάνουν τις αποφάσεις θα πρέπει να αξιολογήσουν όσα έχουν ακούσει, ούτως ώστε αυτές να είναι προς όφελος του παιδιού. Είναι, όμως, και θέμα κουλτούρας, το πόσο ανοικτοί είμαστε σε νέες απόψεις και στον ουσιαστικό σεβασμό των κότερων γενιών.

Κυρία Επίτροπε, η υπόθεση αποκλειστικής ενός δεκαπεντάχρονου το 2019 αποκάλυψε ότι παρόλο που ο νόμος παρέχει όλα τα απαραίτητα εργαλεία στους αρμόδιους, εντούτοις οι υπηρεσίες κοινωνικής ευμερίας δεν παρέκταν βοήθεια στο παιδί που την είχε πραγματικά ανάγκη. Πώς μπορούμε να αποτραπούν τέτοια περιστασιακά στο μέλλον;
Δυστυχώς, κάτι που παρατήρησα από την πρώτη μέρα στήληφης των αρμοδιοτήτων μου, ήταν η αδυναμία συνεννόησης και συνεργασίας μεταξύ τμημάτων και υπηρεσιών, για να κεριστούν διάφορα θέματα. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχει έλλειψη κουλτούρας, εκπαίδευσης και ίσως πιο αυστηρών νομοθετικών ρυθμίσεων, που να ορίζουν τα πεδία δράσης και τις υποχρεώσεις της κάθε υπηρεσίας. Πέραν από τα πρωτόκολλα που κάθε υπηρεσία έχει, θα έπρεπε να υπάρχει ένα νομοθετικό πλαίσιο, που να ρυθμίζει τις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται συνεργία των διαφορετικών υπηρεσιών. Πρέπει να εκπαιδευτούν οι αστυνομικοί, που πρώτοι λαμβάνουν τέτοιες καταγγελίες, πώς να τις διακρίνουν ορθά. Στην προκειμένη περίπτωση, η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και η Σύμβαση Λοζάνης δεν εφαρμόστηκαν από τις αρμόδιες υπηρεσίες, το σύστημα απέτυχε να παρέχει τη στήριξη που είχε ανάγκη η οικογένεια και το παιδί.

Πιστεύετε πως η πανδημία του κορονοϊού και οι περίοδοι του εγκλεισμού έχουν πλήξει τα δικαιώματα του παιδιού;

Σίγουρα επηρεαστήκαμε όλοι και ιδιαίτερα τα παιδιά. Οι περιορισμοί που τέθηκαν για την προστασία της δημόσιας υγείας και τα μέτρα που λαμβάνονται προκαλούν, όπως είδαμε και τελευταία με τα τεστ, ποικίλες ανδρασεις. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στον περιορισμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, γιατί υπάρχει ο κίνδυνος, σε τέτοιες περιόδους, το γενικό συμφέρον να χρησιμοποιηθεί ως δικαιολογία, για να περιοριστούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και να ελεγχθούν πληθυσμοί. Αυτή την περίοδο πράξει η προστασία της δημόσιας υγείας. Αντιλαμβάνομαι ότι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και τα μέτρα που λαμβάνονται να είναι αναλογικά. Αυτό το οποίο πρέπει να κατάζουμε είναι το σκαθό που χρειάζεται να προστατεύουμε και τον σκοπό του νόμου. Ο σκοπός πρέπει να επιτυγχάνεται με τον λιγότερο δυνατό περιορισμό και το οποιοδήποτε μέτρο πρέπει να μην ακυρώνουν το ίδιο το δικαίωμα. Στην Ολλανδία, για παράδειγμα, το Πρωτοδικό δικαστήριο έκρινε ως αντισυνταγματικό τον περιορισμό της κυκλοφορίας, το Εφετείο θεώρησε πως δεν είναι περιορισμός που να φτάνει στην κατάργηση του δικαιώματος και κατάργησε την απόφαση του Πρωτοδικείου. Είναι πάντοτε θέμα μέτρου και αναλογικότητας. Η αναλογικότητα είναι από τις αρχές της Ε.Ε. και πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κάθε φορά που μια απόφαση περιορίζει τα δικαιώματα των πολιτών. Για τα παιδιά να προσβέσω πως πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ψυχολογικοί παράγοντες, διότι τα παιδιά έχουν διαφορετικές ανάγκες από τους ενήλικες και η πανδημία τα επηρεάζει ακόμη περισσότερο.

Ποιες συμβουλές θα δίνετε στους νεαρούς ανηγνώστες της εφημερίδας μας; Αυτό που μπορώ να σας πω ως άνθρωπος, και όχι ως νομικός ή επίτροπος, είναι να είστε ο εαυτός σας, να μην φοβάστε τη γνώμη των άλλων, να κινηγέτε τα όνειρά σας και να θυμάστε πως το διάβασμα είναι ένα πολύ σημαντικό εργαλείο για όλους σας.

Ανέβασα στο Teams το απολυτήριό σας

Το ζήσαμε και αυτό, αγαπητοί αναγνώστες. Μέσα στις πρωτόγνωρες καταστάσεις με τις οποίες υποδεχθήκαμε τη νέα δεκαετία, έπρεπε και το κατά τα άλλα καθαρό παραδοσιακό εκπαιδευτικό σύστημα, να μάθει γρήγορα-γρήγορα τα του Διαδικτύου της «νέας γενιάς», ώστε να συνεχιστεί η εκπαιδευτική διαδικασία εξ αποστάσεως.

Αφού αποτέλεσε για μεγάλο διάστημα «καυτή πατάτα» για την επιδημιολογική ομάδα... ο κύριος Υπουργός τελικά μός ανακοίνωσε ότι κλείνουν τα σχολεία. Το φράσεις της χρονιάς έγιναν το «Με ακούτε;», «Πού είστε, καλέ παιδιά;» και το «Έχω πρόβλημα με το δίκτυο, κυρία». Μπορώ μόνο να φανταστώ την οδύνη των καθηγητών, οι οποίοι έπρεπε να ξεκάσουν ό,τι ήξεραν και να μάθουν πώς να διορθώνουν εργασίες από τις σχετικές εφαρμογές και να κάνουν «share screens». Οι μαθητές από την άλλη, στην πλειοψηφία τους, πέρασαν τη χρονική αυτή περίοδο σαν ένα διάλειμμα, όχι επειδή πρόσεξαν λιγότερο στο μάθημα, αλλά επειδή έφυγε από πάνω τους ο μεγάλος φόρτος εργασίας και - το κυριότερο - τα διαγωνίσματα.

Μπόρεσαν την περίοδο αυτή να ανασάνουν και να απολαύσουν, ενδεχομένως ακόμα και να επαναπροσδιορίσουν τον ελεύθερό τους χρόνο, ο οποίος δεν βρισκόταν πλέον εγκλωβισμένος στον κυκλώνα των διαγωνισμάτων.

Θα περίμενε κανείς ότι μετά από τον πρώτο χρόνο δοκιμής του συστήματος των διαδικτυακών μαθημάτων, το σύστημα θα λειτουργούσε αυτή τη χρονιά χωρίς σοβαρές επιπλοκές. Αφήνω ασχολιστο το αναξιόπιστο δίκτυο, δεν μπορώ όμως να μην αναφερθώ στις περιπτώσεις καθηγητών/τριών, που δεν κατάφεραν να συνεργαστούν με την τεχνολογία, κάνοντας τη ζωή όλων μας πιο δύσκολη. Από την άλλη, για να μην κατηγορούμε μόνο καθηγητές/τριες, για μερικούς μαθητές/τριες το διάστημα ξεκούρασης που αναφέραμε πιο πάνω, ερμηνεύτηκε με άλλο τρόπο... Μπαίνω, δίνω την παρουσία μου και εξαφανίζομαι στα κρεβάτι μου, αφήνοντας τον/την καθηγητή/τρια να παραδίδει μάθημα μόνος/η του/της. Μακάρι να μπορούσα να αναφέρω έναν/μία μαθητή/τρια-συμπριλαμβανομένου και εμού- ο/η οποίος/α δεν άνοιξε για λίγο το τηλεφώνό του/της, όταν έκανε το ενδιαφέρον του/της.

Έπειτα άναψε το πράσινο φως για την επιστροφή μας στα θρανία. Εκεί να δείτε μπάκαλο... άλλοι επιστρέφουν, άλλοι τίθενται σε περιορισμό, επαφές εδώ, επαφές εκεί. Σήμερα διά ζώσης, αύριο υβριδικό και κάπως έτσι οδεύουμε στο (αβέβαιο) τέλος της σχολικής χρονιάς... Θα πάρουμε φέτος το παραδοσιακό απολυτήριο ή θα εκουυχρονηστούμε και αυτό και θα ανέβει στο teams;

Κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη του κορονοϊού, η εκπαίδευση χρειάστηκε να αναζητήσει τη βοήθεια της τεχνολογίας, της πληροφορικής. Κάνοντας έναν απολογισμό, μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι η χρήση της τεχνολογίας στην εκπαιδευτική διαδικασία έχει και τα θετικά και τα αρνητικά της. Θετική η συνεισφορά της τεχνολογίας, ίσως όμως το παμπάλαιο εκπαιδευτικό μας σύστημα να μην είναι έτοιμο να εφαρμόσει κάτι τόσο προοδευτικό. Μετά από όλο αυτό, θα καταφέρει άραγε η Κύπρος να εκσυγχρονίσει το σύστημα εκπαίδευσης, να χρησιμοποιήσει αυτό το τεχνολογικό άλμα υπέρ της και να πρακωρήσει ακόμα πάρα πέρα;

Ειρήνη Εμμανουέλου Γ13

Τρενάκι τρόμου το σχολείο

Η εφηβική ζωή, ιδανικά, κατακλύζεται από χαρούμενες στιγμές και ρομαντισμό. Καθώς όμως τη βιώνουμε, συνειδητοποιούμε ότι δεν είναι πάντοτε συννεφιασμένη με ευχάριστα βιώματα. Αποτελείται από στάδια, δοκιμασίες και αλλαγές, τα οποία ο κάθε έφηβος αντιμετωπίζει με τον δικό του ξεχωριστό τρόπο. Ένα πολύ συχνό φαινόμενο είναι το άγχος, ένα διάχυτο και σιωπηρό συναίσθημα, το οποίο εκδηλώνεται και με σωματικά συμπτώματα. Κατά τη διάρκεια της εφηβικής μας ζωής καλλιεργούνται πολλών ειδών ανασφάλειες και αρνητικές σκέψεις λόγω της πίεσης του σχολικού περιβάλλοντος, αλλά παράλληλα και της προσωπικής μας ζωής. Οι μαθητές και μαθήτριες «εγκλωβίζονται» σ' έναν φαύλο κύκλο δυσάρεστων συναισθημάτων, μας και ζούμε σε ένα περιβάλλον όπου αμέτρητα στερεότυπα καθορίζουν την ευτυχία μας. Όσο πιο δύσκολο είναι να αποσυνδέσεις την έννοια της αριστείας από την ευτυχία, τόσο περισσότερο σε κυριεύει τοξικό άγχος.

Όταν πλέον το σχολείο φαντάζει με τρενάκι τρόμου και η πίεση είναι στο ύψος, κάποια όρια και κανόνες μπορούν να μας δείξουν τον δρόμο της εξόδου. Ο σωστός προγραμματισμός των σχολικών υποχρεώσεων και η στοχευμένη απασχόληση με εξωσχολικές δραστηριότητες βοηθάει στην εξορρόπηση των ανησυχιών μας. Η καλλιέργεια της συνέπειας και της εμπέλειας είναι ιδιαίτερα σημαντική, έτσι ώστε η ζωή να μην φαίνεται τόσο καυστική όσο την αισθανόμαστε σε στιγμές πανικού.

Στην περίοδο της πανδημίας το άγχος έχει κτυπήσει κόκκινο, το ίδιο και η ψηφιακή επικοινωνία. Η απομόνωση δεν βοηθά στη διαχείριση τους άγχους. Η προσπάθεια επικοινωνίας με πρόσωπα που μας αγαπάνε είναι ένα πρώτο βήμα, που πολλές φορές μπορεί να δώσει μία λύση. Βέβαια, υποσυνείδητο οι δικοί μας άνθρωποι αντιμετωπίζουν ά,τι τους πούμε με έναν πιο... συναισθηματικό τρόπο. Καμιά φορά, λοιπόν, χρειάζεται να απευθυνθούμε σε κάποιον ειδικό, για να μας βοηθήσει να διαχειριστούμε καταστάσεις που μοιάζουν ανυπέρβλητες.

Σημαντικό ρόλο στη διαχείριση του άγχους παίζει και η αυτοπεποίθηση. Ακόμα και αυτή, όμως, ταλανίζεται την περίοδο της εφηβείας. Θέλει αρκετή εσωτερική διεργασία, για να αποδειχούμε τον εαυτό μας, να αναγνωρίσουμε τις αδυναμίες μας, να αγαπήσουμε τα таланτά μας και τελικά να θέσουμε τους δικούς μας στόχους. Όσο περισσότερο «ελέγχουμε» τον εαυτό μας, τόσο καλύτερα ελέγχουμε και το άγχος μας.

Σημαντικό είναι να θυμίζουμε πάντα πως ο εαυτός μας και οι επιθυμίες μας είναι σημαντικότερες από τα κοινωνικά πρότυπα ή τις επιθυμίες των άλλων. Είμαστε περήφανοι για κάθε βήμα πρόοδου, γιατί μας φέρνει πιο κοντά στην επίτευξη του στόχου μας. Αρκεί ά,τι κάνουμε να λούζεται με το φως της αγάπης, για να διαλύσουμε το σκότος του άγχους.

Ιωάννα Μαρία Ανδρέου Α13

Πρόεδρος της Δασοπόλης για μια χρονιά (Και η χρονιά!)

Άλλη μια χρονιά φάνηκε στο τέλος της και τα συναισθήματα που μας διαπερνούσαν είναι ανάμικτα. Η φετινή χρονιά ήταν σαφώς πολύ διαφορετική. Η πανδημία επηρέασε σε τεράστιο βαθμό τις ζωές όλων μας και όπως είναι φυσικό αλλοίωσε τη σχολική ζωή, αφήνοντας μια περήνια ανάμνηση (ειδικά) σε εμάς τους τελευταίους.

Ως ΚΜΣ, στόχος μας ήταν να κάνουμε τη φετιχή άλλη μια σημαντική/ χρονιά μας όσο πιο εύκολη και ευχάριστη ήταν δυνατό. Επιτελέσαμε να είμαστε κοντά στους σπουδαστές και στις μαθήτριες, προσπαθώντας να τους/ τις βοηθήσουμε σε όποια προβλήματα προέκυπταν σε αυτή την ήδη πολύ δύσκολη χρονιά. Δυστυχώς, δεν μπόρεσαμε να διαργανώσουμε εκδηλώσεις, όπως το Music Night, λόγω των υγειονομικών πρωτοκόλλων αλλά και του αισθήματος ευθύνης που χαρακτηρίζει τους/ τις μαθητές/ τριες του σχολείου μας.

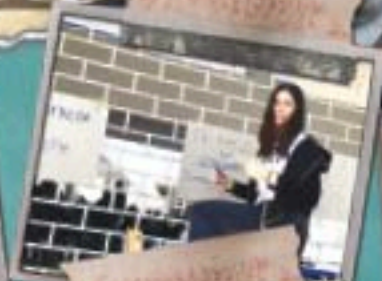
Παρά τις δυσκολίες που μας επιβίβασε η χρονιά, ελπίζω ότι όλοι μας διαμορφώσαμε αξιόλογες πτυχώσεις, που θα μας συντροφεύουν για το υπόλοιπο της ζωής μας. Παράλληλα, εύχομαι ο κάθε ένας και η κάθε μία από εμάς να πάρουν τους προσωπικούς στόχους τους/ τις και φιλοδοξίες.

Ειδικά για εμάς τους τελευταίους, οι στιγμές που βιώσαμε στη Δασοπόλη μας, θα έχουν πάντα μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μας. «Το να περπατάς με έναν φίλο στο σκοτάδι είναι καλύτερο από το να περπατάς μόνος στο φως» έλεγε η συγγραφέας Helen Keller, και πράγματι αυτό τα τρία χρόνια μας δόθηκε η ευκαιρία να αποδομήσουμε πραγματικές φιλίες, οι οποίες αμύφησαν την ανεπαρκή εμπειρία της σχολικής ζωής και θα μας συντροφεύουν πάντα.

Αγαπημένοι μου Δασοπολίτες, αγαπημένες μου Δασοπολίτισσες,

Ήταν γοργά αλλά και τιμή μου να είμαι ένας από εσάς! Σας εύχομαι κάθε επιτυχία σε ό,τι κάνετε!

Καρίνας Χατζηδόββα,
Πρόεδρος Κεντρικού Μαθητικού Συμβουλίου
2020-21

Δασοπολίτικο είναι...

- Αγαπηρότητα μου ένας.
- Αλληλοβοηθειάζει ο ένας εν να σης περάσει.
- Είναι και αυτές οι μέρες, ρε 'σαι!
- Παιδικά, εν να σου τονίσει ο ένας εν να αφήσει τα μωρά μου χωρίς μάμα!
- Όταν οι Τελευταίοι εδώναν τον ένα συσσίτιο, εμείς εργαζόμασταν να δοίμε ίναλως εν να κάμουμε την παρουσίαση/ζή να είμαι μεγαλύτερον παπινταύστικο.
- Εν έσαι μόνο μου καρναβιά, περπατάζον μας.
- Καθηγήτριες σε μαθήτριες: Κλείσε' το στόμα σου! Ποιον εν το πρόβλημά σου;
- Κάποιι από εσάς δεν έπρεπε να είσαστε πρακτικό.
- Κατασεκέδησι!
- Έ να, ο παππούς μου ήταν βασιλικός και σούκιος φασίστες.
- Ανοίξτε τα τεράδια, αν θέλετε να περάσετε (μάσημα κανόνε καρπού).
- Τούτοι που κάμουμε κωφ εν θα σας κρατημάσουν ποτέ στη ζωή σας.
- Κανέ τσιφισμό!
- Καθηγήτεις: Έπινασ 20 στις Παράσητες, καταλάθος.
- Κυρία, έρθει γιασε μέλισσας ο Πύργος της Πίζης; Γιατί έχει χύρα.
- Η Αυστραλία εν στην Αμερική.
- Άμμετι Φιντρός Πόλεμος, επειδή ήταν τον Χειμώνα.

2018

2021